

Es una venda forçosa. Cal liquidar-ho tot. Recordeu la Col·lecció Estruch? Pel seu valor i per la seva venda solament a ella pot comparar-se la venda que es prepara a la SALA PARES

LA PUBLICITAT

ANY LII. — NUM. 17.462. — PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIVENDRES, 28 DE MARÇ DE 1930

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, PLAÇA DE CATALUNYA, 3. — TELÈFON 14016

TALLERS D'IMPRESSIÓ: CARRER BARCELONA, 11 I 13. — TELÈFON 10000

Faixes "Madame X"
PER A APRIMAR

SECCIONS PER A HOME:

Corts Catalanes, 613
Passatge de Gràcia, 137
Ronda de Sant Pere, 13

CRONICA

Cada hora té l'estil

Els corresponents de Madrid han comunicat que el Govern del general Berenguer està disposat a autoritzar actes de propaganda política a partir del primer del mes entrant. L'anunci d'actes d'aquesta mena, en els quals intervinguin significades personalitats polítiques espanyoles, correborà el propòsit del Govern. Aquest reconeixement pràctic del dret de lliure expressió del pensament pot contribuir eficaçment a crear-nos la il·lusió que entrem definitivament a la normalitat constitucional, que tots enyorem.

Si el govern és fidel a tals desitjos, i un dia o altre caldrà que ho sigui, inevitablement les forces polítiques organitzades aprofitaran totes les ocasions que se'ls presentaran per posar-se en comunicació amb el públic, els oradors es reincorporaran a la política activa, i l'oratori tornarà a ésser una de les palanques predilectes, potser la més poderosa, per alcaparar l'opinió i apoderar-se de la voluntat dels ciutadans. A la satisfacció que ha de produir el lliure exercici d'aquest dret fonamental, s'hi aparella un sentiment de responsabilitat que les circumstàncies, després de la feixuga experiència que hem passat, fa més greu i més complexa. Sense escriptors ni oradors polítics és molt difícil de fer política; sense oratori i sense literatura política es pot governar, però no es pot combatre políticament; cada etapa política, però, exigeix i crea un gènere especial d'eloqüència oral i escrita. A Catalunya, posem per cas, fins al cop d'Estat del 13 de setembre predominaren una oratori i una literatura típiques, que avui resultarien desplaçades i anacròniques.

Generalment, l'ofensiva verbal i escrita especulava amb el sentiment; amb aquest fi es creaven tòpics, llocs comuns, sistemes d'allusions, ordres de reticències que abrindaven fàcilment els cors però deixaven ocioses les intel·ligències i feien innecessària la reflexió. Avui aquesta tàctica no seria la més adequada, segurament; els anys de meditació imposada per la violència de la dictadura ha afavorit el joc harmònic de l'entusiasme i de la reflexió. Dies enrera deia que havíem entrat a la majoria d'edat del sentiment, i perquè hem entrat en aquesta majoria cal que ajustem les nostres paraules a les responsabilitats que aquest estat implica. Per això caldrà fomentar l'eclosió de temperaments que poguessin donar a l'eloqüència el to que pertoca a la consciència que tenim dels nostres destins: seria convenient de sacrificar l'èxit clamorós que seguia indefectiblement els tocs de clarí, les frases detonants sense gaire contingut mental, i buscar l'adhesió entusiasta de la reflexió i del convenciment. Aquelles fórmules roents i vagues poden convenir als que no tenen gaire interès a aclarir les coses; són el vaporitzat amb reflexos de bengales que serveixen per amagar la trama. L'actualitat reclama una altra llei d'entusiasme, i per provocar-lo cal posar en funció totes les potències del nostre esperit; la fronsiditat verbal, l'abundància lírica, han de servir per a imposar idees, no per a embriagar les imaginacions amb un xovinisme rutilant en mig d'un apoteosi de tipisme de cavalcada històrica.

CARLES CAPDEVILA

Carta oberta

a l'Exm. Sr. D. Ramon Menéndez Pidal,
President de la "Real Academia de la Lengua Española"

Madrid.

Distingit senyor:
Permeteu-me'madre a vos en el meu idioma nadiu, car heu demostrat coneixement a bastament, per a recollir les vostres manifestacions sobre l'ús de la llengua en les nostres escoles. M'hi obliga la circumstància d'ésser president de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana i la finalitat de la qual ja poded presumir.

Però, abans, permeteu-me una lleial declaració. Jo no he signat la invitació als intel·lectuals castellans, ni he assistit a cap dels actes amb els quals se'ls ha obsequiat. Fa més de quaranta anys que lluito pels drets de Catalunya i els desenganys soferts m'han format la convicció que el nostre problema no es pot resoldre a base de cordialitats paral·leles. Fins ara els fets han demostrat que Espanya no vol escoltar els nostres clams ni atendre les nostres reclamacions. Veus isolades de ramissos intel·lectuals alguna vegada ens arribaven, però erant del buit més desolador. Les paraules se les enduen el vent. Recordeu la vostra dita: "obras son amores y no buenas razones".

Aquesta vegada, però, les coses han pres un millor aspecte. A part de la quantitat, i sobretot, de la qualitat, dels que es declaren amics de Catalunya, hi ha dues penyes de sinceritat en les manifestacions fetes: una pel clar reconeixement de la nostra personalitat nacional, amb dret al propi arbitri; altra pel manifest propòsit d'exercir intervenció pràctica a favor de les nostres reivindicacions. Per això és que, encara que tardanament, vull fer constar la meua adhesió als actes realitzats, tant pel reconeixement de la bona voluntat demostrada, com per la part d'eficàcia que puguin revestir.

I ara, senyor, vaig al fons del tema.

Vós, amb raó, us heu escandalitzat, que sia prohibit l'ús de l'idioma vernacular en l'ensenyament dels nens catalans en la seva pròpia terra. Però no teniu idea del furor amb què s'ha desenvolupat aquesta inhumana prohibició. Abans de la Dictadura existia de fet una minsa tolerància per als mestres oficials en les seccions parvulars. Tant és així que la nostra Associació en distintes ocasions havia premiat deixebles de les Escoles oficials en concursos públics de lectura i escriptura catalanes (amb tot i ésser alguns de

llurs mestres no nats a Catalunya). I en l'ensenyança privada la tolerància era ja suficient per a permetre la creació de nombroses "escoles catalanes" patrocinades i subvencionades la major part d'elles per la resta entitat, en les quals servia de base l'idioma propi, sense descurar per això l'ensenyança racional de l'idioma castellà i dels altres que poden ésser útils als alumnes, segons la graduació de cada grup escolar.

Però en l'època de la Dictadura, la tirania en aquest punt fou enorme. Fins a tal extrem, que els inspectors havien d'ordenar els mestres oficials i privats l'ús de l'idioma castellà, aduïen en els actes de pietat, en les lliçons de doctrina, i fora de les classes, en les hores d'esbarjo. Els inspectors de Catalunya prou eren amants a exigir el compliment de tan draconianes ordres, contra les quals es rebel·lava la seva pròpia consciència. Mer la suspensió governamental no en tenia prou, i veient que els inspectors no feien clausurar escoles, decidiren castigar-los i traslladar-los a demarcacions llunyanes. És aquest un dels atropells que el Govern actual deu reparar si té realment propòsit de rehabilitar la Justícia.

Quant a la nostra Associació, un dia festiu, en què el Conseller estava sol amb la seva família, es presentà al domicili social la policia a fer un minuciós escorcoll, enduent-se'n els efectes que li semblà bé i clausurant i segellant les oficines socials, sense que a hores d'ara haguem rebut cap document explicatiu, ni justificatiu, de tal disposició, ni cap ordre de suspensió o dissolució de l'entitat. És per això que malgrat del contratemps, l'entitat continuà la seva missió fora del local clausurat, sostenint les escoles d'una o d'altra manera, creant-ne algunes de noves, ajudant tots els nens doctes abandonats "ab irato" per la Mancomunitat dissolta i contribuint amb beques a la terminació de l'ensenyament als joves que, sense recursos, es trobaven exiliats en terres estrangeres. Tot això, funcionant gairebé clandestinament, sense traslladar al públic, per evitar noves agressions.

I ara és l'hora, il·lustre senyor, que encara tenim tancades les oficines socials i detentats els documents ocupats, perquè com ignorem qui va ordenar la clausura, no sabem qui ha de decretar el retorn a la nostra normalitat. Advertiu que l'Associació

FULL DE DIETARI

HA ESTAT UN ACCBLEDADOR

Els actes de confraternitat que acabem de presenciar ens obliguen a girar sovint els ulls enllà per demanar:

«Serà realment que la Dictadura, sense voler-ho, ens ha fet algun benefici? Les nostres actituds més serenes, i llurs actituds més comprensives haurien estat possibles sense un període llarg de vexacions i d'arbitrarietats?»

Després de pensar-hi unes quantes vegades, m'inclino a creure que la Dictadura ha exercit, com la gran guerra, un paper d'accelerador. No es pot dir que hagi inventat les idees que ara dominen, ni que hagi sembrat cap germen enterament desconegut en els nostres cultius. El republicanisme, per exemple, — planta que ha cobrat una indiscutible ufana — ja havia començat a dilatar-se amb motiu de la campanya de les responsabilitats mallorquines; el civisme o el civisme, per bé que a les palanques, ja tractaven d'obrir-se pas, de vegades violentament com en el cas de la cèlebre bufetada que va administrar el senyor Sánchez Guerra al palau del Senat, en una tarda memorable. Aduïc aquesta fruita delicada que tenim als dits talment com si es tractés d'una primícia (em refereixo a les declaracions de la intel·lectualitat castellana), no es pot assegurar que no comencés a formar-se en les pregoneses de les mentalitats madrilenyes més fines i més altes.

Hi ha hagut acceleració, no creació o invenció. La Dictadura ha representat per totes aquestes formes d'esperit o de sentiment que he al·ludit adés, una mena d'estufa; ha activat llur procés germinatiu; les ha forçat a fer en sis anys la via que altrament haurien fet en dotze o en vint.

I tal vegada més encara que aquest efecte merament tècnic dels anys hauria de traduir-se en una actitud íntima, el que ha fet és donar a molts homes la sensació de la responsabilitat. Les posicions marginals que un temps varen semblar còmiques, segures i alliberadores, avui ja és demostrat que quan sobreveia una situació de força són tan precàries com totes les altres.

Aleshores, en una reacció naturalíssima, els homes de professió intel·lectual, clamem: "sota cap pretext, dictadures".

CARLES SOLDEVILA

ció Protectora de l'Ensenyança Catalana" ha pogut travessar els sis anys i terç d'una implacable Dictadura en l'incògnit, conservant més de cinc mil socis, la immensa majoria dels quals no saben com es desenvolupa la gestió del Consell directiu. Així i la decisiva cooperació econòmica dels catalans residents en terres americanes, us donarà la mesura del seu arrelament en l'esperit públic.

He tingut interès a exposar-vos tots aquests antecedents per a facilitar la vostra anunciada gestió en pro del lliure ús de l'idioma vernacular a les escoles de Catalunya, científicament inqüestionable, per si us dignéssiu ampliar-la, sol·licitant la reparació a les injustícies i atropells comesos en aquest ordre per la finalitat Dictadura.

En fer-ho lleialment, vós i els altres intel·lectuals que tan bells obertaments amb espontaneïtat ens heu fet, aconseguiríeu l'agraïment de Catalunya, per dues raons: pels resultats a obtenir, ben segurs si hi poseu la vostra legítima influència, i, demés, per la lliçió de noblesa que donareu als descatsats d'aquesta terra, sempre temibles pel seu verí antitatalà, encara que constituïssin una infima minoria.

Com també serà lliçió eloqüentíssima per a alguns establiments d'ensenyament privat, especialment entre els regentats per ordres religiosos, en els quals, per rastrera subjecció als Poders centrals, hi és absolutament exclosa la llengua del país en l'ensenyança (aduïc la de la doctrina), en les pràctiques religioses i en tota relació personal entre professors i deixebles.

I, si les successives actuacions de la intel·lectualitat castellana, i espanyola en general, s'inspiren en el successiu en tan enlairat esperit potser si que arribarem al noble anhel dels catalans més arborats, proclamant aquests dies per diversos oradors dels vostres en els actes celebrats i després d'ells, o sia el reconeixement de la independència espiritual de Catalunya, amb autoritat suficient per a pactar lliurement amb la resta d'Ibèria la reconstitució d'un Estat més sòlid i poderós que l'actual, fonamentat en l'amor entre tots i no en la imposició dels uns sobre els altres. Així sia.

Vos estrenei fervorosament la mà el vostre servent aïm.

M. Folguera i Duran.

Barcelona, 27 de març de 1930

Lliçons de coses

Un fracàs per excés de mitjans

Encara no fa un any va inaugurar-se a París, amb tota la solennitat que mereixia, un nou teatre on la família Rothschild palejava la seva llarguesa i el seu amor per l'art dramàtic. El teatre Pigalle — aquest és el seu nom — aplegava totes les perfeccions desitjables, totes les troballes fetes a Alemanya i als Estats Units durant aquests darrers anys, tan fecunds en assaigs i proves. Quatre escenes superposades i mogudes elèctricament permetien de fer amb una velocitat i una netedat insuperades tots els canvis de decorat. En el ram d'Humaniació no es pot demanar res més. Un hom pot fabricar aurors i crepuscles, tempestats i desfilades de núvols, incendis i inundacions amb una versemblança inigualada... En fi, cor qui vols, cor qui desitges. Teòricament, el paradís dels autors, dels actors i dels "metteurs en scène". Els diaris i revistes parisenques varen engegar salves d'alegria. Finalment, París tenia un teatre digne d'ell! Gràt sia Déu, ja no calia girar els ulls a Berlín o a Nova York, per trobar models d'utilitatge escènic.

Però, la pràctica ha estat una altra cosa. La magnificència dels elements posats a disposició dels autors i dels directors no sols no els ha donat la inspiració que n'esperaven els fundadors, sinó que els ha esgarriat enterament. Va inaugurar el teatre Sacha Guitry, amb un seguit de quadros, titulats "Histoires de France". Fracàs gairebé complet; la gent hi anava per veure el teatre nou, però sortia decebuda de l'obra. La crítica va suposar que la culpa d'aquest descens inicial era d'haver triat un autor lleuger, àgil, amable, però no pas l'home de forta imaginació que sabés treure profit dels immensos recursos que li oferia el teatre Pigalle. Segona temptativa. Gaston Baty, un dels membres de l'anomenat Cartel dels Quatre (quatre directores d'avantguarda: Jouvet, Dullin, Pitoef, Baty) s'en-carregà de la meravellosa escena que costa seixanta milions de francs. Per començar hi munta "Le Simoun" de Lenormand. L'obra assolí el seu fi: no fa el mateix èxit que aleshores de la seva estrena, sota la direcció de Gémier i en un teatre que certament no tenia ni la cinquena part d'ele-

ments que el teatre dels Rothschild. Tal experiment, doncs, no resulta decisiu. La magnífica maquinària, no ha tret ni ha afegit res a l'obra. La segona obra que la gent espera amb candeletes perquè suposa que serà la que ha de donar la mesura de l'art del realitzador que és Gaston Baty. Es tracta d'una obra que ataca un tema superbi: la fi del món i que a primera vista ha de permetre de posar en joc tot l'utilitatge escènic: "Feu du Ciel", de Pierre Dominique. Doncs bé: l'obra se'n va directament a terra, resulta allò que els francesos anomenen un "four noir". No sols el drama de Dominique és dolent, sinó que totes les dificultats escèniques hi han estat resoltes no a base dels infinites recursos del teatre Pigalle, sinó a base dels mateixos trucs que Baty posava en pràctica en la seva petita i modesta escena de l'Studio dels Champs Elysées.

No crec que el resultat hagués estat millor si el públic hagués pogut a la fi veure en joc la magnífica trama del teatre Pigalle. La teoria de Baty, segons la qual l'art dramàtic és abans que tot espectacle, afalag dels ulls, "mise en scène", en posar-se en contacte amb un excés de mitjans no podia fer sinó esgarriar-lo. La seva tendència a prendre el text com un pretext per al lluminet del director, per força havia d'exasperar-lo. El fracàs era, si no inevitable, probable.

Altrament, si fóra una insensatesa de rebutjar les facilitats i perfeccions que introdueix la mecànica moderna en els escenaris i entossudir-se a mantenir-los dins un encarrerament anacrònic, no és menys insensat de supeditar l'art dramàtic a la màgia del novíssim utilitatge. Ara com sempre, la cosa essencial i cabdal en el teatre és la paraula, el text: voler-lo suplir per jocs de llum o per efectes de trama, per posats plàstics o per onomatopeies de la natura, serà sempre una aberració.

Em sento enterament allunyat del calvinisme d'alguns homes de teatre que temen de "parlar als sentits". Cal parlar-los, és consubstancial al teatre la idea d'espectacle amb tota mena d'adornaments i d'encisos... Però això, com a torna, de més a més, mai com a plat únic!

MYSELF

Notes marginals

Federalisme i valencianisme

D'alguns temps ençà, es nota a les terres valencianes un moviment interessant. Una part important dels valencianistes es decanten cap a l'esquerra i, ensems, molts republicans comencen de simpatitzar amb el valencianisme. Pel que he pogut observar, sembla que el punt de coincidència són les idees federals.

El fenomen és massa suggestiu per a no comentar-lo com cal.

Els orígens del catalanisme i del valencianisme polític es caracteritzen per una marcada orientació dretista. Per bé que s'hagin produït homes esquerrans com Constantí Llombard i Valentí Almirall, els moviments, en conjunt, foren conservadors, i, en realitat, monàrquics, donat que no consideraven cabdal la qüestió de la forma de govern i no feien res per canviar-la. El poble, principalment el poble obrer de les ciutats, no hi col·laborava: en tot cas, vibrava sentimentalment en escoltar les veus misterioses de la raça, que cantaven les llires dels poetes. Però, en arribant l'hora de les eleccions, voltaven a Lerroux o a Blasco Ibañeta.

Sortosament, la realitat d'avui ja no és aquesta. Sectors molt importants de tots dos moviments, han evolucionat cap a l'esquerra, i el poble hi ha començat de prendre part. Al Principat, l'evolució es veu clara perquè ja ha fet un llarg trajecte. A València, però, és als inicis i sols pot ésser intuïda per alguns senyals encara no definits del tot. El fet indubtable és que valencianistes esquerrans i republicans tradicionals comencen de trobar-se en una fórmula salvadora: República federal.

Aquesta fórmula significa que els valencianistes no es desentenien, ara per ara, de certs problemes neta-ment espanyols; i, d'altra banda, que els republicans deixen d'ésser indiferents davant qüestions essencialment valencianes.

La cosa més important, però, és que no ens deixem enlluernar per la sonoritat dels mots. República vol dir alguna cosa, però aquesta cosa pot ésser també, del nostre punt d'esguard, negativa. República federal, ja diu molt més; però, com tots els conceptes absoluts, conté un munt d'aspectes i de categories.

El lector de diaris haurà pogut adonar-se, no fa gaires dies, que la

república federal del senyor Rovira i Virgili no coincideix absolutament amb la imaginada per la redacció d'"El Sol".

Així, doncs, més que la fonètica dels mots, interessa escatir el concepte que per a cadascú de nosaltres representen. Sols d'aquesta manera evitem l'equivoc de conivència durant alguns anys amb persones que no tenien amb nosaltres una afinitat d'idees, sinó una afinitat de sons.

El valencianisme, tal com jo el sento, és una recuperació integral, amb totes les seves conseqüències, de la personalitat valenciana. És nacionalisme i no regionalisme. Per tant, la idea federal se m'apareix com una idea de realització posterior a la valencianista, i sols possible, pràcticament, com un mitjà de convivència pacífica entre països que ja hagin recuperat llur personalitat. És a dir: que la federació ha de constituir un Estat superior d'origen contractual, integrat per diferents Estats que podrien dir-ne de dret natural. Vet aci de quina manera la meua idea federal em porta a pensar en una Confederació.

Es clar que aquestes notes no expressen la totalitat del meu pensament sobre la matèria, i no han estat suggerides per cap fet concret de caràcter polític. Davant un fenomen purament històric que ha començat a produir-se, i en un moment en què l'acció cal que tingui la màxima eficàcia, m'ha semblat convenient de remarcar una diferència de conceptes que considero fonamental.

ARTUR PERUCHO

Venda d'infants a Silèsia

Berlín, 27. — La Lliga de Protecció de l'Infant ha emprès una campanya a la premsa contra certes vergonyoses pràctiques que s'han comprovat, particularment a Silèsia. Es tracta de la venda de criatures de poca edat per parens desnaturalitzats que han caigut en la misèria.

La Lliga denuncia casos de publicitat d'aquestes vendes indignes d'un país civilitzat. Segons sembla, algun diari ha publicat anuncis d'aquestes vendes en què el malaurat infant és tractat com una veritable mercaderia. — Fabra.

COMENTARI

Contra els deturpadors

L'altre dia Mirador publicava una nota, en la seva secció d'indiscrecions, que mereix una atenció tota especial. El Ponsa va dar ordre que fossin esquinçats tots els llibres, opuscles i publicacions de qualsevol mena escrits en llengua catalana que hi hagués a la Biblioteca de la Comissió de Cultura, que ell presidia. Tres mesos es va passar esquinçant un porter de l'Ajuntament...

Començaria d'ésser hora que algú o altre anés per feina en aquest ram important: el d'exacció de responsabilitats i d'indemnitzacions als autors d'actes d'odierna animositat contra l'esperit. Pallas Atenea anava armada d'una llança... Un catàleg d'aquells actes ja començaria per ésser impressionant; i sabem que hi ha algun arxiu ben ordenat que podria retre una enumeració i descripció gairebé completa dels estropicis realitzats en la neixor generosa de la nostra cultura. Però enl anar més enllà. Un ciutadà conscient de les seves obligacions no pot negar el seu testimoniatge, la seva acusació i, si cal, la seva quota, per obtenir una escaient remuneració de la barbàrie. Una ciutat que restés insensible a aquestes ofenses no seria sinó un seguit de rengleres de cases. L'ensorrada, per precaució, de la dictadura, no líquida les nostres causes de legítim ressentiment. Accions com la del Ponsa contra qualsevol que no solament és nostre, sinó que és el millor de nosaltres, la flor de la nostra ànima, no poden ésser negligides ni oblidades, no es recomanen a cap amnistia ni perdó. Acreditat-s'hi insensiblement valdria tant, gairebé, com haver-hi cooperat.

Sóc d'aquells que, en el règim caigut, més que de cap material opressió, va arborar-se del triomf de la nul·litat profanadora. Aquella fou l'orgia de les tenebres. Avui, mirant al nostre volt, la consciència popular ens sembla poderosa, inombrrable; i no cerea sinó que l'esperit la governi. Es condueix amb un seny, amb una serenitat, que cal interpretar com un índex de la seva força. Però el seny i la serenitat volen nodrir-se de justícia. I per davant i per damunt de tot greuge material i particular, és necessari que passin les reivindicacions amb testa ben redrogada, amb voluntat ben infatigable, de la intel·ligència i el verb. — J. C.

Per l'amnistia i per la llibertat

Hem entrat en un estanc dels més centrals i millor proveïts de Barcelona i la jovenalla feia cua per adquirir targetes postals. Les plomes estilogràfiques treballaven de valent. Hom escrivia amb caràcters enèrgics, precisos, decidits, els dos mots que fa temps són a tots els llavis i a tots els cors de Catalunya: Amnistia, llibertat.

A la major part d'estances de la nostra ciutat abir a la tarda ja havien exhaurit les targetes postals. El públic aleshores adquiria vistes de Barcelona i les utilitzava de la mateixa manera. Al lloc destinat a l'adreça escrivia el nom i la direcció següents: Senyor President del Consell.—Madrid. I a la banda destinada al text, els dos mots que encapçalen aquestes ratlles: Amnistia, llibertat.

No cal pas res més. Aquestes dues paraules han de representar en aquests moments històrics per a Catalunya la vibració espiritual de tot un poble que demana justícia, que fa el miracle de l'efusió màxima i de la cohesió sincera davant l'exclusió de què han estat víctimes els nostres germans màrtirs de llur idealisme dignificador. L'acte d'avui, ratificant els insistentis testimonis del nostre poble durant aquestes dues setmanes ve a coronar d'una manera digníssima la campanya més grandiosament popular, més vibrant, més plena d'emoció que hagi vist Catalunya.

El front únic? Que no el veuen el front únic? Ja l'han fet les dones catalanes! Modistes, mercaderes, obreres de taller i fàbriques, riques i pobres, de poble i de ciutat, totes han estampat la seva signatura als mateixos plectres blancs, amb el mateix fervor, demanant la llibertat dels nostres presos, el dret a tornar dels nostres exiliats.

També l'han fet tots els homes de Catalunya, llevat d'alguns comte enfigolat o d'alguns baró ple d'amargors i enyoraments... Drets i esquerres, liberals i conservadors, patrons i proletaris, tothom ha anat a l'uníson seguint la veu d'humanitat i patriotisme donada per aquest diapasó que ens parla d'amnistia i de llibertat.

Magnífic exemple de civisme, encoratjadora prova de la resurrecció espiritual de les masses catalanes després de set anys de patir l'adormiment del clorform, la violència de les lligadures. Aquests dos mots que avui seran escrits per milers i milers de compatriotes nostres restaran com un símbol inoblidable. Demanem amnistia, demanem llibertat, demanem el dret a la vida i la rehabilitació d'uns germans que han patit el martiri per llur ideal. Aquest clam de tot un poble és una veu de dignitat, és una veu de germanor, és una veu de justícia que ha d'ésser atesa, que serà atesa.

D. de B.

CAVALLERS PROP DEL MONUMENT A COLOM

BORSA - FINANCES

Junta general ordinària de l'Associació Regional de Ramaders de Catalunya

El passat dia 24, conforme estava anunciat, es reuní la Junta general de l'Associació Regional de Ramaders de Catalunya, a la presència del senyor Pere Puig i Thomas, visitador provincial de ramaderia i canyades, en substitució del president efectiu senyor comte de Caralt. Hi assistiren la majoria dels individus de la Junta Directiva i un creixent nombre d'associats. Molts d'aquests ostentaven la representació de les Juntes Provincials i Locals en quasi l'absoluta totalitat.

El secretari, senyor Baptista Comanella, després d'haver llegit una Memòria en la qual es dona compte de l'exercici transcorregut i de la marxa de l'Associació durant aquest any, va ocupar en primer terme dels Serveis Cooperatius, base de la Corporació, entre els quals sobresurt aquest any d'una manera notable el d'Escorçador, on l'Associació ha aconseguit, per compte de llurs associats, per valor de més de dos milions de pessetes de bestiar boví i 737.000 en bestiar llaurer, i d'haver començat a última d'aquí el sacrifici de bestiar perquè amb gran èxit. Aquest servei, ultra l'interès que té per als ramaders, assegura la regularitat en el proveïment de carn de la ciutat.

El altre Servei Cooperatiu han seguit aquest any una marxa normal, d'acord amb les circumstàncies i les necessitats dels ramaders.

L'Associació Regional de Ramaders de Catalunya a l'Exposició de Barcelona

El dia 23 del corrent es va tancar el segon concurs dedicat a les races estrangeres industrials i a la Parafina. Actual de jutge en aquest concurs En Ferran Zulueta, prít avicultor, qui va donar la següent qualificació:

Raca Leghorn blanca. — Gall, primer premi, Granja Paradís d'En Salvador Castelló. Segon premi, Granja General d'En Pau Carbó. Tercer premi, Granja Paradís d'En Salvador Castelló. Segon premi, a En Ricard Pedró.

Raca Leghorn blanca. — Gallina, primer premi, Granja General d'En Pau Carbó. Segon premi, Granja Paradís, Salvador Castelló. Tercer premi, al mateix. Menció honorífica, En Francesc Bonastre. Primer premi, a En Ricard Pedró.

Raca Rhode-Island roja. — Gall, primer premi, Granja Paradís, En Salvador Castelló. Primer premi, a En Ricard Pedró.

Raca Rhode-Island roja. — Gallina, primer premi, Granja Paradís, En Salvador Castelló. Segon premi, a En Ricard Pedró.

Raca Paradi blanca. — Gall, primer premi, Granja Paradís, En Salvador Castelló. Segon premi, En Joan Farrell.

Demà, dissabte, començarà el tercer concurs en el qual prenen part totes les altres races no compreses en els ja celebrats. Ultra confils, entre aquests carrers figuren importants inscripcions i entre aquestes una parella de Castor, que s'exhibiran el diumenge, a les dotze del matí, i que són els primers importadors a la nostra regió.

El tractat comercial amb Egipte

El Centre Cotoner de Barcelona ha tramès el següent telegrama: "Excmo. Sr. Ministro de Hacienda. Madrid. — Habiendo caducado el tratado comercial con Egipto y mientras dure el 'statu quo' actual, interesa mucho a todos los fabricantes que consumen algodón de dicha procedencia, y que no puede ser substituida por ningún otro, que la Dirección General de Aduanas continúe aplicando la tarifa seguida del arancel, pues todo aumento causaría fuertes perjuicios. Agradecemos V. E. se interese por este asunto y le saludan atentamente, Centro Algodonero, José M. Mata, presidente."

El pagament a Hisenda

El delegat d'Hisenda ha signat per a avui els següents pagaments:

Cap central de Telègrafs, 9.117'61 pessetes; administrador de la Presó de Dones, 246; Cambra Agrícola Oficial d'Igualada i Inspectora, 1.386'87; Agustí Altés i Joan Serrats, 331; Herminio de la Cruz, 44'30; Pere Garcia, 6.338'25; Josep Jofre, 7.147'65; Lluís Mari, 33'99; S. Merino i altres, 28'13; Josep P. Gordón, 888'81; Josep Pérez Nin, 120.000'00; Josep Jousola, 11.794'77; Micaela Serra, 41'20; Víctor Uriel, 1.110'37; Pere Vives, 69.702'32; Jaume Villalob, pessetes 14'78; Administració de Loteries número 28, 65.000; alcalde president de l'Ajuntament de Tordera, pessetes 5.633'43; La Hispano Suïssa, S. A., 1.996; Emma Ventós, 168.

INGRESSOS de la Companyia dels Ferrocarrils de Madrid a Saragossa i a Alacant

INGRESSOS		INGRESSOS		INGRESSOS	
Des de 1 de gener al 10 de març de 1930		Des de 1 de gener al 10 de març de 1930		Des de 1 de gener al 10 de març de 1930	
1929	1930	1929	1930	1929	1930
Passatges	1.300.000	Passatges	1.300.000	Passatges	1.300.000
...	...	...	...	...	...

INGRESSOS de la Companyia dels Ferrocarrils de Madrid a Saragossa i a Alacant

1929	1930
1.300.000	1.300.000
...	...

INGRESSOS de la Companyia dels Ferrocarrils de Madrid a Saragossa i a Alacant

1929	1930
1.300.000	1.300.000
...	...

INGRESSOS de la Companyia dels Ferrocarrils de Madrid a Saragossa i a Alacant

1929	1930
1.300.000	1.300.000
...	...

ANUNCIOS MERCANTILES

COMPANIA DELS FERROCARRILS DE MADRID A SARAGOSSA I A ALACANT

El Comitè de Barcelona, de conformitat amb l'anunci del dia 1 de l'actual, publicat al "Boletí Oficial" d'aquesta província el dia 4 d'aquest mes, posa a coneixement dels senyors portadors d'obligacions d'aquesta Companyia, 6 per 100, Sèrie I, emissió de 9 de desembre de 1924, que en el sorteig celebrat avui per a l'amortització de 2.146 obligacions, han resultat amortitzades les següents:

ANUNCIOS MERCANTILES

COMPANIA DELS FERROCARRILS DE MADRID A SARAGOSSA I A ALACANT

El Comitè de Barcelona, de conformitat amb l'anunci del dia 1 de l'actual, publicat al "Boletí Oficial" d'aquesta província el dia 4 d'aquest mes, posa a coneixement dels senyors portadors d'obligacions d'aquesta Companyia, 6 per 100, Sèrie I, emissió de 9 de desembre de 1924, que en el sorteig celebrat avui per a l'amortització de 2.146 obligacions, han resultat amortitzades les següents:

ANUNCIOS MERCANTILES

COMPANIA DELS FERROCARRILS DE MADRID A SARAGOSSA I A ALACANT

El Comitè de Barcelona, de conformitat amb l'anunci del dia 1 de l'actual, publicat al "Boletí Oficial" d'aquesta província el dia 4 d'aquest mes, posa a coneixement dels senyors portadors d'obligacions d'aquesta Companyia, 6 per 100, Sèrie I, emissió de 9 de desembre de 1924, que en el sorteig celebrat avui per a l'amortització de 2.146 obligacions, han resultat amortitzades les següents:

ANUNCIOS MERCANTILES

COMPANIA DELS FERROCARRILS DE MADRID A SARAGOSSA I A ALACANT

El Comitè de Barcelona, de conformitat amb l'anunci del dia 1 de l'actual, publicat al "Boletí Oficial" d'aquesta província el dia 4 d'aquest mes, posa a coneixement dels senyors portadors d'obligacions d'aquesta Companyia, 6 per 100, Sèrie I, emissió de 9 de desembre de 1924, que en el sorteig celebrat avui per a l'amortització de 2.146 obligacions, han resultat amortitzades les següents:

ANUNCIOS MERCANTILES

COMPANIA DELS FERROCARRILS DE MADRID A SARAGOSSA I A ALACANT

El Comitè de Barcelona, de conformitat amb l'anunci del dia 1 de l'actual, publicat al "Boletí Oficial" d'aquesta província el dia 4 d'aquest mes, posa a coneixement dels senyors portadors d'obligacions d'aquesta Companyia, 6 per 100, Sèrie I, emissió de 9 de desembre de 1924, que en el sorteig celebrat avui per a l'amortització de 2.146 obligacions, han resultat amortitzades les següents:

ANUNCIOS MERCANTILES

COMPANIA DELS FERROCARRILS DE MADRID A SARAGOSSA I A ALACANT

El Comitè de Barcelona, de conformitat amb l'anunci del dia 1 de l'actual, publicat al "Boletí Oficial" d'aquesta província el dia 4 d'aquest mes, posa a coneixement dels senyors portadors d'obligacions d'aquesta Companyia, 6 per 100, Sèrie I, emissió de 9 de desembre de 1924, que en el sorteig celebrat avui per a l'amortització de 2.146 obligacions, han resultat amortitzades les següents:

ANUNCIOS MERCANTILES

COMPANIA DELS FERROCARRILS DE MADRID A SARAGOSSA I A ALACANT

El Comitè de Barcelona, de conformitat amb l'anunci del dia 1 de l'actual, publicat al "Boletí Oficial" d'aquesta província el dia 4 d'aquest mes, posa a coneixement dels senyors portadors d'obligacions d'aquesta Companyia, 6 per 100, Sèrie I, emissió de 9 de desembre de 1924, que en el sorteig celebrat avui per a l'amortització de 2.146 obligacions, han resultat amortitzades les següents:

BORSA DE BARCELONA

VALORS A TERME	
Nords	110, 109'35, 109'80; Colonial, 106'50, 106'25; Banc de Catalunya, 100'75; Explosius, 225'50; Aeri Montserrat, 26'75; Mines del Rif, 125; Filipines, 427; Chade, 634, 632, 633; Petrolis, 9'60, 9'55.
Nords	110, 109'95, 110'20, 110'10; Alacant, 103'30, 103'60; Docks, 25'50, 25'25; Banc de Catalunya, 100'50, 100'75; Colonial, 106'25, 106'50; Aigües, 216; Gas, 148'50, 147; Hulleres, 123'50, 124; Filipines, 427, 428; Chade, 634, 633, 634; Explosius, 227, 228'50, 228; Mines Rif, 124'86, 124'75; Felguera, 95, 95'15; Sucrera, 67'50; Guadalquivir, 73'75; Petrolis, 9'60, 9'50, 9'60.
Nords	110'35, 110'40; Alacant, 103'70; Colonial, 106'75; Chade, 635; Gas, 147'50.

BORSA DE BARCELONA

VALORS A TERME	
Nords	110, 109'35, 109'80; Colonial, 106'50, 106'25; Banc de Catalunya, 100'75; Explosius, 225'50; Aeri Montserrat, 26'75; Mines del Rif, 125; Filipines, 427; Chade, 634, 632, 633; Petrolis, 9'60, 9'55.
Nords	110, 109'95, 110'20, 110'10; Alacant, 103'30, 103'60; Docks, 25'50, 25'25; Banc de Catalunya, 100'50, 100'75; Colonial, 106'25, 106'50; Aigües, 216; Gas, 148'50, 147; Hulleres, 123'50, 124; Filipines, 427, 428; Chade, 634, 633, 634; Explosius, 227, 228'50, 228; Mines Rif, 124'86, 124'75; Felguera, 95, 95'15; Sucrera, 67'50; Guadalquivir, 73'75; Petrolis, 9'60, 9'50, 9'60.
Nords	110'35, 110'40; Alacant, 103'70; Colonial, 106'75; Chade, 635; Gas, 147'50.

BORSA DE BARCELONA

VALORS A TERME	
Nords	110, 109'35, 109'80; Colonial, 106'50, 106'25; Banc de Catalunya, 100'75; Explosius, 225'50; Aeri Montserrat, 26'75; Mines del Rif, 125; Filipines, 427; Chade, 634, 632, 633; Petrolis, 9'60, 9'55.
Nords	110, 109'95, 110'20, 110'10; Alacant, 103'30, 103'60; Docks, 25'50, 25'25; Banc de Catalunya, 100'50, 100'75; Colonial, 106'25, 106'50; Aigües, 216; Gas, 148'50, 147; Hulleres, 123'50, 124; Filipines, 427, 428; Chade, 634, 633, 634; Explosius, 227, 228'50, 228; Mines Rif, 124'86, 124'75; Felguera, 95, 95'15; Sucrera, 67'50; Guadalquivir, 73'75; Petrolis, 9'60, 9'50, 9'60.
Nords	110'35, 110'40; Alacant, 103'70; Colonial, 106'75; Chade, 635; Gas, 147'50.

BORSA DE BARCELONA

VALORS A TERME	
Nords	110, 109'35, 109'80; Colonial, 106'50, 106'25; Banc de Catalunya, 100'75; Explosius, 225'50; Aeri Montserrat, 26'75; Mines del Rif, 125; Filipines, 427; Chade, 634, 632, 633; Petrolis, 9'60, 9'55.
Nords	110, 109'95, 110'20, 110'10; Alacant, 103'30, 103'60; Docks, 25'50, 25'25; Banc de Catalunya, 100'50, 100'75; Colonial, 106'25, 106'50; Aigües, 216; Gas, 148'50, 147; Hulleres, 123'50, 124; Filipines, 427, 428; Chade, 634, 633, 634; Explosius, 227, 228'50, 228; Mines Rif, 124'86, 124'75; Felguera, 95, 95'15; Sucrera, 67'50; Guadalquivir, 73'75; Petrolis, 9'60, 9'50, 9'60.
Nords	110'35, 110'40; Alacant, 103'70; Colonial, 106'75; Chade, 635; Gas, 147'50.

BORSA DE BARCELONA

VALORS A TERME	
Nords	110, 109'35, 109'80; Colonial, 106'50, 106'25; Banc de Catalunya, 100'75; Explosius, 225'50; Aeri Montserrat, 26'75; Mines del Rif, 125; Filipines, 427; Chade, 634, 632, 633; Petrolis, 9'60, 9'55.
Nords	110, 109'95, 110'20, 110'10; Alacant, 103'30, 103'60; Docks, 25'50, 25'25; Banc de Catalunya, 100'50, 100'75; Colonial, 106'25, 106'50; Aigües, 216; Gas, 148'50, 147; Hulleres, 123'50, 124; Filipines, 427, 428; Chade, 634, 633, 634; Explosius, 227, 228'50, 228; Mines Rif, 124'86, 124'75; Felguera, 95, 95'15; Sucrera, 67'50; Guadalquivir, 73'75; Petrolis, 9'60, 9'50, 9'60.
Nords	110'35, 110'40; Alacant, 103'70; Colonial, 106'75; Chade, 635; Gas, 147'50.

BORSA DE BARCELONA

VALORS A TERME	
Nords	110, 109'35, 109'80; Colonial, 106'50, 106'25; Banc de Catalunya, 100'75; Explosius, 225'50; Aeri Montserrat, 26'75; Mines del Rif, 125; Filipines, 427; Chade, 634, 632, 633; Petrolis, 9'60, 9'55.
Nords	110, 109'95, 110'20, 110'10; Alacant, 103'30, 103'60; Docks, 25'50, 25'25; Banc de Catalunya, 100'50, 100'75; Colonial, 106'25, 106'50; Aigües, 216; Gas, 148'50, 147; Hulleres, 123'50, 124; Filipines, 427, 428; Chade, 634, 633, 634; Explosius, 227, 228'50, 228; Mines Rif, 124'86, 124'75; Felguera, 95, 95'15; Sucrera, 67'50; Guadalquivir, 73'75; Petrolis, 9'60, 9'50, 9'60.
Nords	110'35, 110'40; Alacant, 103'70; Colonial, 106'75; Chade, 635; Gas, 147'50.

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

TANQUES	
Article	Precedent
Cafè	...
...	...

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

TANQUES	
Article	Precedent
Cafè	...
...	...

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

TANQUES	
Article	Precedent
Cafè	...
...	...

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

TANQUES	
Article	Precedent
Cafè	...
...	...

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

TANQUES	
Article	Precedent
Cafè	...
...	...

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

TANQUES	
Article	Precedent
Cafè	...
...	...

NOTICIA RI

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

	Pla
Barcelona, Mos	5.50
Països Ibèrics, Irlanda, 2.50	
Amèrica Llatina	5.50
Altres països	5.50

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 27 de març de 1936:

Una extensa àrea anticiclònica el centre de la qual es troba a les costes de Bretanya envaeix avui els països més occidentals d'Europa, la qual cosa determina bon temps a la Península Ibèrica, França i illes Britàniques, on exceptuant alguns núvols i boires que es registren al matí, el cel està serà amb vents fluïdus i temperatures suaus.

Les baixes pressions es troben a Polònia i al golf de Tarento; bufen vents forts del sector Nord a Alemanya, centre d'Europa i Mediterrània, des del golf de León fins a les costes de Trípoli.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

Fa bon temps a tota la regió, amb vents del sector Nord. A les planes de Vic, Urgell i Bages es registren ruïxims i gelades amb temperatures mínimes que oscil·len al voltant dels zero graus.

La màxima d'ahir fou de 25 graus a Tremp i la mínima d'aquest matí de tres graus sota zero a l'Estanyol.

SENYORES

OAMISERIA

BARRIL I ARDERIU

PASSEIG DE GRACIA, 95

Societat de sastreria a mida

per a nens

VESTITS PRIMERA

COMUNIO

Esport per a platja i camp

SERVEI METEOROLÒGIC DE L'OBSERVATORI DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Dia 27 de març de 1936:

Hores d'observació: 7, 13, 18.

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: mil·límetres, 763.7, 763.5, 763.6; mil·libars, 1018.2, 1017.9, 1017.3.

Termòmetre a l'ombra: sec, 13.1, 18.4, 16.0; humit, 9.9, 13.0, 7.7.

Humitat (centèsimes de saturació): 64, 50, 58.

Vent: direcció, S. SW, SW; velocitat (m. per segon), 1, 2, 3.

Estat del cel: seré, núvols, quasi tapat.

Classe de núvols: Ci; Ci; Ci, A-Cu, St-Cu.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 19.4; mínima, 9.6; mínima arran de terra, 7.3.

Oscil·lació termomètrica: 9.8.

Temperatura mitjana: 14.3.

Precipitació aigua: recollit a les set, 0.0; recollit a les 18, 0.0, mil·límetres de gruix, 0 sigui litres per m².

Recorregut del vent en igual període: 61 km.

PA DE VIENA ESTEVE RIERA

Va ésser auxiliat a la casa de socors de Santa Caterina Llorenç Ferrer, de 59 anys, que havia caigut en baixar d'un autobús a la Via Laietana. Presentava una ferida contusa al cap, de pronòstic reservat.

El jove Pasqual Navarro, de 18 anys, en passar pel carrer de Romanins muntat en una bicicleta, caigué i es produí ferida contusa a la regió occipital i parietal esquerra, commoció cerebral i fractura de la clavícula.

Va ésser auxiliat al dispensari d'Hostafrancs i després traslladat a l'Hospital Clínic.

Majestic Hotel

RESTAURANT

Coberts a preu fix i a la carta.

Orquestra. Salons especials.

Bodes, banquets i festes

A la casa de socors de la Ronda de Sant Pere fou auxiliat Josep Rufino Torner, de 65 anys. Sofria dues ferides al coll, dues al pit i una a la ingüera, que es produí amb una navalla amb el propòsit de suïcidar-se.

Es qualificà de greu el seu estat, i després d'assistir fou conduït a l'Hospital Clínic.

Sembla que el motiu d'aquesta desesperada resolució fou motivada per una malaltia que pateix.

En l'estatge de l'Associació Ferrerera donà la seva anunciada conferència sobre les moltes bel·leses que estorja Mallorca, el soci Enric Oliver.

Sota el tema "Mallorca és un Paradís" desenvolupà la primera part de la conferència amb la projecció comentada d'admirables llocs que conviden al descans i a la tranquil·litat de l'esperit, i que en aspectes

tan variats poseeix la Daurada Illa. Amb facilitat de paraula i perfecte coneixement del tema, va descriure un pintoresc itinerari d'uns viatges o seguit i mostrà en la pantalla els més atractius llocs que constitueixen l'admiració del turisme universal.

L'Acadèmia Calassància es veurà demà, dissabte, honrada en la seva sessió de dos quarts de vuit de la nit amb l'actuació de l'eminent i ben conegut actor N'Enric Borràs, cooperant al seu gest de galant obsequiador, l'artista senyor E. Guirart i un trio instrumental.

L'Acadèmia Calassància es complau a convidar a l'acte tots els seus membres, protectors, amics i familiars d'aquesta.

La festa tindrà lloc al saló d'actes del Col·legi de les Escoles Pies, d'aquesta ciutat.

Els metges suzeraners de l'Ajuntament de Barcelona, anomenats en el darrer concurs que tingué lloc, han adreçat al president del Consell de ministres el següent telegrama:

"Excelentísim Sr. presidente del Consejo de ministros.—Madrid.

Médecos últimamente ingresados Ayuntamiento de Barcelona ponen sobre aviso V. E. respecto campaña médicos llamados postergados.

Este hecho ya denunciado por Tribunal Supremo a favor nuestro, ha motivado acuerdos Colegios Médicos desconocedores circunstancias, pues sólo han atendido sector protestatario dirigido Sr. Vázquez Sans, elemento de influencia durante la Dictadura, logrando presidencia "retribuida" Comité Paritario, sin concurso ni oposición. Salúdame. — Armengol, Palau, Mas Puig, Busquets, Molins, Esquius."

JOIES VERITABLE OCASIO per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magrinyà, Tallers, 41

La Junta Directiva del Centre Familiar de Sant Gervasi ha quedat constituïda de la manera següent:

Presidente: Eusebi Casinós Martín; vice-president, Jaume Olivella Casanoves; secretari, Ramon Rosell Cases; vice-secretari, Emili Giró Parés; caixer, Josep Cavaller Carot; comptador, Josep Vallverdú Llauredor; vocal bibliotecari, Manuel Frau Parsiva; vocal primer, Vicens Moció Pla; vocal segon, Joan Esteve Manyès.

En l'estatge de l'Associació Ferrerera donà la seva anunciada conferència sobre les moltes bel·leses que estorja Mallorca, el soci Enric Oliver.

Sota el tema "Mallorca és un Paradís" desenvolupà la primera part de la conferència amb la projecció comentada d'admirables llocs que conviden al descans i a la tranquil·litat de l'esperit, i que en aspectes

tan variats poseeix la Daurada Illa. Amb facilitat de paraula i perfecte coneixement del tema, va descriure un pintoresc itinerari d'uns viatges o seguit i mostrà en la pantalla els més atractius llocs que constitueixen l'admiració del turisme universal.

L'Acadèmia Calassància es veurà demà, dissabte, honrada en la seva sessió de dos quarts de vuit de la nit amb l'actuació de l'eminent i ben conegut actor N'Enric Borràs, cooperant al seu gest de galant obsequiador, l'artista senyor E. Guirart i un trio instrumental.

L'Acadèmia Calassància es complau a convidar a l'acte tots els seus membres, protectors, amics i familiars d'aquesta.

La festa tindrà lloc al saló d'actes del Col·legi de les Escoles Pies, d'aquesta ciutat.

Els metges suzeraners de l'Ajuntament de Barcelona, anomenats en el darrer concurs que tingué lloc, han adreçat al president del Consell de ministres el següent telegrama:

"Excelentísim Sr. presidente del Consejo de ministros.—Madrid.

Médecos últimamente ingresados Ayuntamiento de Barcelona ponen sobre aviso V. E. respecto campaña médicos llamados postergados.

Este hecho ya denunciado por Tribunal Supremo a favor nuestro, ha motivado acuerdos Colegios Médicos desconocedores circunstancias, pues sólo han atendido sector protestatario dirigido Sr. Vázquez Sans, elemento de influencia durante la Dictadura, logrando presidencia "retribuida" Comité Paritario, sin concurso ni oposición. Salúdame. — Armengol, Palau, Mas Puig, Busquets, Molins, Esquius."

JOIES VERITABLE OCASIO per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magrinyà, Tallers, 41

La Junta Directiva del Centre Familiar de Sant Gervasi ha quedat constituïda de la manera següent:

Presidente: Eusebi Casinós Martín; vice-president, Jaume Olivella Casanoves; secretari, Ramon Rosell Cases; vice-secretari, Emili Giró Parés; caixer, Josep Cavaller Carot; comptador, Josep Vallverdú Llauredor; vocal bibliotecari, Manuel Frau Parsiva; vocal primer, Vicens Moció Pla; vocal segon, Joan Esteve Manyès.

En l'estatge de l'Associació Ferrerera donà la seva anunciada conferència sobre les moltes bel·leses que estorja Mallorca, el soci Enric Oliver.

Sota el tema "Mallorca és un Paradís" desenvolupà la primera part de la conferència amb la projecció comentada d'admirables llocs que conviden al descans i a la tranquil·litat de l'esperit, i que en aspectes

tan variats poseeix la Daurada Illa. Amb facilitat de paraula i perfecte coneixement del tema, va descriure un pintoresc itinerari d'uns viatges o seguit i mostrà en la pantalla els més atractius llocs que constitueixen l'admiració del turisme universal.

L'Acadèmia Calassància es veurà demà, dissabte, honrada en la seva sessió de dos quarts de vuit de la nit amb l'actuació de l'eminent i ben conegut actor N'Enric Borràs, cooperant al seu gest de galant obsequiador, l'artista senyor E. Guirart i un trio instrumental.

L'Acadèmia Calassància es complau a convidar a l'acte tots els seus membres, protectors, amics i familiars d'aquesta.

La festa tindrà lloc al saló d'actes del Col·legi de les Escoles Pies, d'aquesta ciutat.

Els metges suzeraners de l'Ajuntament de Barcelona, anomenats en el darrer concurs que tingué lloc, han adreçat al president del Consell de ministres el següent telegrama:

"Excelentísim Sr. presidente del Consejo de ministros.—Madrid.

Médecos últimamente ingresados Ayuntamiento de Barcelona ponen sobre aviso V. E. respecto campaña médicos llamados postergados.

Este hecho ya denunciado por Tribunal Supremo a favor nuestro, ha motivado acuerdos Colegios Médicos desconocedores circunstancias, pues sólo han atendido sector protestatario dirigido Sr. Vázquez Sans, elemento de influencia durante la Dictadura, logrando presidencia "retribuida" Comité Paritario, sin concurso ni oposición. Salúdame. — Armengol, Palau, Mas Puig, Busquets, Molins, Esquius."

JOIES VERITABLE OCASIO per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magrinyà, Tallers, 41

La Junta Directiva del Centre Familiar de Sant Gervasi ha quedat constituïda de la manera següent:

Presidente: Eusebi Casinós Martín; vice-president, Jaume Olivella Casanoves; secretari, Ramon Rosell Cases; vice-secretari, Emili Giró Parés; caixer, Josep Cavaller Carot; comptador, Josep Vallverdú Llauredor; vocal bibliotecari, Manuel Frau Parsiva; vocal primer, Vicens Moció Pla; vocal segon, Joan Esteve Manyès.

En l'estatge de l'Associació Ferrerera donà la seva anunciada conferència sobre les moltes bel·leses que estorja Mallorca, el soci Enric Oliver.

Sota el tema "Mallorca és un Paradís" desenvolupà la primera part de la conferència amb la projecció comentada d'admirables llocs que conviden al descans i a la tranquil·litat de l'esperit, i que en aspectes

tan variats poseeix la Daurada Illa. Amb facilitat de paraula i perfecte coneixement del tema, va descriure un pintoresc itinerari d'uns viatges o seguit i mostrà en la pantalla els més atractius llocs que constitueixen l'admiració del turisme universal.

L'Acadèmia Calassància es veurà demà, dissabte, honrada en la seva sessió de dos quarts de vuit de la nit amb l'actuació de l'eminent i ben conegut actor N'Enric Borràs, cooperant al seu gest de galant obsequiador, l'artista senyor E. Guirart i un trio instrumental.

L'Acadèmia Calassància es complau a convidar a l'acte tots els seus membres, protectors, amics i familiars d'aquesta.

La festa tindrà lloc al saló d'actes del Col·legi de les Escoles Pies, d'aquesta ciutat.

Els metges suzeraners de l'Ajuntament de Barcelona, anomenats en el darrer concurs que tingué lloc, han adreçat al president del Consell de ministres el següent telegrama:

"Excelentísim Sr. presidente del Consejo de ministros.—Madrid.

Médecos últimamente ingresados Ayuntamiento de Barcelona ponen sobre aviso V. E. respecto campaña médicos llamados postergados.

Este hecho ya denunciado por Tribunal Supremo a favor nuestro, ha motivado acuerdos Colegios Médicos desconocedores circunstancias, pues sólo han atendido sector protestatario dirigido Sr. Vázquez Sans, elemento de influencia durante la Dictadura, logrando presidencia "retribuida" Comité Paritario, sin concurso ni oposición. Salúdame. — Armengol, Palau, Mas Puig, Busquets, Molins, Esquius."

JOIES VERITABLE OCASIO per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magrinyà, Tallers, 41

La Junta Directiva del Centre Familiar de Sant Gervasi ha quedat constituïda de la manera següent:

Presidente: Eusebi Casinós Martín; vice-president, Jaume Olivella Casanoves; secretari, Ramon Rosell Cases; vice-secretari, Emili Giró Parés; caixer, Josep Cavaller Carot; comptador, Josep Vallverdú Llauredor; vocal bibliotecari, Manuel Frau Parsiva; vocal primer, Vicens Moció Pla; vocal segon, Joan Esteve Manyès.

En l'estatge de l'Associació Ferrerera donà la seva anunciada conferència sobre les moltes bel·leses que estorja Mallorca, el soci Enric Oliver.

Sota el tema "Mallorca és un Paradís" desenvolupà la primera part de la conferència amb la projecció comentada d'admirables llocs que conviden al descans i a la tranquil·litat de l'esperit, i que en aspectes

tan variats poseeix la Daurada Illa. Amb facilitat de paraula i perfecte coneixement del tema, va descriure un pintoresc itinerari d'uns viatges o seguit i mostrà en la pantalla els més atractius llocs que constitueixen l'admiració del turisme universal.

L'Acadèmia Calassància es veurà demà, dissabte, honrada en la seva sessió de dos quarts de vuit de la nit amb l'actuació de l'eminent i ben conegut actor N'Enric Borràs, cooperant al seu gest de galant obsequiador, l'artista senyor E. Guirart i un trio instrumental.

L'Acadèmia Calassància es complau a convidar a l'acte tots els seus membres, protectors, amics i familiars d'aquesta.

La festa tindrà lloc al saló d'actes del Col·legi de les Escoles Pies, d'aquesta ciutat.

Els metges suzeraners de l'Ajuntament de Barcelona, anomenats en el darrer concurs que tingué lloc, han adreçat al president del Consell de ministres el següent telegrama:

"Excelentísim Sr. presidente del Consejo de ministros.—Madrid.

Médecos últimamente ingresados Ayuntamiento de Barcelona ponen sobre aviso V. E. respecto campaña médicos llamados postergados.

Este hecho ya denunciado por Tribunal Supremo a favor nuestro, ha motivado acuerdos Colegios Médicos desconocedores circunstancias, pues sólo han atendido sector protestatario dirigido Sr. Vázquez Sans, elemento de influencia durante la Dictadura, logrando presidencia "retribuida" Comité Paritario, sin concurso ni oposición. Salúdame. — Armengol, Palau, Mas Puig, Busquets, Molins, Esquius."

JOIES VERITABLE OCASIO per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magrinyà, Tallers, 41

La Junta Directiva del Centre Familiar de Sant Gervasi ha quedat constituïda de la manera següent:

Presidente: Eusebi Casinós Martín; vice-president, Jaume Olivella Casanoves; secretari, Ramon Rosell Cases; vice-secretari, Emili Giró Parés; caixer, Josep Cavaller Carot; comptador, Josep Vallverdú Llauredor; vocal bibliotecari, Manuel Frau Parsiva; vocal primer, Vicens Moció Pla; vocal segon, Joan Esteve Manyès.

En l'estatge de l'Associació Ferrerera donà la seva anunciada conferència sobre les moltes bel·leses que estorja Mallorca, el soci Enric Oliver.

Sota el tema "Mallorca és un Paradís" desenvolupà la primera part de la conferència amb la projecció comentada d'admirables llocs que conviden al descans i a la tranquil·litat de l'esperit, i que en aspectes

tan variats poseeix la Daurada Illa. Amb facilitat de paraula i perfecte coneixement del tema, va descriure un pintoresc itinerari d'uns viatges o seguit i mostrà en la pantalla els més atractius llocs que constitueixen l'admiració del turisme universal.

L'Acadèmia Calassància es veurà demà, dissabte, honrada en la seva sessió de dos quarts de vuit de la nit amb l'actuació de l'eminent i ben conegut actor N'Enric Borràs, cooperant al seu gest de galant obsequiador, l'artista senyor E. Guirart i un trio instrumental.

L'Acadèmia Calassància es complau a convidar a l'acte tots els seus membres, protectors, amics i familiars d'aquesta.

La festa tindrà lloc al saló d'actes del Col·legi de les Escoles Pies, d'aquesta ciutat.

Els metges suzeraners de l'Ajuntament de Barcelona, anomenats en el darrer concurs que tingué lloc, han adreçat al president del Consell de ministres el següent telegrama:

"Excelentísim Sr. presidente del Consejo de ministros.—Madrid.

Médecos últimamente ingresados Ayuntamiento de Barcelona ponen sobre aviso V. E. respecto campaña médicos llamados postergados.

Este hecho ya denunciado por Tribunal Supremo a favor nuestro, ha motivado acuerdos Colegios Médicos desconocedores circunstancias, pues sólo han atendido sector protestatario dirigido Sr. Vázquez Sans, elemento de influencia durante la Dictadura, logrando presidencia "retribuida" Comité Paritario, sin concurso ni oposición. Salúdame. — Armengol, Palau, Mas Puig, Busquets, Molins, Esquius."

JOIES VERITABLE OCASIO per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magrinyà, Tallers, 41

La Junta Directiva del Centre Familiar de Sant Gervasi ha quedat constituïda de la manera següent:

Presidente: Eusebi Casinós Martín; vice-president, Jaume Olivella Casanoves; secretari, Ramon Rosell Cases; vice-secretari, Emili Giró Parés; caixer, Josep Cavaller Carot; comptador, Josep Vallverdú Llauredor; vocal bibliotecari, Manuel Frau Parsiva; vocal primer, Vicens Moció Pla; vocal segon, Joan Esteve Manyès.

En l'estatge de l'Associació Ferrerera donà la seva anunciada conferència sobre les moltes bel·leses que estorja Mallorca, el soci Enric Oliver.

Sota el tema "Mallorca és un Paradís" desenvolupà la primera part de la conferència amb la projecció comentada d'admirables llocs que conviden al descans i a la tranquil·litat de l'esperit, i que en aspectes

tan variats poseeix la Daurada Illa. Amb facilitat de paraula i perfecte coneixement del tema, va descriure un pintoresc itinerari d'uns viatges o seguit i mostrà en la pantalla els més atractius llocs que constitueixen l'admiració del turisme universal.

L'Acadèmia Calassància es veurà demà, dissabte, honrada en la seva sessió de dos quarts de vuit de la nit amb l'actuació de l'eminent i ben conegut actor N'Enric Borràs, cooperant al seu gest de galant obsequiador, l'artista senyor E. Guirart i un trio instrumental.

L'Acadèmia Calassància es complau a convidar a l'acte tots els seus membres, protectors, amics i familiars d'aquesta.

La festa tindrà lloc al saló d'actes del Col·legi de les Escoles Pies, d'aquesta ciutat.

Els metges suzeraners de l'Ajuntament de Barcelona, anomenats en el darrer concurs que tingué lloc, han adreçat al president del Consell de ministres el següent telegrama:

"Excelentísim Sr. presidente del Consejo de ministros.—Madrid.

Médecos últimamente ingresados Ayuntamiento de Barcelona ponen sobre aviso V. E. respecto campaña médicos llamados postergados.

Este hecho ya denunciado por Tribunal Supremo a favor nuestro, ha motivado acuerdos Colegios Médicos desconocedores circunstancias, pues sólo han atendido sector protestatario dirigido Sr. Vázquez Sans, elemento de influencia durante la Dictadura, logrando presidencia "retribuida" Comité Paritario, sin concurso ni oposición. Salúdame. — Armengol, Palau, Mas Puig, Busquets, Molins, Esquius."

JOIES VERITABLE OCASIO per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magrinyà, Tallers, 41

La Junta Directiva del Centre Familiar de Sant Gervasi ha quedat constituïda de la manera següent:

Presidente: Eusebi Casinós Martín; vice-president, Jaume Olivella Casanoves; secretari, Ramon Rosell Cases; vice-secretari, Emili Giró Parés; caixer, Josep Cavaller Carot; comptador, Josep Vallverdú Llauredor; vocal bibliotecari, Manuel Frau Parsiva; vocal primer, Vicens Moció Pla; vocal segon, Joan Esteve Manyès.

En l'estatge de l'Associació Ferrerera donà la seva anunciada conferència sobre les moltes bel·leses que estorja Mallorca, el soci Enric Oliver.

Sota el tema "Mallorca és un Paradís" desenvolupà la primera part de la conferència amb la projecció comentada d'admirables llocs que conviden al descans i a la tranquil·litat de l'esperit, i que en aspectes

tan variats poseeix la Daurada Illa. Amb facilitat de paraula i perfecte coneixement del tema, va descriure un pintoresc itinerari d'uns viatges o seguit i mostrà en la pantalla els més atractius llocs que constitueixen l'admiració del turisme universal.

L'Acadèmia Calassància es veurà demà, dissabte, honrada en la seva sessió de dos quarts de vuit de la nit amb l'actuació de l'eminent i ben conegut actor N'Enric Borràs, cooperant al seu gest de galant obsequiador, l'artista senyor E. Guirart i un trio instrumental.

L'Acadèmia Calassància es complau a convidar a l'acte tots els seus membres, protectors, amics i familiars d'aquesta.

La festa tindrà lloc al saló d'actes del Col·legi de les Escoles Pies, d'aquesta ciutat.

Els metges suzeraners de l'Ajuntament de Barcelona, anomenats en el darrer concurs que tingué lloc, han adreçat al president del Consell de ministres el següent telegrama:

"Excelentísim Sr. presidente del Consejo de ministros.—Madrid.

Médecos últimamente ingresados Ayuntamiento de Barcelona ponen sobre aviso V. E. respecto campaña médicos llamados postergados.

Este hecho ya denunciado por Tribunal Supremo a favor nuestro, ha motivado acuerdos Colegios Médicos desconocedores circunstancias, pues sólo han atendido sector protestatario dirigido Sr. Vázquez Sans, elemento de influencia durante la Dictadura, logrando presidencia "retribuida" Comité Paritario, sin concurso ni oposición. Salúdame. — Armengol, Palau, Mas Puig, Busquets, Molins, Esquius."

JOIES VERITABLE OCASIO per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magrinyà, Tallers, 41

La Junta Directiva del Centre Familiar de Sant Gervasi ha quedat constituïda de la manera següent:

Presidente: Eusebi Casinós Martín; vice-president, Jaume Olivella Casanoves; secretari, Ramon Rosell Cases; vice-secretari, Emili Giró Parés; caixer, Josep Cavaller Carot; comptador, Josep Vallverdú Llauredor; vocal bibliotecari, Manuel Frau Parsiva; vocal primer, Vicens Moció Pla; vocal segon, Joan Esteve Manyès.

En l'estatge de l'Associació Ferrerera donà la seva anunciada conferència sobre les moltes bel·leses que estorja Mallorca, el soci Enric Oliver.

Sota el tema "Mallorca és un Paradís" desenvolupà la primera part de la conferència amb la projecció comentada d'admirables llocs que conviden al descans i a la tranquil·litat de l'esperit, i que en aspectes

tan variats poseeix la Daurada Illa. Amb facilitat de paraula i perfecte coneixement del tema, va descriure un pintoresc itinerari d'uns viatges o seguit i mostrà en la pantalla els més atractius llocs que constitueixen l'admiració del turisme universal.

L'Acadèmia Calassància es veurà demà, dissabte, honrada en la seva sessió de dos quarts de vuit de la nit amb l'actuació de l'eminent i ben conegut actor N'Enric Borràs, cooperant al seu gest de galant obsequiador, l'artista senyor E. Guirart i un trio instrumental.

L'Acadèmia Calassància es complau a convidar a l'acte tots els seus membres, protectors, amics i familiars d'aquesta.

LA POLITICA

Sense disposar dels mitjans naturals de propaganda, i malgrat de la prohibició del projectat míting d'amnistia, l'afortunada iniciativa del senyor Bernadó expandida d'acord amb els companys Agüader i Casanoves, ha guanyat la simpatia de tot el nostre poble.

Les multituds, assedegades de vida civil, s'han llançat a la manifestació postal com desparient de la forçada somnolència imposada pels interminables anys de dictadura.

Ahí a bona part dels ex-tanques de la ciutat s'havien agotat les existències de targetes postals, i avui, amb el record mig esborrat d'aquelles antigues recomanacions de "El bon elector vota de bon mal", la primera preocupació de tot català de bon cor serà sens dubte participar en el clam unànime d'amnistia i llibertat.

Amò l'autoritat que pugui donar-nos els sofriments passats per l'ideal que tots sentim, demanem encara a tots els catalans que ningú deixi de complir avui el deure d'humanitat i ciutadania que comporta la participació en aquest improvisat plebiscit.

Cop escripta ni reserva mental pot justificar una abstenció. La manifestació d'avui no és ni pot ésser un acte de servilisme; és, al contrari, una professió de fe en els ideals de Catalunya i Llibertat; es tracta, com ja tenim explicat, de fer sentir la veu i el vot a favor de l'amnistia manifestant-la davant del Poder públic constituït, a la mà del qual està concedir la llibertat als nostres germans.

Ningú pot negar ni defugir el compliment d'un deure tan senzill.

Ningú pot renunciar a la satisfacció d'haver contribuït a una obra tan humanitària.

I si, com diuen, és cert que el camp està ja ben adobat, Déu faci que la pluja de postals d'avui ens porti aviat la desitjada collita i ni un de sol dels que encara patim resti privat de pau i llibertat.

Manuel Carrasco i Formiguera

Adhesions al manifest d'Acció Catalana

Donat el gran nombre de lletres que Acció Catalana rep aquests dies, de catalans que s'adhereixen al manifest, començarem a publicar les lletres en les quals no es fa altra declaració que l'adhesió al manifest quedant contestades amb la publicació del nom de l'adherent a la llista que encapala aquesta secció.

Francesc Gibert Galtés, Pere Mallof, Nicolau Pasqual i Figuerola, Antoni Alier Torrens, de París; Rafel Masseguer, d'Albons; Joan Serra Boix, de Banyoles; Josep Carles Masó, de Banyoles.

Ha estat feta una edició en fulles soltes del manifest d'Acció Catalana. Les persones que en desitgin poden adreçar-se a aquesta Redacció, que els en facilitarà.

Primo de Rivera

LA PARAULA POSTUMA DE PRIMO DE RIVERA

A destacar, aquests fragments dels quatre articles postums del general Primo de Rivera.

Parla de com va trobar Catalunya quan hi vingué de capità general. Diu:

"Pero no fué en Cataluña, con ser tan grave lo del terrorismo, lo que más me preocupó a poco de estar allí. Fué el separatismo que enmascarado de autonomía moderada, autonomía integral, regionalismo, solidaridad catalana y otros disfraces, iba engendrando contra el resto de España y contra la unidad de la Patria, despojos y rencores que yo quiero suponer que sobrepasaban en mucho los deseos y aún las previsiones de los que con su imprudente y continua prédica, ya embalsamados por este camino peligrosísimo, no podían remediar el derrocamiento que amenazaba la unidad de la Patria, contagiándose al virus a otras regiones, que ante el pernicioso ejemplo de lo que Cataluña iba logrando arrancar al Poder Público acordado ante sus audiencias, ya acenaban su regionalismo manifestado primero por un ideologismo persecutor del hermoso verbo cervantino y luego por peyorales autonomías políticas ya que la ad-

ministrativa es razonable y nada peligrosa, y además, justificada si es entonces todavía que ahora por la dejación y abandono del Poder Central respecto a todo interés provincial o local."

La gestació del cop d'Estat i les seves determinants

Més avall:

"En los dos últimos viajes a Madrid, uno solicitado por mí y otro llamado por el Gobierno, empecé a conspirar, pero a la luz del día y con poca reserva, evadiendo toda ocasión de entrevistarme con el Rey, porque encontraba poco respetuoso y correcto hacerle conocer mis proyectos, que además era seguro desaprobados. Fueron pasos de mi breve y franca conspiración dar a conocer mis propósitos al general Agüera, con quien seguía teniendo la mejor amistad, y el que yo quería figurase al frente de todo, por su gran autoridad entonces y para que no se me tachase de ambicioso, el cual me contestó poco más o menos lo siguiente: "Miguel, usted delira, usted ha pasado una mala noche y es muy joven y vehemente y no conoce que va al fracaso; en el movimiento no le sigue a usted ni su asistente." Yo insistí pintándole el estado de ánimo de Cataluña y de sus guarniciones, siempre heridas en sus sentimientos patrióticos por los alardes de separatismo y ofensas y desdenes para cuanto representaba España, incluida para su gloriosa bandera, sustituida ya en la mayoría de los Ayuntamientos por la catalana. No hubo medio de convencerle, a pesar de que llamado el general Arzall de la Condorena a la entrevista, apoyó mi modo de pensar.

Celebré varias reuniones con los generales duque de Tetuán, marqués de Cavallanti, don Federico Berenguer, don Leopoldo Saro y don Antonio Dahán, y todos apreciaron las cosas del mismo modo que yo y todos aceptaron y admitieron que el movimiento debía ser iniciado por mí en Barcelona y que ellos lo secundarían.

El general Cavallanti, sin ponerlos de acuerdo, había ya apreciado las cosas como justificativas de una actuación tal cual yo la proponía y aun había cambiado alguna impresión respecto a ello con compañeros suyos, especialmente con el duque de Tetuán.

Partí para Barcelona, redacté el manifiesto que todos conocen, envié a Madrid las cuartillas, fué aprobado por mis compañeros de complot, lo hice imprimir, anticipé los primeros ejemplares a nuestros representantes en el extranjero, para que al producirse el hecho conocieran bien su carácter, hice llegar algunos por correo y por emisarios a las Capitanías generales, reuní, vestidos de uniforme, en mi despacho de la Capitanía General de Barcelona a los generales y primeros jefes, y al comandante de Marina, les expuse la situación y mis propósitos. Los apreciaron unánimemente justificativos de una actuación militar enérgica y rápida; a nombre de la más sensible fuerza viva de la nación, les di instrucciones para mantener a la tropa ajena al movimiento y retenerla en los cuarteles tranquilamente, aunque explicando a las clases de segunda categoría de lo que se trataba, del afán patriótico que nos movía y del deseo de obtener la unanimidad y de que se evitaran violencias y derramamiento de sangre. Todo estaba previsto para el 14 de septiembre cuando tres circunstancias fortuitas hicieron precipitarlo 24 horas.

Primera. El día 11, con motivo del homenaje anual a Casanova, el separatismo se desbordó, arrastrando por el suelo la bandera de España. Esto excitó los ánimos extraordinariamente.

Segunda. El Gobierno enviaba el día 12 un ministro a Barcelona a representar en la clausura de la Exposición del Mueble, y nos parecía desleal, más tratándose del que hasta pocos días antes había sido gobernador civil de Barcelona, coparllo en la ciudad misma, lo que reflejaba con los hidalgos sentimientos en ella tradicionales.

Tercera. El movimiento estaba descubierta ya, era conocido y el ministro de la Guerra, el digno general Aizpuru, me telegrafaba primero exhortándome y después reprendiéndome y por último destituyéndome y yo no podía engañarlo tranquilizándolo falsamente y le dije toda la verdad, mi propósito irrevocable y mi declaración en rebelde desde aquel momento, que comuniqué a todas las guarniciones, que sabido es cómo respondieron y cómo respondió el pueblo español, harto de política y deseo de levantar su ánimo por cualquier camino a esperanzas de salvación que ya había perdido."

Parla després de la campanya contra la peseta, que fou una de les causes determinants de la fi de la Dictadura. I diu:

Cambó

"Desencadenáronse contra la política monetaria del Gobierno, duras campañas que tenían la fuerza de

DONA CATALANA: REFERMA L'AUTENTICITAT DE LA TEVA SIGNATURA TRAFETANT AVUI AL GOVERN LA TEVA TARIJA D'AMNISTIA I LLIBERTAT.

la realitat, de la constante baixa de la moneda, sin pronto cesó la intervenció oficial en su cotització, porque la elasticidad de recursos para proseguir la había llegado a punto de gran tensión.

Entre las voces o plumas autorizadas se alzó en estos momentos la de don Francisco Cambó, a quien traigo a cuento en este artículo, no tanto por lo que sobre ello dijo, lo que justificaba bien su autoridad en la materia, sino porque luego se ha movido y agitado con motivo de la crisis de la Dictadura y sus actos y palabras no pueden ser indiferentes al país que reconoce sus excepcionales facultades. Yo he creído ver siempre en Cambó un político de visión mucho más amplia y base mucho más sólida, que la que lo discernen o atribuyen los que no examinan en él más que el grado de doctrinismo regional y ex-human constantemente el recuerdo de sus palabras, muchas veces hijas de la ofuscación, otras recursos electorales.

El problema catalá, inexistente

Además, la extraordinaria comprensión de Cambó, y no hay por qué negarla, a los que le siguen políticamente, les habrá hecho ver que después de la Dictadura y de la Exposición de Barcelona, el problema regional en su aspecto jurídico, sentimental y político, no existe ya; y que para satisfacer el acertado afán descentralizador que a los más españoles anima, para dar eficiencia y personalidad a los varios y ya robustos integrantes de la Nación, es bastante la unidad de medida, provincia, que debe ser interés supremo de todos consagrar. Y no existiendo el problema regional, menos deben existir sus estridencias y ya España puede considerar a todos sus hombres de verdadero mérito capaces para gobernarla sin el menor temor fundado, sin suspicacia siquiera de que ninguno quebrante en lo más mínimo la gran concepción de la unidad, aún diría de la uniformidad jurídica y política, que es base de amor, respeto y fuerza nacionales.

Dels estudiants i els intel·lectuals només se'n poden esperar explosions

Parla finalment dels professors i els estudiants, i diu:

"La tercera batalla reñida por la Dictadura, ha sido contra las clases escolares, tanto el profesorado, como los estudiantes, aunque en honor de la verdad de los primeros, los más y los mejores, y de los segundos muchos, han acompañado con una actitud correcta, pero plañtónica la obra dictatorial que ha tenido por norte siempre el mayor prestigio y progreso de la cultura nacional. Pero en estos sectores más que en otro alguno, el número no cuenta porque la masa, tanto de estudiantes como de profesores de orden, como familiares de los primeros, es pasiva y contempla en silencio y sin protesta los desmanes y estridencias de unos pocos que se arrojan la representación de la clase.

A juzgar por el momento y por las primeras medidas del Gobierno que ha reemplazado a la Dictadura, este factor de la actitud de las clases universitarias, parece haber sido el determinante de la crisis, y quiere Dios que ello no sea motivo de serios trastornos y profundas mutaciones en la vida nacional, porque aun descontando la recta intervención en algunos, las pasiones juveniles y las soberbias intelectuales hacen una mezcla detonante de la que sólo se pueden esperar explosiones."

Al juzgar el actual momento político de España, me basta a mí el conocimiento de las personas a cuya dirección se ha encomendado para no dudar un momento de la rectitud de la intención y de la defensa que, llegado el caso, harán del orden social y político fundamentalmente constituido. Tal es su deber y él concurre con el interés de la patria. Pero la experiencia me ha enseñado que erróneo y peligroso es en todas partes el gobernar tomando los apetitos y pasiones por razones y derechos. Esto no es una crítica, es una advertencia leal, acaso innecesaria, pero de ética obligada, porque si el actual Gobierno, que nada puede inducir a creerlo débil, lo tomaran por tal, su situación sería muy difícil y la solución tras él, caótica. Y débil se puede ser, o aparentar ser de dos modos: corriendo mucho o reprimiendo poco."

Doctrina

LA RESPONSABILITAT I LA IRRESPONSABILITAT

De Luis Arquistain en "El Liberal" de Bilbao:

"La teoría de que el jefe de Estado no puede delinquir es insostenible, no sólo ahora, en pleno siglo XX, sino ya en 1649, cuando Carlos I de Inglaterra quiso mantenerla frente al tribunal revolucionario encargado de juzgarle. El cual le condenó a muerte: por "tirano, traidor, asesino y enemigo público". Otro tanto le ocurrió a Luis XVI de Francia. Procesado por la Convención, ésta decretó que "Luis Capeto era culpable de conspirar contra la libertad de la nación y de atentar contra la seguridad general del Estado." Y le sentenciaron a muerte por 387 votos contra 354 y 28 abstenciones. Ni en Derecho positivo en la época moderna ni en Derecho natural es ninguna época, han sido indiscutibles ni ineluctables los

jefes de Estado, siempre que ellos han violado la Constitución escrita o tácita en que se funda su poder.

La tesis de que un jefe de Estado no delinque nunca, y que de sus actos deben responder los ministros del ejecutivo, no sólo está desmentida a cada paso por la experiencia misma de numerosas Constituciones históricas, sino por la naturaleza. En las de tipo presidencialista, como la de los "Estados Unidos" y las de casi toda América, en que los ministros no son responsables ante el Parlamento, sino ante el propio presidente, que los nombra a su antojo, cómo puede pretenderse que el Gabinete sea responsable de los actos del jefe de Estado? El absurdo salta a la vista.

Unicamente en aquellos países, como Francia e Inglaterra, donde los Gobiernos están en todo instante sometidos al Parlamento, que los hace y deshace a capricho, sin que el jefe de Estado tenga otra intervención que acatar las resoluciones maras un nuevo Ministerio para sus parlamentarias y proponer a las Cámaras al caído, cabe postular la irresponsabilidad de la primera magistratura. Irresponsabilidad condicionada, naturalmente, por su respeto a la Constitución, pues, si la viola, la jefatura de Estado deja automáticamente a su vez de ser indiscutible e ineluctable. A veces ni siquiera es necesario que la viole, sino que basta la más leve intención de extralimitarse para que la opinión pública fuerce al jefe de Estado a dimitir, como le ocurrió a Millerand en Francia. ¿Cómo serían posibles estas salvaguardias de la Constitución si no se pudieran discutir y en caso necesario enjuiciar los actos y aun las intenciones anti-constitucionales del jefe de Estado?

Otras veces la Constitución no señala sanciones contra los abusos de poder personal del jefe de Estado, como ocurre en los regímenes que oscilan entre el absolutismo y la democracia, por ejemplo en el Imperio alemán antes de la guerra. Pero ni aun allí pudo prevalecer la indiscutibilidad del jefe de Estado, como lo prueban las constantes censuras que, por sus expansiones oratorias y sus gestos belicosos, dirigían a Guillermo II, desde el Parlamento y la Prensa, los socialistas y escritores independientes y valerosos como Maximiliano Harden, que se hizo famoso por sus ataques al emperador. Y en cuanto a su inviolabilidad, el mismo debía tener poca fe en su derecho a ella cuando, al final de la guerra, tomó prudentemente el portante para Holanda, recordando tal vez el caso de Carlos I y de Luis XVI y el más próximo de Nicolás II.

No hay más que un poder indiscutible e ineluctable: el del tirano; pero no por ningún linaje de derecho, sino por simple imperio de la fuerza. Esos conceptos de indiscutibilidad e inviolabilidad son resúmenes fetichistas de formas pretéritas del Estado en que la legitimidad del despota se fundaba en el supuesto origen divino de su función. Hoy no se puede constituir un Estado semejante. Hoy no se puede ser jefe de Estado y gobernar con testarudos responsables. O se acepta la responsabilidad que imponen al jefe de Estado "todas" las Constituciones liberales y democráticas de nuestro tiempo, obligándole a cumplirlas so pena de remoción del cargo, o se asume la irresponsabilidad con todas sus consecuencias, como han hecho siempre las jefaturas de Estado despóticas de todos los tiempos. Lo imposible es la ficción del término medio."

La moneda espanyola

LA CRISI ECONOMICA DEL PAIS

D'"El Pueblo Gallego", de Vigo:

"Los gastos totales pasaron de tres mil a cuatro mil millones, a cerca de cinco millones podría decirse, con lo que al país costaban las cajas especiales, los monopolios de todas clases, esa serie infinita de organismos con sueldos escandalosos, y con lo que han tenido de aumento los tributos provinciales y municipales.

El bienestar artificial de las obras públicas a granel y la rebatida de negocios, han contribuido a esta alza de la tributación. Pero la mayor cantidad ha salido de las tiras de peltre que se arrancaron al contribuyente, de todos los que fueron llevados a la quiebra, a la pobreza, a la ruina durante el último septenario, por no poder con la carga de los impuestos.

Un régimen de economía, "de gran penitencia", como hemos dicho, es la única manera de salvar a España. Y como complemento de él, ir a la desgravación tributaria.

Francia, que es el país que, según las estadísticas, ha realizado menos desgravaciones, sólo en el año último ha votado 2.600 millones de francos de reducción en los impuestos. Italia, Estados Unidos, todos los países están por encima de Francia en esta norma de aliviar al contribuyente, de facilitar el desenvolv-

imiento de los negocios, no ahogándolos, no estrangulándolos con el cordel fiscal.

España (según hace constar uno de los técnicos que dieron aquél informe tan grave y tan interesante sobre la moneda, que locamente desechó Calvo Sotelo, dejándonos, por no atenderlo o no entenderlo, la esterlina a más de 40 pesetas), es el país, según demostro con cálculos y cifras Josiác Stamp, de más altos tipos tributarios. Y la guerra mundial, lejos de destruir entre nosotros, ha creado una prosperidad que no podía soñarse.

Desde 1895 a 1928, los impuestos se han aumentado globalmente en 329 por 100.

Y todo esto, en definitiva, ¿qué beneficios ha reportado? ¿Para qué? Hablando en plata, para que pudieran soltarse un puno más los cinturones de determinados señores.

La industria está hoy en mayor decadencia que nunca. En veinte años no se restaurará la parálisis que le infligió el célebre Consejo de Economía Nacional, que pasará a la historia como muestra de imbecilidad o como ejemplo de poliquería.

El trabajo no era libre en España. Sólo estaba permitido a los que obtuvieran permiso de aquel órgano gubernamental, es decir, a los que se hicieran siervos del Gobierno.

El comercio, la agricultura, las fuentes todas de producción, se encuentran en crisis patente y clamorosa.

Es urgente el remedio; y al ministro de Hacienda, a los nuevos presupuestos e deberá que se precipite esta pendiente de ruina porque vamos, o se haga un alto y se abran horizontes de esperanza para el porvenir de la nación."

La persecució

LA CENSURA EN TEMPS DE LA DICTADURA

De Luis de Sirval, de Madrid, a "El Liberal" de Bilbao:

"El censor de la Dictadura, don Celedonio de la Iglesia ha publicado este domingo último un artículo en "El Sol". Gran placer, en efecto, para los periódicos el poder contribuir ahora a difundir las ideas del señor La Iglesia cuando él estuvo durante más de un lustro dedicado a impedir que se difundieran las de ellos.

Se ha dicho que cualquier cosa se le podrá reprochar al antiguo censor de Primo de Rivera antes que rudeza o malos modos en el cumplimiento de su misión. Es cierto. Don Celedonio de la Iglesia era la Urbanidad con lápiz rojo. Siempre amable, siempre sonriente, siempre pulido, castraba los artículos; con tal arte y pericia que nadie sino el propio autor podía advertir el cercenamiento. Era en la censura el representante de esa teoría feliz de la "sin efusión de sangre". Nada de muñones, nada de heridas "externas". Los trabajos periodísticos morían a sus manos por "derrame interior". Advertía en seguida dónde estaba el nervio vital, y a poco, el ciclista del periódico devolvía al escritor el cadáver de su trabajo, llorando, exangüe, estrangulado, pero con apariencia normal y, sobre todo, optimista, muy optimista. ¿Que era en el cuerpo del artículo donde estaba el meollo? Pues suprimía éste y enlazaba la cabeza con los pies, y así hemos visto durante estos años circular por los periódicos esos fenómenos extrañísimos que hacían piruetas inverosímiles suscritos por firmas de solvencia, incapaces de dar a luz tales monstruos. Con mayor frecuencia aún sólo los pies quedaban intactos. ¿Cuántos ciempiés pululando estos años por la Prensa aparentemente normall

Peor aún que la censura y que la pena de muerte es una repugnante hipocresía del "sin efusión de sangre". Se puede, acaso, amordazar a un hombre; pero obligarle encima a que sonría, huriendo con ello la responsabilidad de la violencia ejercida, bordea las lindes de lo monstruoso. La censura puede ser lícita — si cabe lícita en un acto violento —, como puede serlo la agresión personal, siempre que se arrostre la responsabilidad del acto cometido. Permitir los blancos, las tachaduras, las advertencias al lector, más o menos indirectas, de que el lápiz prohibitivo ha intervenido, y no obligar a los periódicos a saltar la verdad y a humillarse a sí propios diciendo que la censura apenas actúa, todo esto, que parece ser la orientación de los censores del general Berenguer, es la forma con que se acepta la responsabilidad que el hecho de la censura implica. Por lo menos es leal. Lo que no es lícito, en cambio, es hacer decir al escritor o periodista lo contrario de lo que piensa, horroando cuidadosamente las huellas de la mutilación de su pensamiento y haciéndole aparecer conforme con lo que en realidad rechazaba.

Siete años de censura permanente y la frecuencia con que antes de este periodo ominoso la implantaban los lamentables Gobiernos que sufrimos han dado ya a esta lo peor que puede adquirir cualquier medida de excepción: el hábito. El lector de periódicos y aún el profesional la aceptan ya como algo inevitable. La permanencia prolongada y el esmero mental realizado por ambas partes para adaptarse al rígido marco de la censura han ido limando insensiblemente las aristas de la protesta.

Es necesario salir de nuestro país y contemplar este hecho con alguna perspectiva para darse cabal cuenta de su enorme importancia y racio-

nalmente de los negocios, no ahogándolos, no estrangulándolos con el cordel fiscal.

España (según hace constar uno de los técnicos que dieron aquél informe tan grave y tan interesante sobre la moneda, que locamente desechó Calvo Sotelo, dejándonos, por no atenderlo o no entenderlo, la esterlina a más de 40 pesetas), es el país, según demostro con cálculos y cifras Josiác Stamp, de más altos tipos tributarios. Y la guerra mundial, lejos de destruir entre nosotros, ha creado una prosperidad que no podía soñarse.

Desde 1895 a 1928, los impuestos se han aumentado globalmente en 329 por 100.

Y todo esto, en definitiva, ¿qué beneficios ha reportado? ¿Para qué? Hablando en plata, para que pudieran soltarse un puno más los cinturones de determinados señores.

La industria está hoy en mayor decadencia que nunca. En veinte años no se restaurará la parálisis que le infligió el célebre Consejo de Economía Nacional, que pasará a la historia como muestra de imbecilidad o como ejemplo de poliquería.

El trabajo no era libre en España. Sólo estaba permitido a los que obtuvieran permiso de aquel órgano gubernamental, es decir, a los que se hicieran siervos del Gobierno.

El comercio, la agricultura, las fuentes todas de producción, se encuentran en crisis patente y clamorosa.

Es urgente el remedio; y al ministro de Hacienda, a los nuevos presupuestos e deberá que se precipite esta pendiente de ruina porque vamos, o se haga un alto y se abran horizontes de esperanza para el porvenir de la nación."

Otras veces la Constitución no señala sanciones contra los abusos de poder personal del jefe de Estado, como ocurre en los regímenes que oscilan entre el absolutismo y la democracia, por ejemplo en el Imperio alemán antes de la guerra. Pero ni aun allí pudo prevalecer la indiscutibilidad del jefe de Estado, como lo prueban las constantes censuras que, por sus expansiones oratorias y sus gestos belicosos, dirigían a Guillermo II, desde el Parlamento y la Prensa, los socialistas y escritores independientes y valerosos como Maximiliano Harden, que se hizo famoso por sus ataques al emperador. Y en cuanto a su inviolabilidad, el mismo debía tener poca fe en su derecho a ella cuando, al final de la guerra, tomó prudentemente el portante para Holanda, recordando tal vez el caso de Carlos I y de Luis XVI y el más próximo de Nicolás II.

No hay más que un poder indiscutible e ineluctable: el del tirano; pero no por ningún linaje de derecho, sino por simple imperio de la fuerza. Esos conceptos de indiscutibilidad e inviolabilidad son resúmenes fetichistas de formas pretéritas del Estado en que la legitimidad del despota se fundaba en el supuesto origen divino de su función. Hoy no se puede constituir un Estado semejante. Hoy no se puede ser jefe de Estado y gobernar con testarudos responsables. O se acepta la responsabilidad que imponen al jefe de Estado "todas" las Constituciones liberales y democráticas de nuestro tiempo, obligándole a cumplirlas so pena de remoción del cargo, o se asume la irresponsabilidad con todas sus consecuencias, como han hecho siempre las jefaturas de Estado despóticas de todos los tiempos. Lo imposible es la ficción del término medio."

La moneda espanyola

LA CRISI ECONOMICA DEL PAIS

D'"El Pueblo Gallego", de Vigo:

"Los gastos totales pasaron de tres mil a cuatro mil millones, a cerca de cinco millones podría decirse, con lo que al país costaban las cajas especiales, los monopolios de todas clases, esa serie infinita de organismos con sueldos escandalosos, y con lo que han tenido de aumento los tributos provinciales y municipales.

El bienestar artificial de las obras públicas a granel y la rebatida de negocios, han contribuido a esta alza de la tributación. Pero la mayor cantidad ha salido de las tiras de peltre que se arrancaron al contribuyente, de todos los que fueron llevados a la quiebra, a la pobreza, a la ruina durante el último septenario, por no poder con la carga de los impuestos.

Un régimen de economía, "de gran penitencia", como hemos dicho, es la única manera de salvar a España. Y como complemento de él, ir a la desgravación tributaria.

Francia, que es el país que, según las estadísticas, ha realizado menos desgravaciones, sólo en el año último ha votado 2.600 millones de francos de reducción en los impuestos. Italia, Estados Unidos, todos los países están por encima de Francia en esta norma de aliviar al contribuyente, de facilitar el desenvolv-

imiento de los negocios, no ahogándolos, no estrangulándolos con el cordel fiscal.

España (según hace constar uno de los técnicos que dieron aquél informe tan grave y tan interesante sobre la moneda, que locamente desechó Calvo Sotelo, dejándonos, por no atenderlo o no entenderlo, la esterlina a más de 40 pesetas), es el país, según demostro con cálculos y cifras Josiác Stamp, de más altos tipos tributarios. Y la guerra mundial, lejos de destruir entre nosotros, ha creado una prosperidad que no podía soñarse.

Desde 1895 a 1928, los impuestos se han aumentado globalmente en 329 por 100.

Y todo esto, en definitiva, ¿qué beneficios ha reportado? ¿Para qué? Hablando en plata, para que pudieran soltarse un puno más los cinturones de determinados señores.

La industria está hoy en mayor decadencia que nunca. En veinte años no se restaurará la parálisis que le infligió el célebre Consejo de Economía Nacional, que pasará a la historia como muestra de imbecilidad o como ejemplo de poliquería.

El trabajo no era libre en España. Sólo estaba permitido a los que obtuvieran permiso de aquel órgano gubernamental, es decir, a los que se hicieran siervos del Gobierno.

El comercio, la agricultura, las fuentes todas de producción, se encuentran en crisis patente y clamorosa.

Es urgente el remedio; y al ministro de Hacienda, a los nuevos presupuestos e deberá que se precipite esta pendiente de ruina porque vamos, o se haga un alto y se abran horizontes de esperanza para el porvenir de la nación."

Otras veces la Constitución no señala sanciones contra los abusos de poder personal del jefe de Estado, como ocurre en los regímenes que oscilan entre el absolutismo y la democracia, por ejemplo en el Imperio alemán antes de la guerra. Pero ni aun allí pudo prevalecer la indiscutibilidad del jefe de Estado, como lo prueban las constantes censuras que, por sus expansiones oratorias y sus gestos belicosos, dirigían a Guillermo II, desde el Parlamento y la Prensa, los socialistas y escritores independientes y valerosos como Maximiliano Harden, que se hizo famoso por sus ataques al emperador. Y en cuanto a su inviolabilidad, el mismo debía tener poca fe en su derecho a ella cuando, al final de la guerra, tomó prudentemente el portante para Holanda, recordando tal vez el caso de Carlos I y de Luis XVI y el más próximo de Nicolás II.

No hay más que un poder indiscutible e ineluctable: el del tirano; pero no por ningún linaje de derecho, sino por simple imperio de la fuerza. Esos conceptos de indiscutibilidad e inviolabilidad son resúmenes fetichistas de formas pretéritas del Estado en que la legitimidad del despota se fundaba en el supuesto origen divino de su función. Hoy no se puede constituir un Estado semejante. Hoy no se puede ser jefe de Estado y gobernar con testarudos responsables. O se acepta la responsabilidad que imponen al jefe de Estado "todas" las Constituciones liberales y democráticas de nuestro tiempo, obligándole a cumplirlas so pena de remoción del cargo, o se asume la irresponsabilidad con todas sus consecuencias, como han hecho siempre las jefaturas de Estado despóticas de todos los tiempos. Lo imposible es la ficción del término medio."

La moneda espanyola

LA CRISI ECONOMICA DEL PAIS

D'"El Pueblo Gallego", de Vigo:

"Los gastos totales pasaron de tres mil a cuatro mil millones, a cerca de cinco millones podría decirse, con lo que al país costaban las cajas especiales, los monopolios de todas clases, esa serie infinita de organismos con sueldos escandalosos, y con lo que han tenido de aumento los tributos provinciales y municipales.

El bienestar artificial de las obras públicas a granel y la rebatida de negocios, han contribuido a esta alza de la tributación. Pero la mayor cantidad ha salido de las tiras de peltre que se arrancaron al contribuyente, de todos los que fueron llevados a la quiebra, a la pobreza, a la ruina durante el último septenario, por no poder con la carga de los impuestos.

Un régimen de economía, "de gran penitencia", como hemos dicho, es la única manera de salvar a España. Y como complemento de él, ir a la desgravación tributaria.

Francia, que es el país que, según las estadísticas, ha realizado menos desgravaciones, sólo en el año último ha votado 2.600 millones de francos de reducción en los impuestos. Italia, Estados Unidos, todos los países están por encima de Francia en esta norma de aliviar al contribuyente, de facilitar el desenvolv-

imiento de los negocios, no ahogándolos, no estrangulándolos con el cordel fiscal.

La tesis de que un jefe de Estado no delinque nunca, y que de sus actos deben responder los ministros del ejecutivo, no sólo está desmentida a cada paso por la experiencia misma de numerosas Constituciones históricas, sino por la naturaleza. En las de tipo presidencialista, como la de los "Estados Unidos" y las de casi toda América, en que los ministros no son responsables ante el Parlamento, sino ante el propio presidente, que los nombra a su antojo, cómo puede pretenderse que el Gabinete sea responsable de los actos del jefe de Estado? El absurdo salta a la vista.

Unicamente en aquellos países, como Francia e Inglaterra, donde los Gobiernos están en todo instante sometidos al Parlamento, que los hace y deshace a capricho, sin que el jefe de Estado tenga otra intervención que acatar las resoluciones maras un nuevo Ministerio para sus parlamentarias y proponer a las Cámaras al caído, cabe postular la irresponsabilidad de la primera magistratura. Irresponsabilidad condicionada, naturalmente, por su respeto a la Constitución, pues, si la viola, la jefatura de Estado deja automáticamente a su vez de ser indiscutible e ineluctable. A veces ni siquiera es necesario que la viole, sino que basta la más leve intención de extralimitarse para que la opinión pública fuerce al jefe de Estado a dimitir, como le ocurrió a Millerand en Francia. ¿Cómo serían posibles estas salvaguardias de la Constitución si no se pudieran discutir y en caso necesario enjuiciar los actos y aun las intenciones anti-constitucionales del jefe de Estado?

Otras veces la Constitución no señala sanciones contra los abusos de poder personal del jefe de Estado, como ocurre en los regímenes que oscilan entre el absolutismo y la democracia, por ejemplo en el Imperio alemán antes de la guerra. Pero ni aun allí pudo prevalecer la indiscutibilidad del jefe de Estado, como lo prueban las constantes censuras que, por sus expansiones oratorias y sus gestos belicosos, dirigían a Guillermo II, desde el Parlamento y la Prensa, los socialistas y escritores independientes y valerosos como Maximiliano Harden, que se hizo famoso por sus ataques al emperador. Y en cuanto a su inviolabilidad, el mismo debía tener poca fe en su derecho a ella cuando, al final de la guerra, tomó prudentemente el portante para Holanda, recordando tal vez el caso de Carlos I y de Luis XVI y el más próximo de Nicolás II.

No hay más que un poder indiscutible e ineluctable: el del tirano; pero no por ningún linaje de derecho, sino por simple imperio de la fuerza. Esos conceptos de indiscutibilidad e inviolabilidad son resúmenes fetichistas de formas pretéritas del Estado en que la legitimidad del despota se fundaba en el supuesto origen divino de su función. Hoy no se puede constituir un Estado semejante. Hoy no se puede ser jefe de Estado y gobernar con testarudos responsables. O se acepta la responsabilidad que imponen al jefe de Estado "todas" las Constituciones liberales y democráticas de nuestro tiempo, obligándole a cumplirlas so pena de remoción del cargo, o se asume la irresponsabilidad con todas sus consecuencias, como han hecho siempre las jefaturas de Estado despóticas de todos los tiempos. Lo imposible es la ficción del término medio."

La moneda espanyola

LA CRISI ECONOMICA DEL PAIS

D'"El Pueblo Gallego", de Vigo:

"Los gastos totales pasaron de tres mil a cuatro mil millones, a cerca de cinco millones podría decirse, con lo que al país costaban las cajas especiales, los monopolios de todas clases, esa serie infinita de organismos con sueldos escandalosos, y con lo que han tenido de aumento los tributos provinciales y municipales.

El bienestar artificial de las obras públicas a granel y la rebatida de negocios, han contribuido a esta alza de la tributación. Pero la mayor cantidad ha salido de las tiras de peltre que se arrancaron al contribuyente, de todos los que fueron llevados a la quiebra, a la pobreza, a la ruina durante el último septenario, por no poder con la carga de los impuestos.

Un régimen de economía, "de gran penitencia", como hemos dicho, es la única manera de salvar a España. Y como complemento de él, ir a la desgravación tributaria.

Francia, que es el país que, según las estadísticas, ha realizado menos desgravaciones, sólo en el año último ha votado 2.600 millones de francos de reducción en los impuestos. Italia, Estados Unidos, todos los países están por encima de Francia en esta norma de aliviar al contribuyente, de facilitar el desenvolv-

imiento de los negocios, no ahogándolos, no estrangulándolos con el cordel fiscal.

España (según hace constar uno de los técnicos que dieron aquél informe tan grave y tan interesante sobre la moneda, que locamente desechó Calvo Sotelo, dejándonos, por no atenderlo o no entenderlo, la esterlina a más de 40 pesetas), es el país, según demostro con cálculos y cifras Josiác Stamp, de más altos tipos tributarios. Y la guerra mundial, lejos de destruir entre nosotros, ha creado una prosperidad que no podía soñarse.

Desde 1895 a 1928, los impuestos se han aumentado globalmente en 329 por 100.

Y todo esto, en definitiva, ¿qué beneficios ha reportado? ¿Para qué? Hablando en plata, para que pudieran soltarse un puno más los cinturones de determinados señores.

LES ARTS

LES EXPOSICIONS

Sala Parés

ERNEST MARAGALL-
AGUSTI FERRER

L'escultor Ernest Maragall ocupa la sala antiga de l'establiment amb una sèrie d'obres que permet formar-se una idea completa de les possibilitats del seu temperament i de la seva disciplina tècnica. Havien tingut ocasió de veure alguna mostra del seu art en exposicions col·lectives, i encara que en aquestes obres era fàcil de descobrir-hi qualitat ben esperada, el conjunt actual ens explica molt eloquentment que ens trobem davant d'una personalitat molt robusta i d'un artista excel·lentment orientat. Maragall, com algun altre dels nostres joves mestres escultors, és un vitalista; la seva preocupació íntima és la d'animar amb una alenada de vida, de vida carnal, les formes que crea. Això no vol pas dir que ens acarem amb un realista intransigent, amb un naturalista feutari de l'antecòdita. L'aspiració de vida que denuncien les seves escultures està inscrita en l'òrbita florentina de la gran època; és el realisme que es refia més de la intensitat que del poder persuasiu de l'expressió externa i busca la força vital en el conjunt, en l'harmonia palpant de les figures. En aquest sentit la figura incompleta que decorava el catàleg és una de les mostres mésafortunades d'aquest art, inspirat en una digna severitat i en els documents dels grans escultors que ci-havien més amunt. De vegades, però, es desorbita una mica i paga un tribut discret a un barroquisme atenuat del qual pot observar-se en les petites composicions en terra cuita, i de vegades extrema el realisme com en les seves policromades. Aquesta posició realista també és la que li dicta els agrupaments dels relleus en els quals en algun moment sacrifica l'arquitectura lineal a la sensació de realitat. En definitiva, aquestes diversions signifiquen que l'autor es troba en un estat en el qual la vacil·lació no sols és lícita, sinó que és la base i justificació de l'interès que suscita la seva obra realitzada molt més d'acord amb

NOTES OFICIOSES

ASSOCIACIÓ D'ART

L'Associació d'Art dedicarà demà, dissabte, dia 29 del corrent, un lloc a honor als seus associats senyors Calvià i Barreneche amb motiu d'haver obtingut les borses, de primer i segon grau respectivament, que concedeix la Fundació Amigó. Amb tal motiu l'Associació d'Art posa a conecement de tots els que s'interessin amb els dits artistes i desitgin conèixer a l'acte que poden adquirir el corresponent tiquet a l'Hotel Orient, on se celebrará.

EXPOSICIÓN DEL PINTOR FERRER

Continua oberta a la Sala Parés la interessant exposició del pintor Agustí Ferrer, que constitueix un veritable èxit per al seu autor.

CLAUSURA DE L'EXPOSICIÓN ERNEST MARAGALL

Avui, divendres, a les set de la tarda, quedará clausurada l'exposició d'escultures que té oberta a la Sala Parés l'artista Ernest Maragall.

UNA SUBHASTA D'ART A LA SALA PARES

Per tal de liquidar una important col·lecció d'art antic i modern, s'ha organitzat una subhasta a la Sala Parés, que se celebrará la setmana entrant. Sembla que es tracta d'una liquidació molt semblant a la de la col·lecció Esch. Pròximament es repartirà el catàleg oportú.

EXPOSICIÓN ALEXANDRE CABANYES

Demà, dissabte, serà inaugurada a la Sala Parés una exposició de pintures (marines i paisatges) del pintor Alexandre Cabanyes.

UNA INTERESSANT EXPOSICIÓN DE JOSEP MARIA GOL

Del 29 de març a l'1 d'abril restará oberta a les Galeries Dalmau una exposició de pintures originals de l'artista Josep Maria Gol. Constará de 45 obres. Heu-vos ací els mots que J. Llorens Artigas ha escrit per al programa de l'exposició:

"Pel Carnaval de 1928, En Nicolau Maria Rubió, capador, i el que això escriu, venint de visitar el Museu Colonial del Congo Belga a Brussel·les, parlarem de la socialització de les arts, i en particular de la pintura dita de cavallet; de la conversa en nasqué un llibre, que fou batejat *Delinquis* i instal·lat en un convent de Mallorca.

Malgrat de l'interès que aquest pintor despertà a alguns marxants i periodistes parisiens, el dubte i el pessimisme de l'arquitecte Ramon Rabentós matà el fratre al poc temps d'haver nascut.

La seva desaparició provocà l'eflorescència al meu taller de Charenton de Josep Maria Gol, pintor — fins llavors conegut solament com a vidrier.

En Josep M. Gol nasqué a Hostafranca i seguí les lliçons al Centre Artístic, les continuà a les Escoles Pies de Sant Antoni Abat. I cursà el curs d'ensenyament amb els Germans de la Doctrina Cristiana de Manlleu, després de estudiar a l'Escola d'Art i

Decorant vidres o pintant quadros. En Josep M. Gol resta el mateix de sempre. Únic i indivisible.

VENDA D'ART

Aquests dies se celebrará a l'Escola una venda a subhasta d'objectes d'art.

No vament el públic es trobarà davant d'obres d'indiscutible valor, venudes necessàriament a subhasta, i no sabem com reaccionarà davant d'aquest fet.

En els temps que s'han celebrat vendes d'art a Barcelona s'han tingut veritables sorpreses sobre les cotitzacions que les obres han assolit. Mentre obres d'innegable valor restaven venudes per poca centenaes de pessetes, altres assolien el seu preu veritat, sense dificultat.

L'experiència ens ha mostrat com la reacció del públic davant l'obra depèn, moltes vegades, més de fets circumstancials que no pas del veritable valor de les còpies.

En la venda que hom celebrará a la Sala Parés la setmana entrant, serà possible veure fets que sens dubte interessaran els nostres aficionats i col·leccionistes. Què farà que dirà el comprador davant d'obres meravelloses de pintura antiga que cal vendre urgentment? Assoliran el seu preu? Es vendran per qualsevol cosa? Què passarà amb unes magnífiques teles de Joanum Vavreda i de Martí Alzina?

Quins valors assoliran els molts i talls entre les quals cal assenyalar veritables obres de valor?

Davant la urgència de la venda i la necessitat imminent de la liquidació, serà interessant observar la posició general dels nostres aficionats i col·leccionistes.

Cultura

JOVENTUT CATALANA

La Secció de Cultura del G. E. Joventut Catalana (Floridablanca, 37, baixos), ha organitzat per a avui, divendres, a tres quarts de deu de la vetlla, una interessant conferència a càrrec del jove i notable poeta Carles Álvarez i Gilman, sobre el tema "La presa a través dels temps".

Als joves que concorren als actes d'aquesta entitat, seguint el pla cultural ofert gratuïtament, i a tots els que s'interessin pel moviment de la nostra poesia, els recomanem la puntual assistència, ja que l'acte serà públic.

CURSOS DE TAQUIGRAFIA

El dia primer d'abril vinent començaran nous cursos de Taquigrafia a l'Ateneu Barcelonès (Canuda, 6).

Les lliçons de pràctiques de velocitat i lectura de taquigrafemes continuïn donant-se a les mateixes hores i dies d'habitualitat. Per a inscripcions de matrícula cal adreçar-se al local de classes de l'esmentat Ateneu, els dilluns, dimecres i divendres, de set a vuit de la vetlla.

BIBLIOTECA CATALANA PER A ANDORRA

L'Associació Protectora de l'Ensenyament Catalana, atenció la petició d'un nombre grup d'andorranos, s'ha emprès la formació d'una Biblioteca de Llibres Catalans per tal de fer-ne donació a l'esmentada República, on el nostre idioma és la llengua oficial.

El Consell de la Vall ha ofert una de les sales principals del seu estatge a Andorra la Vella, per a la instal·lació de l'esmentada Biblioteca.

Els editors d'obres catalanes als quals s'ha invitat a cooperar-hi poden transmetre els seus llibres a l'estatge del Centre Excursionista de Catalunya, graciosament ofert per acoblar-los i transmetre'ls a la seva destinació.

Es d'esperar que no manorà ningú a complir tan generosa ofrena als nostres germans d'Andorra.

CURSOS DE LLENGUA CATALANA

L'Associació Protectora de l'Ensenyament Catalana anuncia la celebració de dos cursos de llengua catalana, que tindrán lloc un els dilluns i dijous, de dos quarts de set a dos quarts de vuit de la tarda, i l'altra els dimecres, de tres a cinc de la tarda. Tots dos tindrán lloc al Club Esportiu Catalunya, Pl. 7, principal, i començaran, el primer el vinent dijous dia 3 d'abril, i el segon, el dimecres dia 6, i aniran a càrrec dels senyors Josep de C. Serra i Ràfols i S. Sánchez-Juan.

Les inscripcions es poden fer a les oficines de l'esmentat club i a les de la Protectora, Arca, 1, principal.

EL SENYOR PUJOL I FONT, CONFERENCIANT

Demà, dissabte, a les deu de la vetlla, el senyor Joan J. Pujol i Font donarà una conferència al Centre d'Unió Republicana d'Hostafranca de Llobregat, sobre el tema "Síntesi històrica de la civilització".

I el diumenge, a les sis de la tarda, ocupará la tribuna del Sindicat Agrícola de Castellat del Vallès, on disertarà sobre "La funció social del cooperativisme".

LES LLETRES

Biblioteca Lleidatana

Hem rebut el primer volum d'una nova col·lecció: "Poesies completes" de Magí Morera i Galícia (Biblioteca Lleidatana). Un pròleg de Felip Soler i Oliver, unes notes bibliogràfiques precedeixen el text. El pròleg precisa l'abast de la Biblioteca: publicació d'una "sèrie il·limitada de llibres que responguin a un sentit d'unitat, en la qual els escriptors de les nostres comarques o els que resten lliurats a l'escatir i justipreiar les coses nostres, siguin d'on siguin, i vinguin d'on vinguin, hi puguin esplanar a bastament els seus afectes més cars i la seva capacitat de treball". Bell programa.

"Desenganyat del bilingüisme, noble repatriat de la poesia castellana", ha dit Carles Riba a Morera i Galícia. "Temperament d'artista, de volubilitat de l'expressió bella", ha dit també del mateix poeta. L'origen i el temperament són factors visibles a través d'aquestes poesies completes, on tant de versos de circumstancials ens mostren un Morera i Galícia disposat sempre a idealitzar la pura antecòdita de la vida. L'autor de "Hores lluminoses" és un narrador de la lírica. Rares vegades es gira ànim endins. I els seus espectacles, els seus paisatges, les seves llegendes, evocuen més el marbre opulent i el metall treballat que no pas el vol ingrat de la imatge.

Estimem, per damunt de tots els aspectes que aquestes "Poesies completes" revelen al lector, l'aportació de paisatge que hom hi troba. Morera i Galícia és, essencialment, el poeta de Lleida. Els seus "Aires de l'horta" van orçar amb un perfum inèdit la poesia catalana. El nom il·lustre de Morera i Galícia va bé, doncs, per a inaugurar una Biblioteca creada per a l'exaltació de les lletres lleidatanes.

Tot, en aquest volum (tipografia, enquadernació, etc.) prova un gust exigent i depurat. Lleida en serà honrada. Si un esforç així fos assajat a cada comarca, el mite de Catalunya-Ciutat arribaria ben a frec de la seva realització.—T. G.

NEURASTENICS, DEBILS, ESGOTATS! Quarieu prenent NERVISFORTS

Es el millor reconstituent

Venda: Centres d'Espectacles

Informació catalana

Recordem... als nostres lectors el preu que els fitem l'altre dia d'adquirir a la nostra redacció els segells Mistral que la gestió d'ho ha editat per tal de commemorar el centinari del gran provençal. El fil cultural occitanista d'aquesta edició obliga, tant com el mèrit i la simplicitat del poeta homenatjat a correspondre-hi.

Un quadern de 20 segells Mistral, 75 cèntims. Demaneu-los a la nostra Administració.

Heu adquirit segells Mistral?

Demaneu-los a l'Administració de LA PUBLICITAT. Un quadern de 20 segells, 75 cèntims. Les entitats culturals de Catalunya són especialment pregades de correspondre a la nostra crida.

La lletra vermella...

La novella de Nathaniel Hawthorne, ha estat traduïda al català per A. Rovira i Virgili. D'aquesta novella se'n va adoptar la pel·lícula "La mujer marcada". Nombres fotografies tretes d'aquesta pel·lícula van incloses al llibre, que es publica per la Llibreria Catalana.

Definitivament...

anuncia per al disabte la sortida del llibre de Combló per la concòrdia.

La sardana...

Es el títol del llibre que acaba de publicar Joan Amadeu. Aquest llibre, que fou premiat en el Primer Congrés Literari "Premis La Sardana", estudia l'origen d'aquesta dansa i a més és ornat amb fotografies al·legòriques de capítols i relats que li donen una valor altament interessant. Es podrà a la venda dissabte que ve. Cura d'administració la Llibreria Catalana.

El cinema sonor...

En el darrer número de *Ciència i Progrés* senyor Vidal i Espanyol passa revista a l'estat actual d'aquesta interessant qüestió. Els diversos sistemes emprats en la projecció cinematogràfica sonora són exposats de forma clara per l'esmentat senyor, considerat avui com un dels pocs especialistes d'aquí en aquesta nova tècnica.

Aconsellem, doncs, la lectura de l'esmentat article aparegut en el número 34 de la revista *Ciència* a tots aquells que vulguin fer-se càrrec dels principis en què es basen els diversos mètodes d'impressió cinematogràfica del so i de llur funcionament.

Aragonesa d'Estudants Catòlics ens trameta per a la seva publicació el següent qüestionari del Certamen literari organitzat per tal de commemorar la diada de Sant Jordi, patró d'Aragó: Universitat de Saragossa: "Las Asociaciones de estudiantes en la Universidad".

Diputació de Saragossa: "Cronistas de Aragón".

Real Maestranza de Caballería de Saragossa: "El señor San Jorge, pro-

lector de la noblesa d'Aragó; brava resena històrica de las Cortes de caballeros nobles que a raíz de la reconquista se organizaron en Aragón".

Alcalde de Saragossa: "Alteraciones de Saragossa. El motín de 1766 — Los broqueleros".

Sindicat d'Iniciativa i Propaganda d'Aragó: "El señor San Jorge y el día de Aragón".

Ateneu de Saragossa: "Viaje sentimental a través de Aragón".

R. S. Económica Aragonesa d'Amics del País: "Economistas aragoneses".

Facultat de Dret: "La unidad foral aragonesa antes y después del apéndice vigésimo al Código civil".

Facultat de Filosofia i Lletres: "Estudio sobre alguna figura ejemplar de la corona de Aragón".

Federación Aragonesa d'Estudiantes Católicos: "La Universidad como directora de la vida regional".

Asociación d'Estudiantes Católicos de Filosofia i Lletres: "Estudio sobre literatura regional aragonesa".

Crónica Escolar: "Reportaje de costumbres aragonesas".

Revista "Voluntad": "Valor moral e histórico del Compromiso de Caspe".

El termini d'admissió és fins el dia 19 d'abril. Poden presentar-se tots els estudiants de l'antiga corona d'Aragó. Els treballs aniran amb un lema començant en un sobre el seu nom i el director. Podran dirigir-se tots els estudiants de Catalunya a la Federació Catalana d'Estudants Catòlics (Rivadesneira, 4, segon) a nom de "Certamen Literari de la Universitat de Saragossa". El dia 23 es farà públic el fal·li.

A la recerca d'un rei...

està a punt de sortir de la impremta. Domènec de Bellmunt i Faustí Palauze han fet una traducció interessantíssima de la millor obra biogràfica, novel·lada i crítica del marquès de Castillejos. L'edició Editorial Poliglota.

Mirador...

semanari de literatura, art i política, conté en el número 61, que ahir, dijous, es posà a la venda, el següent interessant sumari:

La visita dels intel·lectuals (editorial); Els dijous blancs: qüestions d'influència, per M. B.; Mirador indiscret; Una catalana a Rússia, conversa amb la mare d'Andreu Noya, per Joan Alcedora; L'apèritiu: Ortega i Gasset, per Josep Maria de Sagarra; Al marge del banquet del Ritz, per C. E.; Un col·laborador amagat de la Dictadura: Xavier Viura; El concurs per a l'empresa del Liceu, per Rosend Llatas; LES LLETRES: Marc, per Philippe Lamour; Els llibres: Miscel·lània Crexells, per Ferran Soldevila; Una conversa amb la vídua d'Italo Svero, per Miquel Llor; Varietats: L'art de vendre llibres; Emil Ludwig i Goethe; Alfred Perényi; EL TEATRE: Les estrenes: "Vivim a les palpentes", de Pous i Pagès, per Ramon Pei; Al voltant d'un èxit teatral, per P.; Responso de Cleopatra, per J. T.; LA MUSICA: Opera, per Robert Gerhart; EL CINEMA: Capítols de vida, per Josep Palau; Una cultura del cinema: La deshumanització del gest, per Guillem Dias Plaga; Panorama: Dinar al mestre Guerrero; Noves orientacions; El pròxim film de Buñuel i Dalí; El centinari de Schubert; Les nostres sessions; Sessió privada; i la secció de costum ja ho sabem... LES ARTS I DISCOS: El mobiliari a l'Exposició, per Josep Mainier; Què pensem de l'arquitectura moderna? respostes d'Adolf Florensa, Jaume Mestres, Jaume Bayó, Joan Bergós; Discos, per J. G.

Una caricatura d'actualitat per Bergós, i profusió de gravats.

La visita dels intel·lectuals (editorial); Els dijous blancs: qüestions d'influència, per M. B.; Mirador indiscret; Una catalana a Rússia, conversa amb la mare d'Andreu Noya, per Joan Alcedora; L'apèritiu: Ortega i Gasset, per Josep Maria de Sagarra; Al marge del banquet del Ritz, per C. E.; Un col·laborador amagat de la Dictadura: Xavier Viura; El concurs per a l'empresa del Liceu, per Rosend Llatas; LES LLETRES: Marc, per Philippe Lamour; Els llibres: Miscel·lània Crexells, per Ferran Soldevila; Una conversa amb la vídua d'Italo Svero, per Miquel Llor; Varietats: L'art de vendre llibres; Emil Ludwig i Goethe; Alfred Perényi; EL TEATRE: Les estrenes: "Vivim a les palpentes", de Pous i Pagès, per Ramon Pei; Al voltant d'un èxit teatral, per P.; Responso de Cleopatra, per J. T.; LA MUSICA: Opera, per Robert Gerhart; EL CINEMA: Capítols de vida, per Josep Palau; Una cultura del cinema: La deshumanització del gest, per Guillem Dias Plaga; Panorama: Dinar al mestre Guerrero; Noves orientacions; El pròxim film de Buñuel i Dalí; El centinari de Schubert; Les nostres sessions; Sessió privada; i la secció de costum ja ho sabem... LES ARTS I DISCOS: El mobiliari a l'Exposició, per Josep Mainier; Què pensem de l'arquitectura moderna? respostes d'Adolf Florensa, Jaume Mestres, Jaume Bayó, Joan Bergós; Discos, per J. G.

Una caricatura d'actualitat per Bergós, i profusió de gravats.

La visita dels intel·lectuals (editorial); Els dijous blancs: qüestions d'influència, per M. B.; Mirador indiscret; Una catalana a Rússia, conversa amb la mare d'Andreu Noya, per Joan Alcedora; L'apèritiu: Ortega i Gasset, per Josep Maria de Sagarra; Al marge del banquet del Ritz, per C. E.; Un col·laborador amagat de la Dictadura: Xavier Viura; El concurs per a l'empresa del Liceu, per Rosend Llatas; LES LLETRES: Marc, per Philippe Lamour; Els llibres: Miscel·lània Crexells, per Ferran Soldevila; Una conversa amb la vídua d'Italo Svero, per Miquel Llor; Varietats: L'art de vendre llibres; Emil Ludwig i Goethe; Alfred Perényi; EL TEATRE: Les estrenes: "Vivim a les palpentes", de Pous i Pagès, per Ramon Pei; Al voltant d'un èxit teatral, per P.; Responso de Cleopatra, per J. T.; LA MUSICA: Opera, per Robert Gerhart; EL CINEMA: Capítols de vida, per Josep Palau; Una cultura del cinema: La deshumanització del gest, per Guillem Dias Plaga; Panorama: Dinar al mestre Guerrero; Noves orientacions; El pròxim film de Buñuel i Dalí; El centinari de Schubert; Les nostres sessions; Sessió privada; i la secció de costum ja ho sabem... LES ARTS I DISCOS: El mobiliari a l'Exposició, per Josep Mainier; Què pensem de l'arquitectura moderna? respostes d'Adolf Florensa, Jaume Mestres, Jaume Bayó, Joan Bergós; Discos, per J. G.

Una caricatura d'actualitat per Bergós, i profusió de gravats.

La visita dels intel·lectuals (editorial); Els dijous blancs: qüestions d'influència, per M. B.; Mirador indiscret; Una catalana a Rússia, conversa amb la mare d'Andreu Noya, per Joan Alcedora; L'apèritiu: Ortega i Gasset, per Josep Maria de Sagarra; Al marge del banquet del Ritz, per C. E.; Un col·laborador amagat de la Dictadura: Xavier Viura; El concurs per a l'empresa del Liceu, per Rosend Llatas; LES LLETRES: Marc, per Philippe Lamour; Els llibres: Miscel·lània Crexells, per Ferran Soldevila; Una conversa amb la vídua d'Italo Svero, per Miquel Llor; Varietats: L'art de vendre llibres; Emil Ludwig i Goethe; Alfred Perényi; EL TEATRE: Les estrenes: "Vivim a les palpentes", de Pous i Pagès, per Ramon Pei; Al voltant d'un èxit teatral, per P.; Responso de Cleopatra, per J. T.; LA MUSICA: Opera, per Robert Gerhart; EL CINEMA: Capítols de vida, per Josep Palau; Una cultura del cinema: La deshumanització del gest, per Guillem Dias Plaga; Panorama: Dinar al mestre Guerrero; Noves orientacions; El pròxim film de Buñuel i Dalí; El centinari de Schubert; Les nostres sessions; Sessió privada; i la secció de costum ja ho sabem... LES ARTS I DISCOS: El mobiliari a l'Exposició, per Josep Mainier; Què pensem de l'arquitectura moderna? respostes d'Adolf Florensa, Jaume Mestres, Jaume Bayó, Joan Bergós; Discos, per J. G.

Una caricatura d'actualitat per Bergós, i profusió de gravats.

La visita dels intel·lectuals (editorial); Els dijous blancs: qüestions d'influència, per M. B.; Mirador indiscret; Una catalana a Rússia, conversa amb la mare d'Andreu Noya, per Joan Alcedora; L'apèritiu: Ortega i Gasset, per Josep Maria de Sagarra; Al marge del banquet del Ritz, per C. E.; Un col·laborador amagat de la Dictadura: Xavier Viura; El concurs per a l'empresa del Liceu, per Rosend Llatas; LES LLETRES: Marc, per Philippe Lamour; Els llibres: Miscel·lània Crexells, per Ferran Soldevila; Una conversa amb la vídua d'Italo Svero, per Miquel Llor; Varietats: L'art de vendre llibres; Emil Ludwig i Goethe; Alfred Perényi; EL TEATRE: Les estrenes: "Vivim a les palpentes", de Pous i Pagès, per Ramon Pei; Al voltant d'un èxit teatral, per P.; Responso de Cleopatra, per J. T.; LA MUSICA: Opera, per Robert Gerhart; EL CINEMA: Capítols de vida, per Josep Palau; Una cultura del cinema: La deshumanització del gest, per Guillem Dias Plaga; Panorama: Dinar al mestre Guerrero; Noves orientacions; El pròxim film de Buñuel i Dalí; El centinari de Schubert; Les nostres sessions; Sessió privada; i la secció de costum ja ho sabem... LES ARTS I DISCOS: El mobiliari a l'Exposició, per Josep Mainier; Què pensem de l'arquitectura moderna? respostes d'Adolf Florensa, Jaume Mestres, Jaume Bayó, Joan Bergós; Discos, per J. G.

Una caricatura d'actualitat per Bergós, i profusió de gravats.

La visita dels intel·lectuals (editorial); Els dijous blancs: qüestions d'influència, per M. B.; Mirador indiscret; Una catalana a Rússia, conversa amb la mare d'Andreu Noya, per Joan Alcedora; L'apèritiu: Ortega i Gasset, per Josep Maria de Sagarra; Al marge del banquet del Ritz, per C. E.; Un col·laborador amagat de la Dictadura: Xavier Viura; El concurs per a l'empresa del Liceu, per Rosend Llatas; LES LLETRES: Marc, per Philippe Lamour; Els llibres: Miscel·lània Crexells, per Ferran Soldevila; Una conversa amb la vídua d'Italo Svero, per Miquel Llor; Varietats: L'art de vendre llibres; Emil Ludwig i Goethe; Alfred Perényi; EL TEATRE: Les estrenes: "Vivim a les palpentes", de Pous i Pagès, per Ramon Pei; Al voltant d'un èxit teatral, per P.; Responso de Cleopatra, per J. T.; LA MUSICA: Opera, per Robert Gerhart; EL CINEMA: Capítols de vida, per Josep Palau; Una cultura del cinema: La deshumanització del gest, per Guillem Dias Plaga; Panorama: Dinar al mestre Guerrero; Noves orientacions; El pròxim film de Buñuel i Dalí; El centinari de Schubert; Les nostres sessions; Sessió privada; i la secció de costum ja ho sabem... LES ARTS I DISCOS: El mobiliari a l'Exposició, per Josep Mainier; Què pensem de l'arquitectura moderna? respostes d'Adolf Florensa, Jaume Mestres, Jaume Bayó, Joan Bergós; Discos, per J. G.

Una caricatura d'actualitat per Bergós, i profusió de gravats.

La visita dels intel·lectuals (editorial); Els dijous blancs: qüestions d'influència, per M. B.; Mirador indiscret; Una catalana a Rússia, conversa amb la mare d'Andreu Noya, per Joan Alcedora; L'apèritiu: Ortega i Gasset, per Josep Maria de Sagarra; Al marge del banquet del Ritz, per C. E.; Un col·laborador amagat de la Dictadura: Xavier Viura; El concurs per a l'empresa del Liceu, per Rosend Llatas; LES LLETRES: Marc, per Philippe Lamour; Els llibres: Miscel·lània Crexells, per Ferran Soldevila; Una conversa amb la vídua d'Italo Svero, per Miquel Llor; Varietats: L'art de vendre llibres; Emil Ludwig i Goethe; Alfred Perényi; EL TEATRE: Les estrenes: "Vivim a les palpentes", de Pous i Pagès, per Ramon Pei; Al voltant d'un èxit teatral, per P.; Responso de Cleopatra, per J. T.; LA MUSICA: Opera, per Robert Gerhart; EL CINEMA: Capítols de vida, per Josep Palau; Una cultura del cinema: La deshumanització del gest, per Guillem Dias Plaga; Panorama: Dinar al mestre Guerrero; Noves orientacions; El pròxim film de Buñuel i Dalí; El centinari de Schubert; Les nostres sessions; Sessió privada; i la secció de costum ja ho sabem... LES ARTS I DISCOS: El mobiliari a l'Exposició, per Josep Mainier; Què pensem de l'arquitectura moderna? respostes d'Adolf Florensa, Jaume Mestres, Jaume Bayó, Joan Bergós; Discos, per J. G.

Una caricatura d'actualitat per Bergós, i profusió de gravats.

La visita dels intel·lectuals (editorial); Els dijous blancs: qüestions d'influència, per M. B.; Mirador indiscret; Una catalana a Rússia, conversa amb la mare d'Andreu Noya, per Joan Alcedora; L'apèritiu: Ortega i Gasset, per Josep Maria de Sagarra; Al marge del banquet del Ritz, per C. E.; Un col·laborador amagat de la Dictadura: Xavier Viura; El concurs per a l'empresa del Liceu, per Rosend Llatas; LES LLETRES: Marc, per Philippe Lamour; Els llibres: Miscel·lània Crexells, per Ferran Soldevila; Una conversa amb la vídua d'Italo Svero, per Miquel Llor; Varietats: L'art de vendre llibres; Emil Ludwig i Goethe; Alfred Perényi; EL TEATRE: Les estrenes: "Vivim a les palpentes", de Pous i Pagès, per Ramon Pei; Al voltant d'un èxit teatral, per P.; Responso de Cleopatra, per J. T.; LA MUSICA: Opera, per Robert Gerhart; EL CINEMA: Capítols de vida, per Josep Palau; Una cultura del cinema: La deshumanització del gest, per Guillem Dias Plaga; Panorama: Dinar al mestre Guerrero; Noves orientacions; El pròxim film de Buñuel i Dalí; El centinari de Schubert; Les nostres sessions; Sessió privada; i la secció de costum ja ho sabem... LES ARTS I DISCOS: El mobiliari a l'Exposició, per Josep Mainier; Què pensem de l'arquitectura moderna? respostes d'Adolf Florensa, Jaume Mestres, Jaume Bayó, Joan Bergós; Discos, per J. G.

Una caricatura d'actualitat per Bergós, i profusió de gravats.

La visita dels intel·lectuals (editorial); Els dijous blancs: qüestions d'influència, per M. B.; Mirador indiscret; Una catalana a Rússia, conversa amb la mare d'Andreu Noya, per Joan Alcedora; L'apèritiu: Ortega i Gasset, per Josep Maria de Sagarra; Al marge del banquet del Ritz, per C. E.; Un col·laborador amagat de la Dictadura: Xavier Viura; El concurs per a l'empresa del Liceu, per Rosend Llatas; LES LLETRES: Marc, per Philippe Lamour; Els llibres: Miscel·lània Crexells, per Ferran Soldevila; Una conversa amb la vídua d'Italo Svero, per Miquel Llor; Varietats: L'art de vendre llibres; Emil Ludwig i Goethe; Alfred Perényi; EL TEATRE: Les estrenes: "Vivim a les palpentes", de Pous i Pagès, per Ramon Pei; Al voltant d'un èxit teatral, per P.; Responso de Cleopatra, per J. T.; LA MUSICA: Opera, per Robert Gerhart; EL CINEMA: Capítols de vida, per Josep Palau; Una cultura del cinema: La deshumanització del gest, per Guillem Dias Plaga; Panorama: Dinar al mestre Guerrero; Noves orientacions; El pròxim film de Buñuel i Dalí; El centinari de Schubert; Les nostres sessions; Sessió privada; i la secció de costum ja ho sabem... LES ARTS I DISCOS: El mobiliari a l'Exposició, per Josep Mainier; Què pensem de l'arquitectura moderna? respostes d'Adolf Florensa, Jaume Mestres, Jaume Bayó, Joan Bergós; Discos, per J. G.

Una caricatura d'actualitat per Bergós, i profusió de gravats.

La visita dels intel·lectuals (editorial); Els dijous blancs: qüestions d'influència, per M. B.; Mirador indiscret; Una catalana a Rússia, conversa amb la mare d'Andreu Noya, per Joan Alcedora; L'apèritiu: Ortega i Gasset, per Josep Maria de S

LA VIDA OFICIAL

L'entrevista dels ministres de Foment i de Justícia

Madrid, 27. — El ministre de Foment va rebre els periodistes, els quals li preguntaren detalls sobre la conferència que havia tingut aquest matí amb el senyor Estrada, i contestà que la dita conferència no havia tingut caràcter polític. Un periodista va dir que es donava molta importància a aquestes conversacions com se n'havia donat a la de dimarts.

El ministre respongué: "No la tingué aquella, ni l'ha tingut aquesta. La del dimarts, fou per a tractar de la inauguració del curs de l'Acadèmia de Jurisprudència."

El ministre eludí ésser més explícit sobre l'entrevista d'avui.

Va dir que donà, marxarà a Saragossa, d'on tornarà dilluns pel matí i que en aquesta excursió, anirà a Barbastro, Lleida, Tarragona i Reus, i d'allí tornarà a Madrid.

Va dir que aquest viatge no té caràcter oficial sinó que obeeix al desig de conèixer directament el curs i el desenvolupament de les obres de la Confederació de l'Ebre i canviar impressions amb els elements que les realitzen. "Es a dir, afegeix un viatge de contemplació en el qual no hi haurà banquets ni actes oficials."

Madrid, 27. — És probable que el President del Consell acompanyi els sobriats en la seva visita a Sevilla, amb motiu de les festes de Setmana Santa.

Madrid, 27. — El príncep d'Astúries ha rebut en audiència, entre altres, el general Sanjurjo; el capità d'artilleria i caporal dels Mossos d'Esquadra, Manuel Albert de Despujol i altres caps i oficials de l'Exèrcit.

Madrid, 27. — Avui ha estat a Palau el Marquès de Cortina, el qual a anat a regalar al rei per la felicitació que aquest li trameté el dia de Sant Josep, no podent-ho fer perquè el rei era fora de Palau.

Ha dit que tornarà un altre dia per tal de parlar amb el rei dels nous cotxes llits de les Companyies de ferrocarrils.

Madrid, 27. — El President del Consell va rebre a una comissió de la Diputació, Ajuntament i forces vives de Segòvia; als marqueses d'Orellana i Valere de Palma; una comissió d'oliveirers de Jaen que li lliurà unes bases demanant que es regulin els preus de l'oli, per a aliviar l'angoixa crisi que travessa la dita indústria.

També va rebre a la comissió organitzadora de l'acte d'afirmació monàrquica, la qual aconseguí del president autorització per a celebrar el dit acte el matí del dia 6 d'abril vinent.

Després va rebre a diversos representants dels pobles darrerament anexionats a València.

Madrid, 27. — El ministre d'Hisenda, va rebre a una comissió dels organismes gremials de províncies; a una altra d'enginyers civils jubilats; al secretari del Consell de Cambrers de Comerç; al president de la Federació Nacional de Circles Mercantils i a una representació de quaranta entitats pertanyents al ram de carns, que li demanà sigui derogat el decret de 17 de gener de 1928 que modificà l'impost sobre el consum de carn i que restabí les antigues arifes de l'arbitri sobre carns en canal.

Madrid, 27. — El secretari general del Ministeri d'Estat, ha rebut avui la visita del ministre d'Espanya a Berna.

La suposada detenció del senyor Sbert

Madrid, 27. — El ministre de la Governació ha rebut els periodistes, i els ha manifestat que no tenia notícia de la detenció de l'estudiant senyor Sbert i que no creia que aquesta detenció fos certa, ja que, en cas d'haver-se efectuat, ell en tindria coneixement.

Preguntat sobre la visita del Cap superior de policia de Barcelona ha respost que aquest senyor havia vingut a Madrid per a donar les gràcies pel seu nomenament i fer la seva presentació al Govern.

—Es clar—ha afegit—que li hem preguntat sobre l'estat de Barcelona i ens ha manifestat que no pas res de particular i que regna completa tranquil·litat.

Després ha dit el general Marzo que s'havia iniciat una prèvia via de caràcter pacífic a Elda (Alicant), però que espera que es resolli de seguida.

Al ministeri han manifestat que havien estat nomenats a els alcaldes de les províncies d'Orense i de Toledo.

Crisi de treball a Cuenca

Cuenca. — Per manca de recursos en la Caixa municipal l'Ajuntament ha acomiadat 400 obrers, la qual cosa ha agreujat el conflicte de l'atur forçat, que ja es considerava de molt difícil solució.

Les autoritats han celebrat una extensa conferència per tal de cercar una fórmula que resolgui la crisi.

Homenatge a un alcalde popular

Zamora. — A Benavente s'ha celebrat un banquet a homenatge al nou alcalde, senyor Heriberto del Olmo, que fou destituït i perseguit per la dictadura i que portà a cap una brillant actuació al front de l'Aleixandre.

DISPOSICIONS DIVERSES

La combinació militar

Madrid, 27. — El cap del Govern ha tramès aquest matí al Palau, per a la signatura regia, la combinació militar. Com que el rei, però, no era al Palau, no ha pogut signar els decrets, la qual cosa farà aquesta tarda i seguidament serà lliurada la nota a la Premsa.

Madrid, 27. — Signatura d'Exèrcit: Elevant a la categoria de general el càrrec de director general de Preparació i Campaña, i nomenant per a aquesta Direcció el tinent general don Emili Barrera.

Nomenant per a substituir-lo a la Capitania General de la quarta regió, el capità general, infant don Carles de Borbón.

Nomenant capità general de la segona regió, el tinent general don Josep Cavallanti.

Nomenant segon cap de la Direcció General de Preparació i Campaña, el general de divisió don Alfred Gutiérrez Chaume, actual director general de la dita Direcció.

Nomenant cap de la Casa Militar del rei i comandant general d'alabarders, el tinent general don Felip Navarro, marqués de Casa Davallillo, al qual substitueix a la Capitania General de la primera regió el tinent general don Frederic Berenguer, que actualment comanda la Capitania General de la setena regió.

Nomenant cap de secció del ministeri, el general de brigada don Rafael Rodríguez Ribera, actual general de la segona brigada d'infanteria de la 12.ª divisió.

Ascendint a tinent general el general de divisió don Ignasi Despujol.

Ascendint a general de divisió el general de brigada don Virgili Cabanellas.

Ascendint a general de brigada el coronel d'infanteria don Josep Rafal Alpin.

Disposant que el general de brigada en situació de primera reserva, don Joan Avilés, passi a la segona reserva per haver completat l'edat reglamentària.

Concedint mencions honorífiques a 25 caps i 19 oficials que es troben compresos en el reglament de recompenses en temps de pau.

Nomenant el coronel de carabiners don Carles Zannuy per al comandament de la Primera Subinspecció (Barcelona).

Idem el tinent coronel don Joan Sánchez García per al comandament de la Comandància de Tarragona.

Idem el coronel de la guàrdia civil don Joan García Rodríguez per a la Subinspecció del 21 Terç (Barcelona).

Els monàrquics sevillans

Sevilla. — S'ha reunit la Concentració Monàrquica sota la presidència del marquès de Torrenueva.

Després d'assabentar-se de la marxa de la política sevillana s'ha acordat emprendre una activa propaganda de caràcter monàrquic i publicar un manifest.

Contra l'hora d'estiu

Madrid. — La "Unión General de Patronos Industriales y Mercantiles" ha visitat el president del Consell per a agrair-li que aquest any no s'estableixi l'hora d'estiu que tants perjudicis els causava i que a més consideren que minvarà en part la crisi de treball. També es proposa l'assemblada Unió celebrar un acte d'afirmació de classes demanant la intervenció en els afers públics per a la defensa dels seus interessos.

Discòrdia a la Diputació de València

València. — Aquest matí s'ha reunit el ple de la Diputació provincial, presidit pel senyor Serrano, el qual ha presentat una proposició demanant que es fes constar en l'acta el sentiment de la Corporació per la mort del marquès d'Estella.

El senyor Alarcon ha proposat que s'adoptés un acord semblant per la mort de Blasco Ibáñez i s'ha originat un debat molt viu.

Posat a votació, s'han absentat de la sala els diputats representants del Col·legi d'Advocats, Cambra de Comerç, Cambra de la Propietat Urbana i Societat d'Amics del País.

La proposició ha estat acceptada amb el vot en contra dels senyors Meléndez, catòlic, i Simó, tradicionalista.

L'activitat política del senyor Soriano

Madrid, 27. — L'ex-diputat radical Rodríguez Soriano ha adreçat al director de l'"Heraldo de Madrid" una carta en la qual li diu que d'ençà que sortí de l'eventualitat no ha fet altra cosa que treballar contra la Dictadura.

"Vaig anar a París i després vaig passar a Rússia. Després a l'Argentina i Uruguai, on vaig donar més de tres-centes conferències contra la Dictadura, i he publicat centenars d'articles en els principals diaris."

Afegeix que ha portat a cap campanyes contra els mals espanyols, el resum de les quals farà en un llibre que publicarà aviat.

Totes aquestes raons van precedir d'un prec al director de l'"Heraldo" interessant la publicació de la carta, tota vegada que ell no té cap diari.

ELS CONSERVADORS ALFONSINS EN CAMPANYA

Un editorial de "La Epoca"

Madrid, 27. — "La Epoca", en l'editorial d'avui, diu: "Dentro de pocos días empezará el Gobierno a consentir la celebración de actos públicos de propaganda política. Así lo ha declarado el ministro de la Gobernación, y es claro que el anuncio no todos lo juzgarán del mismo modo; habrá elementos francamente conservadores que piensen es demasiado pronto para la agitación pasional que las propagandas políticas suponen, y a esos nos dirigimos."

La oportunitat del començament de esta propaganda nadiu puede juzgar más bien que el Gobierno, en posesión de todos los datos para hacerlo.

No hay en España, dentro del campo monárquico, más organización política verdadera que la conservadora pero eso no quiere decir que creamos que en ese aspecto todo está hecho. Al contrario, es mucho lo que hay que hacer. Precisa robustecer las organizaciones provinciales y locales, crear juveniles conservadoras con ramificaciones por toda España, difundir el credo conservador en la tribuna y en la prensa, organizar mítines en el país, opinar de continuo sobre los problemas que la realidad plantea; pero no se crea que esto es obra sólo de los políticos conservadores dirigidos; la es más aún que de ellos de los ciudadanos activos conservadores. Frente al griterío de una minoría antimonárquica, frente a la equivocada actitud de los partidarios de Cortes Constituyentes, se requiere la acción de todos los elementos conservadores, medio único de consolidar las instituciones políticas, propias de los países modernos.

El conservadurismo en España ha pecado de prudente; ha dejado a los partidos radicales que griten y alboroten, y ahora no puede ni debe hacerse eso. Es preciso disputar en la plaza pública, oponiendo a sus vociferios lo que Tardieu — tipo del conservador moderno — llama "política de acción y de realidades inteligentes"; y como eso no se improvisa, será bueno aprestarnos a ello, aprovechando los días que corren, en la preparación de la propaganda."

MANIFESTACIONS DEL CAP DEL GOVERN

La suposada detenció del senyor Sbert - La situació a Barcelona - L'Orfeo Català a l'Exposició

Madrid, 27. — El cap del Govern ha conferenciat llargament aquest vespre amb el cap de policia de Barcelona, senyor Toribio.

En sortir aquest despatx del general Berenguer ha manifestat que havia donat compte al president d'afers senyalament de tràmit i que li havia manifestat que la tranquil·litat a Barcelona era completa.

A un quart d'onze de la nit el general Berenguer s'ha posat a conversar amb els periodistes i els ha dit:

—He assistit aquesta tarda a la recepció del doctor Peña a l'Acadèmia de Medicina, el qual ha pronunciat un discurs molt interessant. L'acte ha resultat molt brillant.

Ha parlat seguidament d'una informació rebuda de Madrid i publicada al diari de Bilbao "Excelsior" en la qual se li fan seus certes judicis relacionats amb els rumors que han correut sobre que el senyor Sbert hagi rebut una determinada quantitat dels Soviets russos.

He tramès el diari—ha dit el comte de Xauen—al fiscal per tal que allí es demostrí la veracitat de la seva asserció, puix que jo no he parlat amb ningú d'aquesta qüestió que ni tan sols coneixia, i no puc permetre que la cosa resti d'aquesta manera, car es veu prou que la intenció no és bona. Precisament el senyor Sbert s'ha portat amb una gran correcció i amb molt de seny. Després de la rebuda que se li va fer aha eliminat i no ha acudit a cap acte d'exhibicionisme, sinó que s'ha dedicat de ple als seus estudis.

Parlant de l'entrevista amb el cap de policia de Barcelona, senyor Toribio, ha dit que aquest havia vingut per tal de conferenciar amb el ministre de la Governació, però que l'havia visitat a ell, car són amics de temps i companyes de promoció. Ha dit que en aquesta entrevista li havia donat impressions molt optimistes de la situació de Barcelona i que recentment l'Orfeo Català ha cantat al Palau Nacional de l'Exposició, on fins ara no s'havia sentit la seva veu, fet que ha produït molt d'entusiasme, però que no s'ha produït ni el més petit incident.

Ha acabat felicitant-se que les coses vagin per bon camí a Barcelona i ha dit que aquesta setmana no se celebrà Consell al palau.

Don Alfons a cal dentista

Madrid, 27. — El rei ha romàs gairebé tot el matí a la clínica dental del doctor Florestan Aguilar.

HOMENATGE A RUBÍ I LLUCH, A MADRID

Ha estat una continuació dels actes de Barcelona

Els madrilenys volen sentir l'Orfeo Català

Madrid, 27. — Al restaurant Tourner ha tingut lloc, a dos quarts de dues de la tarda, el banquet d'homenatge a l'Acadèmia recentment ingressat, Antoni Rubió i Lluch.

L'acte, segons diu la convocatòria, tenia, ultra aquesta finalitat, una altíssima satisfacció, la d'homenatge, en la persona de Rubió i Lluch, tota la intel·lectualitat catalana, com a correspondència als actes celebrats dimenge i dilluns a Barcelona.

Ocupen la presidència, amb l'homenatge: a la dreta, el senyor Ruiz i Benítez de Lugo, sots-secretari de la Presidència, que ostenta la representació del general Berenguer; l'Acadèmia senyor Cotarelo; senyor Fernández Medina, ambaixador de l'Uruguai; Eugeni d'Ors i el senyor Ballesteros; a l'esquerra: el senyor Menéndez Pidal, president de la Real Acadèmia Espanyola; el senyor Rodríguez Marín, senyor Blanca de los Rios; Blai Cabrera, rector de la Universitat Central; el doctor Florestan Aguilar, secretari de la Junta de la Ciutat Universitària; i el professor senyor Sáinz Rodríguez.

Acabat l'apat, el senyor Alcázar, de la comissió organitzadora, ha llegit les adhesions, entre les quals es destaquen les del ministre d'Instrucció pública, que no ha pogut assistir a l'acte per haver d'absentar-se de la Cort, i la del rector de la Universitat de Barcelona. S'hi han adherit, també, entre altres personalitats, la senyora Concepció Espina i els senyors Moreno Carbonero, Gabriel Miró, Lluís Zoljuea, Josep M. Pla, i d'altres.

Acabada la lectura d'adhesions, el senyor Rosa de Luna brindà en nom del poble de Madrid, i demanà que l'Ajuntament de Madrid doni el nom de Catalunya a una de les seves principals avingudes, com a record de l'acte que s'està celebrant.

El catedràtic de la Universitat de Madrid, senyor Sáinz Rodríguez, parlà en nom de la Literatura castellana. Presat que no se li adiuinquin aquestes representacions que els organitzadors han volent donar-li, puix que preferia parlar com a deixeble directe d'En Rubió i Lluch.

Referent a l'acompanyar a reforçar la causa un visné Menéndez Pelayo, i diu després que el senyor Rubió i Lluch és un home més que un saví i que un fidel. Diu que la saviesa i la filosofia no han anul·lat en ell l'esperit, sinó que han servit, en canvi, per a vivificar-lo més.

Recorda els actes celebrats a Barcelona a homenatge dels intel·lectuals castellans, i diu que a Catalunya ha sentit crits i viemes a Espanya, no immovats per ningú.

Afirmà que ha pogut observar a Catalunya una gran cordialitat envers tots els espanyols, i proposa que, en justa correspondència, avui a Espanya se senti cantar moltes vegades Catalunya, sinó un castellà qui la defensi, el mateix que segurament faria a Catalunya quan es parli mal d'Espanya.

Per suposició del senyor Casares, proposa el senyor Sáinz Rodríguez que es faci venir a Madrid l'Orfeo Català.

Acaba saludant el mestre Rubió i Lluch, i extosa la seva confiança en l'esdeveniment d'Espanya amb la cooperació de Catalunya.

El senyor Ballesteros ha parlat d'En Rubió i Lluch com a historiador del llibre i com a poeta, i ha acabat cridant: Viva Catalunya, crit que—diu—Barcelona no havia donat, perquè no havia pogut semblar que era una adreixació.

El senyor Fumel d'Ore diu que En Rubió i Lluch ha revitalitzat la consciència entre dues tradicions intel·lectuals, bandera que havia ondat sempre.

Recorda després els escriptors catalans que mantenen aquesta tradició: Innocenci Rubió i Ore, Palerm, Maragall, Víctor Balaguer, Eduard Marquina etc., i dedica després alguns versos a parlar de Rubió i Lluch i de Sant Vicenç Ferrer, catalans tots dos, de Mallorca i de València. Palerm: a tots ells caldrà—diu—en celebrar avui a Rubió i Lluch.

El senyor Alcaraz de las Casas ha parlat en nom de Galícia.

Creu que en aquest acte—diu—ha de fer-se sentir la veu gallega. I s'adreixà a l'homenatge a Rubió i Lluch, en nom del poble nacionalista galleg i de la revista "Nos".

Recorda que acompanyà l'expedició catalana que anà a Galícia, intervingut pels senyors Cambó, Ventosa, Rahola i Morera i Galícia, i acaba dedicant brillantíssims parafrasis pronunciat en galleg per tal d'adreixar-se en nom de Galícia a l'acte que se celebra.

El senyor Fernández Medina, ministre de l'Uruguai, diu que en els seus estudis cercà sempre en Rubió i Lluch una coincidència d'unitat amb Amèrica.

Parla a continuació de la necessitat d'unitat de tots els fills d'Espanya, per a realitzar l'ideal de la raça, de la tradició i de l'esperit.

El senyor Redonet ha parlat en nom de Santander, patria d'En Marcellí Menéndez Pelayo, i ha expressat l'adhesió de la "Muntya" a l'homenatge tributat a la intel·lectualitat catalana en la persona d'En Rubió i Lluch.

El president de l'Acadèmia, senyor Menéndez Pidal, ha expressat l'adhesió de l'Acadèmia Espanyola a l'acte que se celebra, i ha dit que en ple segle XI, a Castella, es parlava la

ON ANIRA EL GENERAL BARRERA?

Potser a la Direcció d'Instrucció i Preparació en Campaña

Madrid, 27. — Es diu que el general Barrera en realitat anirà designat al càrrec de Director general d'Instrucció i preparació en campanya, al Ministeri de l'Exèrcit, càrrec de nova creació amb motiu de la reorganització de l'Exèrcit.

Una festa militar suspesa a Barcelona

Madrid, 27. — Es sabut que el general Barrera, abans d'abandonar la Capitania general de Catalunya havia projectat imposar la laureada al tinent coronel senyor García Escamasa i amb aquest motiu havia de celebrar-se una gran festa militar que hauria coincidit amb el comiat del general.

No obstant, l'acte ha estat suspès davant els desigs manifestats per S. M. d'imposar personalment les insignies de la laureada al tinent coronel senyor García Escamasa, en el seu pròxim viatge a Barcelona.

EL CONSELL D'ESTAT

Serà respectada la llei fonamental del seu funcionament

Madrid, 27. — Entre els ministres s'està procedint al repartiment de les còpies del projecte de reorganització del Consell d'Estat, dissolt per l'anterior Govern. En el projecte es restableix l'antic organisme i respecta en absolut la llei fonamental del seu funcionament.

L'ABC està molt enfadat

Madrid, 27. — "ABC", titulant-lo "Algo ms que idioma", publica el següent interessant article: "Es innegable el éxito espectacular que han alcanzado en Barcelona los organizadores del acto de "comprensión" intelectual, pero es más efectivo el éxito interno. La buena marcha con que fue decorada excepcionalmente y la intensidad de las "vibraciones emotivas", la participación musical han impulsado lo suficiente a los espectadores para que no se malograse el argumento político. Lo demás lo ha puesto la pléyade de excursionistas, con noble y candorosa ingenuidad en unos y en otros con la adhesión desbordada de la tesis del libreto."

Ya era sospechosa la delimitación, ladeada hacia una tendencia política de izquierdas, como si la España intelectual, no Castilla, a no llamarse castellanos por la residencia, se personificara precisamente y personalmente en los invitados. Verdad es que se trataba de eso, y como en ciertas funciones benéficas, era lógico elogiar un editorial propicio al aplauso y que no rechazase la inesperada bandeja petitoria al terminar la velada. Ha sido cuidadosa la selección, y el aplauso constante. En cuanto a la bandeja, que era la amnistía, algunos invitados pasaban de largo, pero los organizadores se cuidaban de retenerlos y de persuadirlos. Al fin, el separatismo no es más que un extremo de amor, como si dijéramos, un crimen pasional contra la patria, pero pasional, y hay que ser "comprensivos" con las pasiones. De la otra España, de la otra "Castilla", bastaban un par de nombres: Gabriel Maura Gamazo i Angel Ossorio y Gallardo.

Después de todo, el conde de la Mortera no habría de acudir porque no es un experto, y el señor Ossorio es bien sabido representante en los dramas la paradoja y cuando se le deparan incautamente los conservadores se complacen en asombrarlos con las más extravagantes sorpresas de doctrina. Que el tristemente famoso gobernador civil de la semana trágica se una al ideal de la España federada resulta menos sorprendente que otras figuras y actitudes del charleston político que tan alegremente suele entregarse. No es cosa de que espere a conquistas de las clases conservadoras barcelonesas la estimación que perdió con el bastón de mando entre las barricadas, incendios, profanaciones de aquellas jornadas sangrientas reproducidas seis o siete días en la más gubernativa de las impunitades.

En todos los momentos del abrazo, el coro se ha desmentido cada vez que el vitor era para España. No se ha querido más que el Viva Castilla en respuesta al Viva Cataluña; es decir, viva una y otra región.

Cuando se ha hablado de unidad, no se ha dicho ni una vez "nacional", sino del "Estado", y de una y otra parte la frase Federación Republicana ha definido el carácter político del encuentro, político, no como aspiración futura, político en el provecho ocasional por el sufragio para la amnistía contra los delitos de lesa patria sentenciados por tribunales ordinarios, ni por acaso ha sonado la palabra patria, como patria común, lazo indisoluble y supremo.

Ya se han "comprendido" los intelectuales catalanes y castellanos, al menos los castellanos del agasajo. Hasta hoy, cómo había de lograrse esa inteligencia? Retardó el

Discurs del senyor Rubió i Lluch

En acompanyar-se el senyor Rubió i Lluch, tots els comensals, posats en peu, li dediquen una llarga ovació.

El senyor Rubió, visiblement emocionat, pronuncia unes paraules de gratitud i es pregunta: "¿Com podré pagar l'acte que envers la meua persona representa l'acte que s'està celebrant?"

Diu que ell pregà als organitzadors que l'acte d'avui fos un acte íntim i que no tingués valor per a demanar que es desistís de celebrar-lo, perquè haguera pogut semblar una ingratitud.

"Acepto l'homenatge—diu—perquè no crec que és a mi, sinó a Catalunya, a qui es tributa."

Va dir a continuació, que és fill del restaurador de la llengua catalana i recordà que quan Prat de la Riba el cridà per a la fundació de l'Institut d'Estudis Catalans, va dir que acceptava el càrrec, no com a polític, sinó com a català.

"He lluitat constantment—afegeix—per la glòria de la llengua materna, encara que nascut a Valladolid" i diu que ha estat al mateix temps catalanista i espanyolista.

Va dir que la llengua és un patrimoni espiritual i expressà a continuació, l'admiració per les lletres castellanes i les lletres hispano-àmeriques, dient que ha desparmat la seva vida en l'estudi i coneixement de la llengua espanyola.

El senyor Rubió i Lluch, acabà dient amb gran emoció: "Moltes gràcies, moltes gràcies."

El assistents a l'acte eren 150, i entre ells figuraven els senyors Basilio Paraiso, Aurelio Mailla, Joaquín i Serafín Alvarez Quintero, Antonio i Manuel Machado, l'Acadèmia senyor Amezuza, el marquès de Figueras, els senyors Rodríguez Marín, Torroja, Marqués de Villa Urrutia, Alberto Insua, Diego San José, Ruiz Manant, Odon de Buen, Francisco Camba, Eduard i Rafael Marquina, Luis Mencheta, etc.

El senyor Rafael Marquina, posant en pràctica la suggestió de l'Acadèmia senyor Casares perquè vingui l'Orfeo Català a Madrid, recollí les signatures de tots els comensals, per tal d'englobir la subscripció popular que s'obrirà amb l'objecte de pagar les despeses de l'exposició.

Per què l'Orfeo Català vagi a Madrid

Madrid, 27. — Se sap que la Companyia Ibero-Americana de Publicacions ha ofert contribuir amb la quantitat de mil pessetes a la subscripció que s'obrirà a Madrid per tal de fer venir l'Orfeo Català.

LA VISITA DELS INTEL·LECTUALS CASTELLANS

"El Debate" comenta un editorial de LA PUBLICITAT

Madrid, 27. — Sota el títol "Francia es cortesia", publica "El Debate" un article comentant un fons de LA PUBLICITAT de títol idèntic, i diu:

"Lo primero que conviene advertir con claridad es que el acto del domingo no fué lo que se había anunciado."

Se habló de un acontecimiento "espiritual", de una manifestación de gratitud, de un homenaje de respeto y de cariño y ahora resulta que LA PUBLICITAT veía en ello el primer paso para la realización de un programa que dice esbozado con acierto por el señor Araquistain en su reciente libro.

No podemos reproducir aquí la visión que de España tiene el señor Araquistain. No creemos que nadie tome en serio ese panorama histórico federal con cuatro capitales y la desaparición de Madrid de ese rango, pero es lo cierto que LA PUBLICITAT es el órgano que refleja el pensamiento de muchos de los organizadores del acto de Barcelona, y por otra parte "La Veu de Catalunya" abunda en el mismo parecer. ¿Era efectivamente ese el acto de Barcelona que se anunciava tan ajeno a todos los motivos extraespirituales?

Ciertamente, franqueza es cortesia. Franqueza, franqueza es lo que hace falta. LA PUBLICITAT la ha tenido, aunque un poco a destiempo. Ténganla todos, que aun no es tarde si las cosas quedan por fin en claro."

Els Tribunals

Ahora queda explicado por qué las publicaciones de mayor circulación en Cataluña se editan todavía en castellano."

Vista d'un procés per robatori i furt a Manresa

A la Secció segona de l'Audiència va començar a obrir la vista de la causa contra Ramon Arquiús Maquilles, el seu germà Joan Arquiús, Dolores Vilalta, Joan Bastardes i els pares dels primers processats, Josep i Maria Anna.

Segons les conclusions provisionals del fiscal, Ramon Arquiús, era servent del senyor Andreu Vilalta, a Manresa, i trobant-se el dit senyor en estat agònic, es posà d'acord amb el seu germà Joan, per tal d'apoderar-se dels béns del senyor Vilalta, per a la qual cosa aquell es presentà en una finca del dit senyor, situada en el terme municipal de la dita ciutat, i s'apoderà de 21.000 pessetes que aquell guardava en una amagatall, i alguns valors, defraudant amb això els hereus legítims.

Els valors foren negociats per mediació de l'altre processat Joan Bastardes, canviant-los a la Banca Arnús, i posant-los a nom de persona imaginària, pel qual treball el Bastardes va percebre la quantitat de 10.000 pessetes.

D'acord també Ramon i Joan els seus pares, els altres processats Josep Esqu

LES RELACIONS
ANGLO-SOVIÈTIQUESRes no aconsella una
ruptura

Londres, 27. — A la Cambra dels Comuns el diputat senyor Gifford, secretari del Departament de Comerç amb Ultramar, ha declarat que la propaganda dels Soviets no és de tal naturalesa per fer aconseguir al Govern la ruptura de relacions amb aquell país. — Fabra.

LA SITUACIÓ A XINA

Al Kuang-Tu meridional

Londres, 27. — D'Hong Kong li diuen al "Times" que les tropes governamentals de Canton estan en lluita contra els rebels del Kuang Si, amos d'una part de Kuang Tu meridional. — Fabra.

Les legacions britàniques
estan protegides

Londres, 27. — Contestat a una interpel·lació a la Cambra, ha declarat el ministre d'Affers estrangers que les legacions britàniques a Xina es troben protegides de qualsevol agressió. — Fabra.

Explosió en un hospital

Canton (Ohio), 27. — A conseqüència d'una explosió en una sala de radiografia d'un hospital, han resultat ferits alguns metges i nens. — Fabra.

Revolta en una penitenciar
americana

Jefferson City, 27. — A la penitenciar de l'Estat de Missouri, cinc-cents presos es revoltaren, deixant el treball en tots els tallers de la presó.

Els amotinats demanen més bons aliments i permís per a treballar en millors condicions. La situació és de gran tnyantor i hom tem esdeveniments de certa gravetat. — Fabra.

que l'amenaçaren en ficar a la presó els seus pares, per la qual cosa es prestà a signar el que estava escrit en un paper que no se li va llegir.

A continuació va declarar Ramona Esquivel, qui va dir que els hereus del senyor Vilalta no s'hi tractaven.

Va detallar la malaltia del seu amo, durant la qual no s'apartà del seu costat.

Segons va dir, el seu germà anà al mas a treure el diner que el senyor Vilalta tenia amagat, afirmant que no va tenir la més petita participació en el fet, i que no robà ni furtà res del senyor Vilalta.

Acabada aquesta declaració, es va suspendre la sessió per a continuar-la avui, a les deu.

OCCUPACIONS DE VALORS

Seguint el jutjat la tasca de poder recuperar la major part possible de les pessetes estafades per Frederic Mira a la Companyia de M. S. i A., abir es lliuraren obligacions de diferents Companyies comercials, per valor d'unes 50.000 pessetes que obraven en nom i poder de familiars de la mestressa de la casa de despeses on l'inculpat estava estajat.

Segurament que tenint ja una pista la policia, seguirà l'ocupació de les quantitats que manquen, i es confia que serà recuperada la totalitat del mig milió estafat a l'esmentada Companyia.

ESTAFADA FUNERARIA

Ha estat denunciat al jutjat de guàrdia, pel gerent de la Casa de Caritat, Secció de Pompes Fúnebres, una estafada que ha estat víctima en el cobrament d'un enterrament de primera classe, que importava 14.148'45 pessetes.

Sembla que en presentar-se a cobrar el dependent de les Pompes Fúnebres a l'hora que per telèfon havia estat avisat, trobà un desconegut que li donà un xec pel dit valor, recollint el desconegut la factura, i amb ella féu efectiu el valor de la casa on havien de pagar.

ASSEMBLAMENT PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Interdicte: R. Llobet contra P. Pesarro-dona.

Major quantia: E. Roqueta contra M. Montfillella.

Sala segona. — Incident: Neus López contra Antoni Pladellor-rong.

Pobresa: Enrie Miquel contra Pares Benedictins.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera. — Audiència.

Un oral per estafa contra Manuel Sánchez.

Sala segona. — Concepció. — Un oral per estafa contra Joan Costa.

Sala tercera. — Hospital. — Un oral per estafa contra Jaume Viquer.

Secció quarta. — Continuació de l'oral començat ahir.

LA CONFERENCIA
NAVALLes suggestions
nord-americanes

París, 27. — "Le Petit Parisien" diu que la gran idea dels Estats Units davant la situació de marasme de la Conferència Naval, és la conclusió d'un pacte consultiu entre les cinc potències, que permeti a Anglaterra de participar en altres pactes de seguretat, i particularment de la Mediterrània.

Els Estats Units suggeriren després un segon acord entre les potències europees exclusivament. Objectiu de les quals seria no la limitació, sinó la reducció dels armaments. — Fabra.

Les gestions supremes de
MacDonald i Stimson

Londres, 27. — Els esforços de MacDonald i Stimson per a salvar la Conferència Naval d'un fracàs, poden qualificar-se d'heroiques. En aquest sentit, els dos homes de la Conferència suggeriren tota mena de solucions per tal d'evitar que l'Assemblea passés sense deixar rastre.

Es dubtós que el pacte consultiu que preconitzava una part de la premsa nord-americana aconseguís l'adhésió d'Anglaterra. Un conveni entre les tres grans potències tampoc sembla cosa fàcil, ja que el Japó no s'hi presta.

Malgrat aquestes dificultats, hom creu que la bona voluntat de MacDonald i Stimson aconseguirà algun resultat, els resultats de la qual segurament es faran sentir abans d'acabar la setmana. — Fabra.

El Japó no acceptarà les
proposicions americanes

Toquio, 27. — En la reunió especial del Gabinet en què havia d'examinar-se la resposta a donar a la proposició dels Estats Units, no es discutí aquest afer per haver sorgit altres d'urgents de caràcter interior que han ocupat l'atenció del Govern.

S'afirma que l'Estat Major naval és clarament oposat a l'acceptació de les esmentades proposicions nord-americanes.

En tot cas, la resposta no estarà redactada abans de la setmana que ve. — Fabra.

Els punts de vista
francesos

Londres, 27. — El senyor Briand ha visitat aquest matí el senyor Henderson per tal d'explicar-li els seus punts de vista en els quals respecta els desigs de França de trobar una fórmula que garantís la seguretat naval de la Mediterrània.

Les temptatives per tal de posar fi a la dificultat entre França i Itàlia a base de xifres, fracassà completament, i el resultat de les negociacions podria quedar determinat amb una mesura segons la qual França pogués estimar garantida la seva seguretat mitjançant l'ofertament que la Gran Bretanya i Amèrica estan disposades a fer-li.

Es declara, de font autoritzada, que l'actitud anglo-americana sobre l'afer no ha sofert cap canvi. — Fabra.

Entre un pacte consultiu
i un pacte de garanties

Londres, 27. — La tasca actual de la Conferència consisteix a cercar una fórmula que representi un terme mig entre un pacte purament consultiu i un pacte de garanties militars.

Les discussions actuals tendeixen a redactar un pacte purament mediterrani signat per Anglaterra, França i Itàlia, i un pacte general entre les cinc potències.

Sembla que això permetria a França reduir les seves xifres de tonatge. — Fabra.

Les suposades interven
cions americanes

Londres, 27. — Als cirkels autoritzats americans ha estat declarat que cap membre responsable de la delegació americana ha insistit prop dels delegats francesos o britànics, ni ha fet cap proposició de cap mena per a resoldre els problemes de la Conferència Naval que afecten directament les dites potències.

La delegació americana reconeix que els problemes plantejats han d'ésser resolts pels delegats directament interessats i ni en el passat ni en l'esdevenidor els delegats americans han intervingut ni intervinen entre França i Anglaterra.

Hom creu saber que la reunió plenària de la Conferència ha estat tancada per al dia 4 d'abril vinent. — Fabra.

Un doble pacte

Londres, 27. — Segons la Press Association, la discussió actual té per objecte concloure un pacte inclòs en un altre pacte.

L'un es referirà exclusivament a la Mediterrània i serà signat per les tres potències interessades, França, Anglaterra i Itàlia.

El segon seria més general i el signarien les cinc potències. — Fabra.

Una nota

Londres, 27. — La secretaria general de la Conferència trameta la següent nota:

"Els caps de delegació s'han reunit aquesta tarda, a les 13, al Palau de Saint James.

La discussió respecte la pròxima sessió plenària ha estat represa en el punt on fou suspesa en la darrera sessió.

La data de divendres vinent, a les 10'30, ha estat triada per a la futura reunió plenària, per unanimitat.

L'ordre del dia de la dita sessió ac-

ESTRANGER

LA CAMBRA
FRANCESA

Els acords de La Haia

París, 27. — Aquest matí ha començat a la Cambra la discussió relativa als acords de La Haia.

Al començament de la sessió ha intervingut el senyor Marin i ha demanat el plantejament de la qüestió prèvia, car el Pla Young implica l'evacuació de Rhenània i, en conseqüència, està en joc la seguretat de França.

El senyor Tardieu ha presentat la qüestió de confiança i la proposició de la qüestió prèvia ha estat rebutjada pel procediment de les mans alçada.

Solament el senyor Marin ha votat a favor de la qüestió prèvia.

El senyor Mayer, radical socialista, recolza per altres diversos oradors socialistes, ha declarat que era indispensable la presència del senyor Briand per a prosseguir el debat, i ha presentat una moció demanant l'ajornament de la discussió.

El senyor Tardieu ha manifestat que era absolutament necessari que en el moment actual el senyor Briand s'agués a Londres, i ha presentat la qüestió de confiança.

El senyor Herriot, tot plantent-se dels incidents que es produïen, ha declarat que es veia obligat a recolzar la moció d'ajornament.

De resultes dels incidents que es produïen la sessió ha estat suspesa dues vegades i finalment s'ha procedit a la votació de la moció demanant l'ajornament, la qual ha estat rebutjada per 319 vots contra 272. — Fabra.

LES INUNDACIONS DE
FRANÇAEls crèdits
per als danificats

París, 27. — El Senat ha votat per unanimitat el crèdit d'un milió de francs per a les regions devastades pels temporals. — Fabra.

EL COMUNISME
A ALEMANYA

L'Alcaldia de Solingen

Berlin, 27. — Vist que el Consell municipal de Solingen ha nomenat per segona vegada per a burgomestre a un comunista, el prefecte de Limburg ha nomenat d'ofici a un funcionari socialista perquè ocupi el càrrec d'alcalde d'aquella ciutat. — Fabra.

L'AERONAUTICA

Les proves del 'Dornier 100'

Berlin, 27. — L'hidroavió "Dornier 100" farà proves al llac de Constanza de seguida que estiguin muntats els dotze motors de 625 cavalls. — Fabra.

Les aventures
de la senyora Hanau

París, 27. — La senyora Hanau es troba avui encara més dèbil.

El resultat de la informació oberta respecte la forma que la senyora Hanau pogués fugir de l'Hospital Cochin, ha demostrat que els dos inspectors de policia encarregats de la vigilància durant la nit de la fugida passaren la nit en converses amb les infermeres i la donzella de la detinguda.

Després convidaren la minyona a prendre cafè amb ells, i quan tornaren a l'Hospital, la senyora Hanau ja havia desaparegut. — Fabra.

El nou experiment
de Marconi

Roma, 27. — Els diaris concedeixen gran importància a l'experiment realitzat ahir per Marconi, per mitjà del qual l'illustre inventor, des del seu iach "Eletra", anco a Gènova, aconseguí provocar la il·luminació del palau de l'Electricitat de Sydney.

Marconi, per mitjà d'un anarrell de la seva invenció, aconseguí llançar a l'espai una quantitat d'energia que proporcionà el corrent necessari per a l'extingida il·luminació.

A l'experiment hi assistiren un gran nombre de personalitats, les quals al mateix temps que aconseguiren parlar amb Austràlia, sentiren perfectament les respostes donades des d'allí. — Fabra.

rà determinat per l'estat de les converses entre els membres de les diverses delegacions i els treballs dels Comités serviran sense interrupció, fins aquella data.

Els caps de delegació es reuniran dilluns, a les onze. — Fabra.

Optimisme relatiu

Londres, 27. — Després de la reunió celebrada pels caps de delegació, en els cirkels de la Conferència, hi havia un cert optimisme.

Hom remarca que en els vuit dies que manquen per a la reunió plenària convocada per al dia 4 d'abril, les actuals negociacions poden donar un resultat positiu. — Fabra.

Els partits alemanys de la coalició governamental no s'han posat d'acord sobre els projectes financers, i el gabinet del Sr. Müller ha dimisit

A la penitenciar de l'Estat de Missouri s'han revoltat cinc-cents presos

En els cirkels de la Conferència naval no s'han perdut completament les esperances d'arribar a resultats relatius

Segons un diari alemany, el general Kutiepo estè empresonat a Souadai, a 200 quilòmetres de Moscou

ELS ARMAMENTS
NAVALS

Noves unitats italianes

Roma, 27. — Els nous vaixells de guerra "Zara" i "Fiume", seran botats a l'aigua a les drassanes de Montefalcone i de Spezia, demà. — Fabra.

Terratrèmol a l'Arxipèlag
de Lipari

Messina, 27. — S'ha sentit un fort terratrèmol en algunes illes de l'Arxipèlag de Lipari.

No se'n tenen notícies concretes, però sembla que la sotragada ha esfondrat moltes cases i que hi ha molts ferits.

Han estat organitzats els socorsos del cas. — Fabra.

EL PROJECTE D'AMNISTIA

París, 27. — La Comissió senatorial de legislació ha examinat el projecte d'amnistia presentat pel Govern. — Fabra.

BAICANS

LA REGENCIA ROMANESA

Bucarest, 27. — El senyor Madgearu ha pronunciat al Senat un discurs el qual ha defensat la llei en caminada a impedir les maniobres del partit a favor de la modificació de la Regència, declarant que tota modificació era anticonstitucional, per petita que fos, en l'actual règim, durant la minoria d'edat del rei.

Finalment, el Senat ha aprovat el projecte de llei. — Fabra.

Informació de
Catalunya

TARRAGONA

El Col·legi d'Advocats - Teatral. L'Orquestra Pau Casals Setmana Santa

En la reunió general celebrada pel Col·legi d'Advocats fou acordada la reforma del local i especialment l'arranjament del saló d'actes, en el qual seran donades una sèrie de conferències, en l'organització de les quals es treballa activament.

Han estat circulades invitacions per tal d'ocupar la tribuna del Col·legi als degans dels Col·legis barceloní i madrileny, senyors Abadal i Ossorio i Gallardo.

Després de passar-nos alguns mesos sense veure companyies castellanes de comèdia, aquesta setmana en treballaran dues conjuntament. Al Saló Modern, Eugènia Zúffoli, i al Teatre Tarragona, Carme de Echegarria.

Al Teatre Principal continuen actuant amb èxit la companyia catalana Barbosa-Gazoria, que començarà la temporada el mes d'octubre i només la va suspendre durant el Carnaval.

Ha estat fet públic que un dels concertos del present curs de La Filharmonia ha estat encarregat a l'Orquestra Pau Casals.

El dia 30 d'aquest mes serà lliurat a la Comissió organitzadora del nou misteri dels nazarens, el formós grup escultòric que ha de figurar en la processó del Divendres Sant i que representen el moment que el Cirineu ajudà a Jesús a portar la Creu.

REUS

Concert - Conferències

Amb un èxit extraordinari tingué lloc dilluns passat a la vetlla, al Centre de Lectura, un notable concert de guitarra a càrrec de la bella concertista valenciana senyoreta Josefina Cruzado-Tarrega, la qual escolta força aplaudiments en acabar el seu concert.

LES ANORMALITATS
DEL GOVERN DE
TURINGIAContra l'enquesta ordena
da pel Govern del Reich

Berlin, 27. — El Govern de Turingia ha protestat contra la designació d'un comissari del Reich, encarregat de fer una enquesta sobre certes activitats de la policia de Turingia. — Fabra.

Berlin, 27. — Segons notícies rebudes en aquesta capital, el Govern de Turingia, en resposta a una lletra del doctor Severing, ministre de l'Interior, del Reich, discuteix el fet del dit senyor von Aetumer la transmissió de cabals del pressupost i per a delegar en un comissari especial encarregat de fer una informació referent a la situació de la policia a Turingia.

El Govern de Turingia protesta solennement d'aquesta violació arbitrària dels acords existents.

La policia de Turingia, per altra part, no tem pas aquesta informació, però el Govern creu que les circumstàncies en què ha estat produïda la moció del ministre de l'Interior del Reich són contràries a l'honor i a la dignitat del país. — Fabra.

LA DESAPARICIO DE
KUTIEPOV

Segons un diari alemany, està empresonat prop de Moscou

París, 27. — "Le Journal" diu que el "Tag", de Berlin, en la darrera edició de la nit, assegura que el general Kutiepo es troba actualment a la presó de Souadai, situat al territori del Govern de Vladimir, a uns 200 quilòmetres de Moscou. — Fabra.

ALEMANYA

EL DEFICIT
DEL PRESSUPOST

Berlin, 27. — El Reichstag ha aprovat els crèdits especials per tal de poder atendre el déficit del pressupost de l'any 1929. — Fabra.

GRAN BRETANYA

MORT DEL DEGA DE LA CAM
BRA DELS LORDS

Londres, 27. — A l'edat de vuitanta set anys ha mort Lord Herford, dega de la Cambra dels Lords des de la mort del comte de Caventry. — Fabra.

Per gestions fetes pel delegat del Centre de Lectura durant els actes celebrats a honor dels intel·lectuals castellans, senyor Ricard Forrester, sembla que la nostra primera entitat cultural tindrà el goig de veure ocupada la seva tribuna pels il·lustres doctor Gregori Marañón i el senyor Angel Ossorio i Gallardo. No cal dir que el sol anunci de la probabilitat d'aquestes conferències ha despertat un gran interès a la ciutat.

El Centre de Lectura reb amb insistència comunicacions demanant detalls i la data dels actes esmentats.

CLOT

Ordres Menors : Demografia.

Altres noves

Han estat conferides Ordres Menors al nostre compatriota Ramon Bonet i Paluzie.

El moviment demogràfic registrat la setmana passada, fou de cinc morts, vuit naixements i quatre matrimonis.

El partit de futbol del Campionat local de diumenge, hagué de suspendre's abans d'acabar la primera part, a causa de la forta pluja.

Dissabte al vespre donà una conferència sobre l'origen de l'autoritat i la seva missió en la societat, al Centre Catòlic, el culte caputxí Pare Ermengol de Sorria.

El marcat de dilluns recollí poca importància, tant pel que fa referència a les transaccions fetes com a la concurrència que hi acudí.

Ha estat nomenat econòmic de la parròquia de Santa Marguerida del veí poble de Valldeuanyà, mossèn Jaume Morel.

Ha ingressat al convent de Reparadores, de Madrid, la virtuosa olinna Na Caterina de Trinxeria.

El distingit pintor olotí mossèn Gelabert ha regalat, amb destinació a la col·lecció de pintures dels Pares Caputxins, una bonica tela que representa Sant Francesc d'Assís.

Hom assegura que després de Pasqua vindrà en visita pastoral a aquesta i pobles de la contrada, el bisbe de

CRISI A ALEMANYA

Amb motiu dels projectes
financers

Berlin, 27. — Els partits que constitueixen la coalició governamental no han pogut posar-se d'acord respecte a la qüestió financeria.

Davant d'això el canceller senyor Müller ha decidit dimidir.

El senyor Müller ha estat rebut aquesta tarda a les set pel president de l'Imperi, general Hindenburg. — Fabra.

Berlin, 27. — El xerxe de premsa socialista i alguns periodistes diuen que en la reunió d'aquesta tarda, del Govern el canceller Müller ha preguntat als seus col·legues si després de la negativa del grup socialista del Reichstag acceptaven els compromisos governamentals de prestar suport als projectes financers, deixant a part la qüestió de les assegurances.

El ministre d'Hisenda ha declarat que el partit popular no podria acceptar el programa financer si no era acceptat en conjunt. En vista d'això el canceller Müller ha declarat que en aquestes condicions s'imposava la dimissió col·lectiva del Govern i després d'acomodar-se dels seus col·legues s'ha dirigit al palau presidencial. — Fabra.

BOXA A L'IRIS PARK

La distingida olinna Na Victòria Foradada ha ingressat en el Noviciat que les Religioses de la Divina Pastora tenen en aquesta capital.

Sembla ja cosa imminent la inauguració del Casal Català, el qual sembla que tindrà el seu estalje a la plaça del Doctor Ferrer.

Només manquen ultimar alguns detalls de tràmit per a anunciar la seva inauguració, però l'acte oficial d'aquesta nit tindrà lloc fins a Sant Jordi.

Ens ha estat grat de poder admirar un dels projectes de decoració de l'allar de la Verge de Montserrat de l'església dels Pares Caputxins. És degut a Joan Suñer, arquitecte hisbal de la diòcesi gironina i representa Sant Jordi triomfant, entre símbols alegòrics a la Verge Bruna i l'espiritualitat de Catalunya.

Diumenge, a l'Orfeó Olotí, entre el programa de pel·lícules fou projectada "Beethoven", film ben recomanable sota tots sentits.

Durant la projecció, un sextet, integrat per alumnes de la dita entitat, executà puerament, sota el mestratge del seu director, mossèn Farró, diverses obres del gran mestre de Bonn.

El públic els aplaudí amb satisfacció.

Amb força èxit, diumenge la secció teatral del Centre Obrer, representà "L'embruixada", original de Victor Mora.

Amb aquesta i les altres obres representades, han obtingut satisfactòries demostracions del seu públic.

Per a diumenge vinent, l'Orfeó Popular Olotí fa anunciar un concert extraordinari, el programa del qual és esperat amb gran interès.

MOLINS DE REI

Reunió de protesta

Dill

Diputació

Parlant amb el president

LA DEMANDA D'AMNISTIA SERA ATESA: EL NOMENAMENT DE L'INFANT D. CARLES PER A CAPITA GENERAL NO POT CONTINUAR L'ACTUAL REGIM DEL COS DELS MOSSOS D'ESQUADRA

Ahí els periodistes foren rebuts pel president, senyor Maluquer i Viladot.

—Com estem d'amnistia, senyor President?

—Estic molt esperançant, puix que les signatures de dones en tan humanitària gesta sobrepassa tot el que hom creia. Crec que donades les excel·lents disposicions del Govern actual, aquesta aspiració del poble català serà atesa.

—I el vostre viatge a Madrid?

—No he determinat encara el dia; ben segur que serà a mitjans de la setmana que ve; per dos motius: primer, perquè desitjo assistir a les deliberacions de la Comissió Permanent, i després, perquè haig d'esperar l'arribada del nou capità general.

—Se sap quan arriba l'infant Carles?

—Crec que serà dimarts o dimecres. Creieu que estic més que satisfet d'aquest nomenament, i crec que l'opinió pública l'ha d'haver acollit amb veritable simpatia; cal tenir present que és un home dedicat exclusivament a la seva carrera militar i un gran apassionat als problemes de l'agricultura. A més, el seu parentiu amb el Monarca donarà la sensació als catalans que serà com un virrei de Catalunya que es compromet amb les seves aspiracions, i per conducte del qual podran fer-se totes les gestions. Aquest sí que és un militar que no fa política. Pudeu veure que el general Berenguer segueix fidelment la política que s'imposà, però mai podia jo sospitar un tan gran encert.

A l'arribada de l'infant D. Carles, que revalidarà molta solemnitat, se li retraran tots els honors.

—I el què hi ha dels canvis en l'oficialitat dels Mossos d'Esquadra?

—No hi ha res en absolut. Mirau, jo us seré franc: per continuar en el règim d'ara, sóc el primer que em decanto per demanar la dissolució del Cos. No és admissible aquesta manca d'atribucions que tenim, puix que no podem ni nomenar els seus individus, però els hem de pagar, i quan toca jubilar-los també som nosaltres qui paguem.

—Però abans els nomenaments d'oficials del Cos no es feien de comú acord entre el Govern i la Diputació?

—Cert; però ara, no: com us he dit abans, ni els mossos podem nomenar nosaltres; de manera que el considero atemptatori per al prestigi de la Corporació si continuen les coses així. Precisament d'això penso parlar-ne al nou capità general, com de moltes altres coses, perquè ja podedu suposar que no hem pas de deturar-nos on ara ens trobem i cal procurar anar per feina i recobrar el temps perdut.

I repetint els elogis per a la figura del nou capità general, el senyor Maluquer i Viladot s'acomia dels reporters.

LA TRISTA HERENCIA QUE HA DEIXAT EN MIRA I CAMPS

Diu Jaume Carrera a "La Veu de Catalunya":

"Encara que la disbauxa de l'Ajuntament de la dictadura ha estat més ostensible i de més volada, no cal pas deixar en oblit la de la Diputació. Les proporcions vénen a ésser les mateixes quant a l'augment del deute, arribant quasi a doblar en totes dues corporacions. Però és indubtable que la Diputació no ha hagut de fer front a cap empresa d'importància, com era l'Exposició de Barcelona.

Lògicament, calia esperar que les finances de la Diputació en el temps de la regió En Milà havien de tenir una important millora, tota vegada que l'Estatut provincial la dotà d'ingressos nous i més tard l'Estat va traspassar-li el cobrament de les contribucions. Només que hagués comptat amb aquests nous recursos, l'extingida Mancomunitat no hauria hagut d'apègar al crèdit per a des-cabellar la seva tasca integral que havia estructurat i que tant havia fomentat el progrés cultural i material de Catalunya.

Per això la conseqüència que es desprèn de les dades que ha subministrat al públic el ponent de Finances, senyor Escalés, és que la disbauxa de la Diputació, durant el temps que estigué sota el feu d'En Milà, fou molt més grossa que la de l'Ajuntament. De més a més, mentre aquesta tingué per característica principal un accentuat predomini del element, la de la Diputació tingué molt de tartarines i pantagruèlic. Perquè, si bé és veritat que els dos "Dux" en potència rivalitzen a magnificar els palaus que havien pres com a casa pròpia, cal reconèixer que entre el carrer de la Ciutat i el carrer del Bisbe hi ha una diferència ben visible d'ostentació a favor del segon. En canvi, per bé que no és de la nostra competència d'establir comparacions qualificatives d'aquesta ostentació, creiem que en aquest sentit el carrer de la Ciutat supera el carrer del Bisbe.

Poats, doncs, a sospesar l'eficàcia de les despeses de l'Ajuntament i de

la Diputació, és indubtable que en les del primer hi ha una proporció major de necessitat. Podem dir que en la disbauxa municipal predominà el mateix criteri que portà el ministre de Foment a estructurar un vassallissim pla d'obres públiques: el de realitzar una sèrie de projectes que ultrapassés la capacitat financera de la ciutat. No és aquest el cas de la Diputació, perquè la major suma de les despeses la trobarem concentrada en unes poques empreses que tenien una utilitat pública ben discutible.

En el moment de concretar les responsabilitats que han contret els administradors de l'Ajuntament i de la Diputació, als d'aquesta els n'ha de pertocar una part ben feixuga. Si alguna cosa hi ha ben visible en el cas de les finances de la Diputació és que ha estat difícilment transformar-les de sanejades en compromeses, mentre que en les de l'Ajuntament s'ha donat el cas de fer-les passar de compromeses a catastròfiques."

En la seva primera reunió, la Comissió Gestora del Deute Interprovincial va reconèixer la necessitat del restabliment de la Mancomunitat de Catalunya

Ahí, a les dotze, es reuniren a la Diputació el senyor En Joan Maluquer i Viladot, president; N'Anselm Guasch, president de la de Tarragona; i En Romà Sol i En Carles Jordà, representants de les Diputacions de Lleida i Girona, per tal de procedir a la constitució de la Comissió Gestora del Deute Interprovincial de les esmentades Corporacions. Constituída la Comissió, fou nomenat president el qui ho és de la Diputació de Barcelona. El primer acord de la Comissió fou el de demanar al Rei que recolzés prop del Govern la concessió de l'ampliació de l'amnistia, trametent-se tot seguit un telegrama.

Seguidament la Comissió reconegué la necessitat del restabliment de la Mancomunitat de Catalunya, com a símbol de la unitat espiritual i material de la nostra terra i instrument de govern de la mateixa desitjat pel poble.

Es donà compte de la liquidació del pressupost de la Comissió per a l'any 1929, la qual fou aprovada.

S'acordà que des del primer d'abril vinent, els cupons dels títols no convertits dels emprèmits de la Mancomunitat de Catalunya de 1.000.000 i 600.000 de pessetes es paguin amb la presentació d'una sola factura, alleguerint la ramificació efectiva, que exigia la presentació de quatre factures, una per cada una de les Diputacions catalanes.

S'aprovaron diferents comptes pendents, i després d'un canvi d'impressions respecte a la situació econòmica i al funcionament de la Comissió s'acabà la sessió a les 13.30.

LA PONENCIA D'INDUSTRIA I COMERÇ ESTUDIA LA COL·LABORACIÓ DE LA DIPUTACIÓ EN ELS ESTUDIS DE L'ECONOMIA DE CATALUNYA

Reunió del 17 de març de 1930, amb la finalitat d'assajar la col·laboració de la Diputació en els estudis de l'Economia de Catalunya.

Hi assistiren: el senyor Armentades, per la Cambra de Comerç; de Sabates, per la Cambra d'Indústria; Gili (Gustau), per l'Econòmica d'Amics del País; Coromines (Pere); Armengual (Bartomeu), per la Cambra de Comerç; Vidal i Guardiola (Miquel); Tallada (Josep M.); Gual Villalbi (Pere), pel Foment del Treball Nacional.

El ponent senyor Guanyabens va agrair el bo acolliment dispensat a la seva convocatòria per les entitats presents, així com també a les persones que acudiren a la seva crida.

Va donar explicacions respecte a l'origen de la Ponència d'Indústria i Comerç, de creació nova a la Permanent de la Diputació provincial de Barcelona.

Exposà breument l'objecte de la convocatòria, que no era altre que el d'assajar que la Diputació provincial col·laborés en els estudis d'Economia de Catalunya als que separatament venien dedicant-se les entitats econòmiques i les persones presents a la reunió.

Atesa la preponderància que en l'evolució social signifiquen en els temps actuals tots els factors que intervenen en l'Economia i en la Indústria, atesa també la complexitat dels problemes econòmics, que més que preocupació constitueixen l'obsessió de pobles i governs. Tenint, doncs, en compte la transcendència de tot això, creia el ponent que seria covardia per la seva part no provar d'aprofitar el moment perquè la Diputació provincial, amb la col·laboració de les entitats econòmiques i de persones especialitzades, no assagés la creació d'un instrument adequat perquè, amb una independència de la qual no gaudeixen ni podran tenir mai les entitats econòmiques, es dediqui a l'estudi i investigació de la riquesa de l'economia i de la possible evolució de la indústria de Catalunya.

Es d'advertir que es féu ben present per part del ponent que no es tractava de crear un organisme burocràtic que vingués a entorpir cap de les funcions que amb tant d'encert vénen desenvolupant les entitats econòmiques, sinó, senzillament, que l'organisme a crear fos el laboratori

on es coordinaran les estadístiques i els estudis que avui ja s'efectuen, profunditzant especialment la investigació, a fi d'arribar a una depuració de dades que permetin establir gràfics i estadístiques que responguin a una realitat i no a una convenció de sector interessat.

Així mateix indicà el ponent la conveniència que en aquest organisme es procuri establir una associació entre la indústria i l'agricultura, de la qual associació hauria d'obtenir-se que aquesta darrera respongui millor a les necessitats de consum del país.

No provar la Diputació ella sola la realització de ço exposat, de requerir per a efectuar-ho la col·laboració de tots els presents i potser la de persones absents capacitades per a això, era obeint al propòsit del ponent que l'organisme que es creï tinguí tal lligament amb les forces vives de Catalunya, a fi d'evitar que, com havia passat a l'adveniment de la Dicedura, pogués aquest organisme ésser destruït a caprici dels que vinguessin a regentar aquesta casa, perill que podria existir si els seus components fossin únicament polítics.

Fetes les anteriors manifestacions, començà animada conversa entre tots els presents, i si bé s'assenyalaren particularment pels presents i les entitats econòmiques les dificultats que es trobarien per crear aquest Institut d'Investigació Econòmica, s'admeté:

Primer.—Conveniència indiscutible de la creació d'un Institut d'Investigació Econòmica, que podria des-cabellar la seva acció sota la tutela de la Diputació provincial, amb la col·laboració de les entitats econòmiques i de totes aquelles entitats particulars que econòmicament i tècnicament interessessin d'associar-se al descabellament d'aquell organisme.

Aquest organisme, que en les seves funcions gaudiria d'una independència de criteri i acció absoluta, hauria d'actuar només com a laboratori, on s'unificarien i coordinarien els diversos treballs que les econòmiques vénen realitzant, ampliant-los amb una investigació profunda, a executar per persones aptes i capacitades.

Segon.—Paral·lelament, intervenir en l'organització de l'Escola d'Alts Estudis Comercials, necessitat indispensable feta sentir per tots els assistents a la reunió, aprofitant la part d'organització que sigui convenient de la que va tenir la Mancomunitat de Catalunya.

A l'efecte es va decidir que una comissió, composta per En Bartomeu Armengual, En Pere Coromines, En Miquel Vidal i Guardiola, En Josep Tallada i En Pece Gual estudiessin les bases de començament a sotmetre benllost a aquesta Ponència i consulta el seu dia a la Comissió Permanent.

El Concurs de Caramelles de Pasqua

MODIFICACIÓ DE BASES

Les bases publicades per al Concurs de Caramelles han estat modificades de la següent manera:

Els chors que desitgin prendre part en aquest Concurs hauran d'inscriure's a l'Oficina de Cerimonial de l'Ajuntament, baixos de la Casa de la Ciutat. La inscripció podrà fer-se des de la publicació d'aquestes bases fins al dimecres dia 15 del vinent abril, a les set de la tarda.

Els chors solament podran executar dues composicions, a lliure elecció. En l'acte de la inscripció hauran de declarar les que cantaran.

No podran prendre part en aquest concurs els chors de fora de la ciutat.

El jurat podrà deixar deserts els premis que al seu criteri no hagin de concedir-se, i, si ho creu convenient, podrà concedir-los subvídits.

El jurat el formaran els senyors llinat d'alcaldia delegat de Cultura, director de la Banda Municipal, Jean Llangueres, Baltasar Samper i Alfred Romea.

El concurs se celebrarà el Dissabte de Glòria, dia 19 del vinent mes d'abril, des de les deu a les dotze de la nit, a la Plaça de Sant Jaume, davant la Casa de la Ciutat. Els chors inserits hauran de trobar-se a l'hora que oportunament se'ls assenyalen a la Casa de la Ciutat, entrant per la porta de Sant Miquel.

Es concediran els premis en metlletge a continuació es detallen als chors que més es distingixin per la seva presència, execució i bon gust de les obres que cantin:

Primer premi, 500 pessetes. Segon, 400 pessetes. Tercer, 300 pessetes. Quart, 200 pessetes.

Dos necessitats de 100 pessetes cada un; i

Quatre accessits de 50 pessetes cada un.

Acabnt el concurs es farà públic el veredict del jurat, per mitjà de la premsa, i s'annunciarà també el lliurament dels premis concedits, els quals es faran efectius als interessats o persona degudament autoritzada, contra la presentació del resguard d'inscripció, a l'Oficina de Cerimonial.

La Música

NOTES OFICIOSES

RECITAL ARDEVOL

Ham tingut ocasió de veure el programa amb l'estudi de la Segona Sonata de Symanowski, que executarà el mestre F. Ardevol en el seu recital que donarà el vinent diumenge, a les onze del matí, a la Sala Mozart. Aquest programa, que serà repartit als que assisteixin al concert, serà una bona guia per a la fàcil comprensió d'aquest monument musical.

El programa d'aquest recital pren encara més valor, per haver reservat la part central del concert als nostres compositors, go que ens donarà ocasió de sentir obres de Pabissa, Marqués, Granados i del propi concertista.

Les persones a les quals interressi l'assistència a tan gran esdeveniment artístic, poden adquirir invitacions a la Sala Mozart, a la Llibreria Nacional i Estrangera i a la Casa Raynard.

DE HAENDEL A STRAWINSKY I MILHAUD

En el programa del darrer concert, que tindrà efecte diumenge vinent, a la tarda, al Palau, ha volgut Francesc Costa acumular-hi una sèrie de notes del més gran interès. Ultra la circumstància de col·laborar en aquest concert el gran vicinista Eduard Toldrà, així com també Alexandre Vilalta, sempre interessant pianista, hi ha la varietat de les obres escollides, que van des de Haendel a Strawinsky i Milhaud, passant per Turlin, Vivaldi, Leku i Kreisler. En resum: un superb programa, en el transcurs del qual vindrà a refermar Francesc Costa els apaludiments i aclamacions del primer dels seus concerts.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DE SABADELL

Es esperat amb molt d'interès el concert que el Quintet Català ha de donar a l'Associació de Música de Sabadell. La fama d'aquesta agrupació va escampant-se de dia en dia i fa esperar amb desig el moment de conèixer l'actuació dels reputats artistes per tot arreu. En és anunciat un dels seus concerts. La fama del conjunt, unit a l'excepcionalitat del programa combinat augmenta encara l'interès del concert de Sabadell, que, oom ja hem anunciat, se celebrà aquesta nit al Teatre Principal i estarà exclusivament reservat als socis de l'Associació de Música.

L'ORFEO BARCELONES

Dimecres al vespre, en el ràpid de Madrid, arribaren a Barcelona les seccions de l'Orfeo Barcelonès que anaren a Bilbao, Pamplona i Saragossa a cantar "Les noces", d'Strawinsky. A Saragossa foren objecte de moltes atencions per part dels elements artístics i culturals de la ciutat. Visitaron el temple del Pilar, el Casal Català i el Casino Mercantil, i el dimecres al matí foren rebuts per l'alcaldia que va dedicar als orfeonistes paraules ben afalagadores. Els acompanyaren diversos elements de l'"Orfeo Zaragozano", de l'"Associació Artística" i del Casal Català.

Al baixador del Passeig de Gràcia foren rebuts pels familiars i altres orfeonistes, que tributaron aplaudiments a les seccions que tornen i porten per a l'Orfeo Barcelonès una sèrie d'èxits considerables. Que siguin ben vinguts els cantaires catalans, tan entusiastes de l'art i de la cultura que els dignifica.

OSTA I TOLDRA INTERPRETARAN UNA OBRA DE BACH

La benaurada reunió de dos artistes del violí tan eminents com Eduard Toldrà i Francesc Costa en el concert de diumenge vinent a la tarda, ha fet que alguns concurrents a aquests concerts, i fins i tot la premsa, hagin sol·licitat la inclusió en el programa del "Concert per a dos violins", de J. S. Bach, obra magna del patriarca de la música.

Informació universitària

L'AMNISTIA A LA UNIVERSITAT

Ahí al matí al pati de la Facultat de Dret de la nostra Universitat va ésser fixat un gros cartell en el qual s'invita els estudiants a que trametin avui al general Berenguer les targes demanant l'ampliació de l'amnistia.

Aquest matí a la Universitat es vendran aquestes targes per a major facilitat dels estudiants.

Hom preveu un èxit esclatant pel que fa, no tant sols als estudiants de Barcelona, sinó als d'arreu de Catalunya, especialment d'aquells que han estat més coaccionats, en la recollida de signatures.

Ahí ja foren molts els estudiants que trameteren la tarja, potser pensant que avui no en trobarien.

Compagnys de tot Catalunya: que cap de vosaltres deixi avui de trametre una tarja signada i escrivint-hi ben gros: AMNISTIA! LLIBERTAT!!

LES ESCOLES PÚBLIQUES DE SARRIA

Ens arriben noves de l'interès que existeix per part de diverses entitats de l'antic poble de Sarrià per sol·licitar de l'Ajuntament de Barcelona que estableixi en local a posta les escoles públiques de nois i noies.

El local que ocupa actualment l'escola de nois situada al carrer de la Creu és una antiga sala de ball que no cal dir que no reuneix cap condició pedagògica, i la de noies ha estat fagatada del local on estava establerta, adquirint per l'antic municipi de

Quaresma, hauran de servir-ne un gran recort i tindràn afany de copiar altra vegada l'emoió estètica que necessàriament causa la contemplació d'aquelles "Visions de Passió", tan ben acompanyades de composicions musicals de la més alta qualitat.

EL VIOLINISTA RAFAEL FERRER

El violinista Rafael Ferrer, guanyador del Premi Parramón de 1929, prepara en col·laboració amb el pianista Narcís Puig, dos concerts per al vinent mes d'abril: un a l'Ateneu de Sant Celoni, i un altre a l'Associació de Música de Palamós.

EL TRIO DE BARCELONA A FRANÇA

Dies enrera sortiren cap a França els eminents artistes que integren el Trio de Barcelona senyors Ricard Vives, Marian Perelló i Pere Maré, per tal d'efectuar una tournée de concerts en les poblacions següents: Dia 24, Menton; 25, Tolon; 26, Niza; 27, Grasse; 28, Marsella; 29, Cannes; i 31, Draguignan.

Desitgem als nostres reputats artistes un gran èxit a tot arreu.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DE SABADELL

Es esperat amb molt d'interès el concert que el Quintet Català ha de donar a l'Associació de Música de Sabadell. La fama d'aquesta agrupació va escampant-se de dia en dia i fa esperar amb desig el moment de conèixer l'actuació dels reputats artistes per tot arreu. En és anunciat un dels seus concerts. La fama del conjunt, unit a l'excepcionalitat del programa combinat augmenta encara l'interès del concert de Sabadell, que, oom ja hem anunciat, se celebrà aquesta nit al Teatre Principal i estarà exclusivament reservat als socis de l'Associació de Música.

L'ORFEO BARCELONES

Dimecres al vespre, en el ràpid de Madrid, arribaren a Barcelona les seccions de l'Orfeo Barcelonès que anaren a Bilbao, Pamplona i Saragossa a cantar "Les noces", d'Strawinsky. A Saragossa foren objecte de moltes atencions per part dels elements artístics i culturals de la ciutat. Visitaron el temple del Pilar, el Casal Català i el Casino Mercantil, i el dimecres al matí foren rebuts per l'alcaldia que va dedicar als orfeonistes paraules ben afalagadores. Els acompanyaren diversos elements de l'"Orfeo Zaragozano", de l'"Associació Artística" i del Casal Català.

Al baixador del Passeig de Gràcia foren rebuts pels familiars i altres orfeonistes, que tributaron aplaudiments a les seccions que tornen i porten per a l'Orfeo Barcelonès una sèrie d'èxits considerables. Que siguin ben vinguts els cantaires catalans, tan entusiastes de l'art i de la cultura que els dignifica.

OSTA I TOLDRA INTERPRETARAN UNA OBRA DE BACH

La benaurada reunió de dos artistes del violí tan eminents com Eduard Toldrà i Francesc Costa en el concert de diumenge vinent a la tarda, ha fet que alguns concurrents a aquests concerts, i fins i tot la premsa, hagin sol·licitat la inclusió en el programa del "Concert per a dos violins", de J. S. Bach, obra magna del patriarca de la música.

Informació universitària

L'AMNISTIA A LA UNIVERSITAT

Ahí al matí al pati de la Facultat de Dret de la nostra Universitat va ésser fixat un gros cartell en el qual s'invita els estudiants a que trametin avui al general Berenguer les targes demanant l'ampliació de l'amnistia.

Aquest matí a la Universitat es vendran aquestes targes per a major facilitat dels estudiants.

Hom preveu un èxit esclatant pel que fa, no tant sols als estudiants de Barcelona, sinó als d'arreu de Catalunya, especialment d'aquells que han estat més coaccionats, en la recollida de signatures.

Ahí ja foren molts els estudiants que trameteren la tarja, potser pensant que avui no en trobarien.

Compagnys de tot Catalunya: que cap de vosaltres deixi avui de trametre una tarja signada i escrivint-hi ben gros: AMNISTIA! LLIBERTAT!!

LES ESCOLES PÚBLIQUES DE SARRIA

Ens arriben noves de l'interès que existeix per part de diverses entitats de l'antic poble de Sarrià per sol·licitar de l'Ajuntament de Barcelona que estableixi en local a posta les escoles públiques de nois i noies.

El local que ocupa actualment l'escola de nois situada al carrer de la Creu és una antiga sala de ball que no cal dir que no reuneix cap condició pedagògica, i la de noies ha estat fagatada del local on estava establerta, adquirint per l'antic municipi de

Sarrià, per establir-hi un Institut Femení de segona ensenyança. Es d'esperar que l'actual Ajuntament de Barcelona cercarà el mitjà més convenient de solucionar aquest conflicte de locals de les escoles incloïdes de Sarrià.

INVITACIÓ

El professor Enriur, degà de la Facultat de Medicina de Montpeller, ha dirigit una atenta comunicació al degà de la Facultat de Medicina de Barcelona, senyor Ferrer Cagall, invitant en nom seu i en el de la Facultat els nostres catedràtics perquè es traslladïn a la ciutat catalana de França durant tres dies, on seran festejats, i amb aquest acte es realitzarà l'intercanvi espiritual del professorat universitari.

La invitació ha estat ben acollida entre el nostre professorat.

A L'ESCOLA D'ENGINYERS

Aquesta tarda a les set a l'aula número 3 de l'Escola d'Enginyers tindrà lloc la tercera conferència del cicle que sobre "Selecció professional i la seva elaboració científica" ve celebrant-se a càrrec del senyor Carles Cardenal Pujals, arquitecte i enginyer, i que versarà sobre el tema "Elaboració estadística i matemàtica de les dades".

SESSIÓ CIENTÍFICA

La Secció de Tisiologia de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya celebrà sessió científica avui, divendres, dia 28, a les set de la tarda, en la qual es discutiran les comunicacions següents: Dr. J. Rabentós, "Etiologia profund progressiva maligna, com a complicació de pneumia"; Dr. L. Rosal, "Consideracions sobre un cas d'esclerosi pulmonar amb dilatació bronquial"; Dr. L. Sayé, "Granuloma tuberculosa sub-aguda en una mena de 22 mesos: tractament amb Sarcosina. Guariement clínic que persisteix a l'any".

ESPORT ESCOLAR

L'Associació d'Alumnes de Dret, que ja comptava amb diverses seccions esportives, no tenia encara una secció dedicada a l'excursionisme. Aquesta secció quedà constituïda el dia 26 de l'actual en una reunió tinguada, i en la qual, prèvia elecció, fou nomenada la següent Junta directiva: president, Antoni Gelibert Cases; secretari, Salvador Laporta i Peris; tresorer, Joan Barbà i Ferrer.

La Secció Excursionista de l'Associació d'Alumnes de Dret, que es proposa realitzar una tasca intensa i seriosa en bé del nostre excursionisme, endega una fraternal salutació a les associacions que els acompanyen en la pràctica d'aquest esport. Enseny es posa a llur disposició i els ofereix la seva decidida cooperació en tota obra útil i justa.

Trameteu les comunicacions a: Secció Excursionista de l'Associació d'Alumnes de Dret—Universitat de Barcelona.

ESTUDIANTS DE REUS A BARCELONA

Organitzada per la Secció Universitària del Círcol de Reus i la seva Comarca, dimecres tingué lloc l'anunciada conferència d'Octavi Saltor sobre el tema "La joventut i l'heroisme", la qual aconseguí un èxit remarcable.

Demà, dissabte, l'esmentat Octavi Saltor disertarà al mateix local sobre "La joventut universitària davant del món", accedint a prec de la nombrosa concurrència que assistí a la primera.

ELS ESTUDIANTS DE LLEIDA

Els fets ocorreguts aquests darrers dies a Lleida han posat més de manifest encara la necessitat d'associar-se tots els estudiants d'aquella ciutat per tal d'evitar la repetició de successos tan deplorables.

A tal objecte s'han fet actives gestions per tal d'associar tots els estudiants—Instituts, Normals i lliures—en una Federació escolar lleidatana. Hom creu que d'aquí a pocs dies quedà constituïda aquesta agrupació.

Es digne de fer constar l'ajut que a aquest projecte han aportat alguns professors liberals i determinats personalitats d'aquella ciutat.

Endavant, companys lleidatans!

HIPISME

L'ACTUALITAT DEL TURF

El programa de les reunions de Can Tunis ha estat publicat a l'organ oficial de la Societat d'Espanya de la Cria Cavallina d'Espanya, l'entitat mare que ha de donar el seu "place" a totes les carreses que es volen celebrar. El programa que hem afegit està format per nou dies de carreses que comencen el dia 20 d'abril. El presupost total d'aproximadament 113 mil pessetes dividit en un nombre de proves ben disposades per a les necessitats de Barcelona, i en la seva excel·lent disposicio es veu la ma mestra del tècnic encarregat d'aquesta tasca, el nom del qual calen, però que considerem com l'export més qualificat de la Península. Desitgem a la Reial Societat de Carreses de Barcelona, sota la proteccio de la qual s'haurà de fer el mltim un èxit sorollós i sobretot que no hagin de veure com acaben els combats del turf per la manca de combatants.

Madrid segueix el seu programa que va descabellant-se davant d'una concurrencia cada vegada més nombrosa. Pot afirmar-se sense temor, que aquella capital és el lloc de la Península on les carreses compten amb més entusiasmes i conquiren cada dia més adeptes, ço que fa que es vagin fent cada vegada més quadres. Ho demostra el fet que per la tardor segons les nostres noticies, hi ha el propòsit de fer una altra temporada de carreses. Bona noticia per als propietaris de cavalls de membres delicats, perquè com que a la tardor a Madrid plou sovint, les pistes seran prou fonges perquè puguin emprar-se a fons tots els exemplars que hagin quedat malmesos en la primavera, a causa del sol.

Les dues noves sensacionals que han preocupat els aficionats d'Europa i America, fent-los tèmper pels cabals que han esmercat amb "Easter Ero" o "Gragalach", al gran nacional de Liverpool, que es correà demà divendres, és la noticia de la coixera del gran favorit fins fa pocs dies. Aquesta prova que, com se sap, és la més dura, la més difícil de totes les que es corren al món, no admet pas un tan sensible defecte en el cavall, i si aquesta fatalitat no fos prou, hi ha un altre fet que igualment ha causat invenció en fer-se públic: és la defeta total de "Gragalach" al Huest Park Trial Chase, cursa que es volia fer servir com de galop d'assaig per a aquell cavall, el qual ha demostrat estar curt de condicio i acabà la carrera molt endarrerit dels dotze competidors que li eren oposats.

Aquesta defeta s'explica parcialment en el fet que "Gragalach" va sofrir un contratemps en la seva preparacio, per trobar-se afectat de determinats trastorns i ara, difícilment podrà estar a punt per al dia 28.

De totes maneres, no hi ha qui amaga el seu reuel davant d'aquestes noticies, i el cronista Filiberto de Saboya diu saber que aquesta coixera de "Easter Ero" com la defeta de "Gragalach" són un llof inventat per algun "Book-maker", per tal de produir un moviment ben fort en el negoci de les apostes en la cursa del "National", no ho creiem gaire, perquè "Easter Ero" s'ha vist detingut en el seu treball i tractat pels raigs ultra-violetes per un reputat especialista i sempre amb èxit, ja que per a enganyar es pensa va donar un galop al ions i córrer el dia 23 per tal d'assegurar-se les probabilitats de guanyar. Quant a "Gragalach", diuen a darrera hora que està del tot restablert i els seus partidaris confien que guanyarà la prova.

Per a aquest cronista, la victòria pot aconseguir-la el cavall (Sandy Hook), gràcies a una sèrie de consideracions impossibles de fer en l'actualitat.

I el Lincoln Sire, qui l'obtidrà? Ja és ben difícil de dir, perquè hi ha un lot de cavalls preparats en el major secret, però el triomf pot molt ben ésser per a "Sipper", o també per a "Orhobios", un exemplar de cinc anys, força breu, en la seva condicio. Aviat ho sabrem.

NIMFUS

NAUTICA

REGATA TRAVESSIA DE LA MEDITERRANEA

La regata-travessia de la Mediterrània 1930 se celebra per primera vegada sota els auspicis de la nova Unió Internacional de Iachting, la creacio de la qual fou aclamada per unanimitat al banquet celebrat pels iachtingmen al Restaurant de Sant Sebastià. L'any passat, és ja una esplèndida realitat. Les llistes de socis reuneixen tot el més selecte i entusiasta de les tropes nàutiques, i abans de celebrar-se les regates creiem que seran un índex de tots els que posseeixen iachs a la Mediterrània. La unió i fraternitat dels iachtingmen, dels quals pot ésser-se'n gran orgull i semblava un somni temps ha, aviat esdevé una esplèndida realitat amb una reunió de més de 500 milles nàutiques.

FUTBOL

Torneig de Lligues

TORNEIG UER A DIUMENGE PRIMERA DIVISIO

- A Espanya: Espanyol-R. Sociedad.
- A Madrid: Madrid-Barcelona.
- A Irún: R. Unión-Europa.
- A Santander: R. Santander-Athletic de Bilbao.
- A Guecho: Arenas-Athletic de Madrid.

SEGONA DIVISIO

- A Sevilla: Sevilla-D. Corunya.
- A Gijón: Sporting-València.
- A Saragossa: Irbia-Oviedo.
- A Múrcia: Múrcia-C. Lleonera.
- A València: D. Alavés-Betis.

Torneig de classificació

TORNEIG PER A DIUMENGE

- A Badalona: Marton-Sabadell.
- A Palafrugell: Palafrugell-Júpiter.
- A Vilanova: A. Obrers-Sant Andreu.
- A Terrassa: Terrassa-Badalona.
- A Molad: Iluro-Sana.

DIUMENGE A LA TARDA, A LES CORTS, JUGARÀ EL PATRI DE SARAGOSSA

Demà passat, com que el primer equip del F. C. Barcelona jugarà a Madrid, el cercle blau-grana ha concertat un partit amistós amb el Patri de Saragossa i es jugarà a Les Corts.

EL SEGON CICLE DE CONFERENCIES DE LA FEDERACIO CATALANA DE FUTBOL

El segon cicle de conferencies organitzat per la Federacio de Futbol, tan brillantment obert per Manuel de la Sota i Valent Castany, serà aviat continuat amb les conferencies d'homenajes prestigiosos com el doctor Marañón, Ossorio i Gallardo, Josep Torrens i Amadeu Vives.

L'ATHLETIC DE MADRID I L'EUROPA DEMANEN DELEGATS FEDERATIU

Diumenge l'Europa jugarà a Irún el darrer partit del torneig de Lligues, en el qual es jugarà la carta definitiva per a descendir a segona categoria.

Maltiant-se de la legitimitat del resultat que en aquest encontre hi pugui haver, l'Athletic madrileny, que de perdre el seu partit de diumenge, una victòria de l'Europa li adjudicaria el fatidic lloc de cuista, ha demanat a la Federacio Nacional i a la del Centre un delegat per a presenciar el partit d'Irún.

Per altra part l'Europa, perquè la seva victòria en cas d'obtenir-la no fos discutida, ha demanat a la Federacio Catalana la presència d'un delegat seu.

L'Athletic madrileny, en canvi, no ha demanat ningú per al partit que ha de jugar ell, de tanta transcendència com el que jugarà l'Europa a Irún.

COPA AMATEUR

La Lliga Amateur de la Federacio Catalana de Futbol Associacio recorda a tots els Clubs adherits a la dita Lliga, que la inscripcio a la Copa Amateur finex el dia 31 del corrent.

TAMBÉ LA INSCRIPCIO ALS CAMPIONATS UNIVERSITARIS-ESCOLARS FINEX EL DIA 31 D'AQUEST MES, PER LA QUAL COSA PREGA A TOTES LES FACULTATS, ACADEMIES I COLLEGIATS QUE DESITGIN PRENDRE PART EN ELS DITS CAMPIONATS, QUE SE SERVEIXIN INSCRIURE'S TAN AVIAT COM PUGUIN A L'ESTADGE DE LA Lliga Amateur, Ripoll, núm. 25, principal, tots els dies fèrers, de set a nou del vespre.

REUNIO DE SOCIS DEL SEGON MILER

Els delegats i suplents del segon miler de socis del F. C. Barcelona, convoquen reunió de socis de l'esmentat miler, per a aquesta nit, a les deu de la vetlla, al Casal Lleidatà, carrer de la Tàrreria, 33, principal.

L'Athletic de Bilbao empata a París

París, 27. — Aquesta tarda, a l'Estadi Buffalo, han jugat un match amistós de futbol l'Athletic de Bilbao i la seleccio nacional francesa, amagada sota el nom de "Diables blaus". El resultat de la partida ha estat empatat a un gol. — Fabra.

París, 27. — L'anunci de la visita que puguin efectuar llurs entrenaments a la seva plarima durant les nits dels dijous, i a les sis i a les nou, o sigui a les oficines, els d'entrenament. L'cord ha estat preat a fi que d'aquesta manera pugui presentar l'Athletic a la "Challenge Barba" un equip que pugui competir dignament.

CICLISME

DIUMENGE AL VELODROM DE SANS

La batalla del Torneig Interclubs

Es cosa decidida que diumenge vinent tinguí llof l'encontre entre els vencedors de les repesques, el C. C. Sant Martí i la U. C. Bordeta. L'anunci que l'esmentat encontre havia de tenir efecte ha dut com a conseqüència que el Velódrom s'hagi convertit en quarter dels futurs participants, per a poder sotmetre's així a una millor preparacio. Aquesta decicio dels corredors prova l'interès que la jornada del vinent diumenge té per als que hi han de prendre part, i en conseqüència, per als "supporters". El desig de guardar bé i sortir endavant ha animat els uns per al sacrifici i els altres per a induir-lo.

Per altra part els herois de la individual de diumenge passat volen repetir llurs gestes i demostrar que el promedi assolit no va ésser altra cosa que la conseqüència de l'estat de forma que els produeix el continuat entrenament.

Per tot l'exposat es comprèn que la reunió de diumenge vinent en res demerixerà de l'anterior, augmentat el seu interès per la carta decisiva que jugaran els equips del C. C. Sant Martí i U. C. Bordeta.

Les etapes lleidatanes de la Volta a Catalunya d'enguany seran Lleida i Tremp

Després de la visita que dimarts van realitzar els senyors Joan B. Soler i Jaume Domingo, del Consell Directiu de la Unió Esportiva de Sans, a Lleida i Tremp, han estat definitivament resoltes les finals d'etapa de la Volta a Catalunya en l'itinerari que comprèn les terres lleidatanes.

A Tremp els comissionats foren rebuts per l'alcalde, donant-los la benvinguda un gran contingent de públic que es va estacionar a la plaça de l'Ajuntament per tal de patentitzar la seva adhesio a la gran prova.

Ens felicitem, doncs, que després d'aquest resultat tan satisfactori el radi de la Volta a Catalunya s'exemplifiqui fins que arribi a seguir tot el lpermetre de Catalunya.

EL CORREDOR ESPANYOL A BARCELONA

Ahí va arribar a la nostra ciutat el corredor Espanyol per tal de sotmetre's a un tractament per a guarir-se la lesio que es produí en els sis dies de Sant-Estienne, a conseqüència d'una caiguda, lesio que és d'alguna importància ja que consisteix en la fractura de la clavícula.

D'unes declaracions seves que publica el nostre col·lega "El Noticiero" d'ahir vespre en reproduim el següent fragment, el qual ve a demostrar que la campanya d'Espanyol i Senon a l'estranger no està interrompuda:

"Teneis nuevas contratas?"

—Firmados los seis dias de Marsella y una reunion en Bale.

"Por mediacion de Kaiser?"

—Naturalmente. En Francia un corredor que no tenga persona apta para representarle, ha de estar forzosamente en la inactividad.

"Y para la inauguracion del velódromo de Sans, qué hay?"

—Siento vivisimamente el percance que me impedirá correr; pero espero que por el mes de mayo estaré ya en disposicion.

"Qué opina sobre el nuevo empresario M. Chahot?"

—Le conozco; es persona de gran competencia y prestigio. Estoy convencido que hará dar un gran paso al ciclismo español."

NOTICIARI

A Madrid, el vinent dia 1, Ros sarsà en joc el seu títol de Campió peninsular del pes welter davant l'asturià Pena. A la mateixa vetlla el xilè Tàpia serà acarat a Julien en match reventja, però si aquest no modera les seves pretencions econòmiques hom li cercarà un altre adversari.

El nou campió del món dels pesos mosca Wolgast, vencedor de Black Bill, ha estat repat per al títol pel nostre compatriota Victor Ferrand.

MONTPLET ESPORT CLUB, 4 PENYA BOSTON, 2

El partit jugat per aquests dos equips, dimarts passat, va ressentir-se d'una manca d'alguns titulars per ambdues parts.

No obstant, va transcórrer força animat i molt competiu. Dominà continuament el Montplet, i donà lloc a què els defenses i porter del Boston es lluisin moltes vegades.

Quan estaven 3 a 0 a favor del Montplet, va escapar-se l'extrem esquerra, que tot el partit va mostrar-se molt perillós, i el Boston aconseguí el primer gol. Torna a marcar el Montplet, una forta trompada obliga a la defensa Penicillo a retirar-se lesionat del camp, i aleshores el Boston aconseguí el segon gol, i acabà el partit.

Els millors de l'Ebre foren: porter, defensa dreta i interior esquerra. Del Montplet jugaren tots, compenetrats, i formaven un bndic difícil de superar.

El Montplet estava compost de: Petrus, Panfello, Ricard, Guevara, I. Ballester, David, Fayrent, Pastor, Guevara II, Planes i Valle.

Els gols foren marcats per Planes, Guevara, Fayrent, Pastor i Dordad.

ESPORTS DE NEU

LA CURSA DE PARELLES MIXTES

Tingué lloc aquesta clàssica cursa, que és la que porta més animació a les populars pistes de Font Canalela, i a la qual cada any amb una progressio constant les nostres skiedores col·laboren a juden amb el seu concurs.

La cursa fou assenyalada i organitzada sota la direccio de la Secció d'esports de muntanya del Centre Excursionista de Catalunya, i com a notes sobresortints cal esmentar el fet que s'inscriueren 36 parelles, de les quals se'n classificaren 30, i també la participacio per primera vegada en curses d'skis d'una representacio del Club Femení d'Esports, la qual tingué el goig de veure com la parella formada per la senyoreta Castellort obtenia el primer lloc de la classificacio, després d'una forta lluita sostinguda durant tot el llarg i variat trajecte.

Els jurats de sortida i arribada senyors Josep M. Estasen i Emili Vilaseca, secundats pels altres membres del Jurat i controls, establien la següent clasificacio:

RESULTATS DE LA CURSA DE PARELLES MIXTES

1.—Srta. Rosa Castellort-Josep Miret, del Club Femení d'Esports i del C. E. Rafael Casanova, en 7 m. 35 s.

2.—Srta. Ramunda Magó-Josep M. Abadell, del C. E. C., en 7 m. 38 s.

3.—Magdalena Magó-Lleó Marnet, del C. E. C., en 8 m. 6 s.

4.—Roser Guarro-Josep M. Guille, del C. E. C., en 8 m. 20 s.

5.—René Magó-Josep M. Ros Vila, del C. E. C., en 8 m. 38 s.

6.—Maria D. Castellort-Romà Castellort, del C. F. i d'E., en 8 m. 53 s.

7.—Lluïseta Marnet-Josep M. Soler Coll, del C. E. C., en 8 m. 56 s.

8.—Carmeleta Armangué-Xavier Vilard, idem, en 9 m. 3 s.

9.—Maria Monjo-Francesc Segalà, idem, en 9 m. 10 s.

10.—Sofia Bergues-Josep M. Galilea, idem, en 9 m. 40 s.

11.—Pilar Armangué-Agapi Vallmitjana, idem, en 9 m. 46 s.

12.—Cecilia Par-Joan Duran, idem, en 9 m. 52 s.

13.—Josefina Garcia-Ricard Altada, idem, en 10 m. 5 s.

14.—Carme Thorberg-Ramon Duran, idem, en 10 m. 14 s.

15.—Núria de Quadres-Carles Bertrand, idem, en 10 m. 14 s.

16.—M. Teresa Percegnau-Josep Vilard, idem, en 10 m. 45 s.

17.—Isabel Valls-Ignasi Folch, en 10 m. 48 s.

18.—Maria de Quadres i Dalmir de Caralt, idem, en 10 m. 51 s.

19.—M. Teresa Palos-Josep Escudé, idem, en 11 m. 13 s.

20.—Mercè Castellort-Pere Sugranyes, del C. F. i d'E., en 11 m. 15 s.

21.—Mercè Corominas-Joan Salvans, del C. E. C., en 11 m. 25 s.

22.—Concepció Balcells i Carles Par, idem, en 11 m. 37 s.

23.—Rosa Pinyol-Manuel Argueta, del C. F. i d'E., en 11 m. 48 s.

24.—Montserrat Ferran-Jordi Rodon, del C. E. C., en 12 m.

25.—Montserrat Guarro - Aristides Vallés, idem, en 12 m.

26.—Camila Pla-Josep Botey, id., en 12 m. 42 s.

27.—Maria Tarrats-Josep Font, id., en 14 m. 41 s.

28.—Humet de Rifa-Miquel Albarreda, idem, en 16 m. 13 s.

29.—Maria Martines-Sagi i B. Pinyol, del C. F. i d'E., en 17 m. 3 s.

30.—Montserrat Nualart - Balcells, del C. E. C., en 17 m. 14 s.

En aquesta carrera s'han atorgat els premis d'argent oferts per l'entusiasta senyor César Dubler i els altres premis oferts pels Magatzems Santa Eulàlia. També el C. E. C. ofrenarà unes petites copes a totes les seves skiedores que s'han classificat.

CARRERA DE PUIGLANCADA (Baixada)

Demà passat, diumenge, dia 30, la Secció d'esports de muntanya del C. E. de Catalunya correrà per primera vegada la cursa en baixada des del cim de Puigllançada (2.400 metres) fins al pla de Font Canalela (1.800), reservada als seus socis, i adjudicant-se al guanyador la Copa Armangué. S'establirà una clasificacio especial per a skiedors i la seccio ha creat com a premi la Copa Francesc Armangué, que serà guanyada per la senyoreta que establirà el millor temps en el mateix recorregut.

La sortida serà donada al cim de la muntanya a les dotze del migdia i serà simultània per a tots els participants.

El restabliment de l' hora d'estiu

La decicio del Govern de Madrid, contrària al restabliment de l' hora d'estiu, ha estat, com era de preveure,

CARNET de l'excursionista

EXCURSIO A SANTES CREUS I SANTA COLOMA DE QUERALT

Diumenge, dia 6 d'abril, es durà a cap l'annunciada excursio en autocar, organitzada per la seccio d'arxins del C. E. Rafael Casanova.

Al matí es visitarà el cenobi cistercienc, una de les més preuades joies arqueològiques de Catalunya, boei de la nostra historia, fent també una hora de parada per a visitar el poble de Sarreal, amb vestigis dels temps passats.

A la tarda es visitarà la vila comtal de Santa Coloma de Queralt amb la seva església parroquial que agafa tot el període de l'art ogival, el monestir de Santa Maria de Bellb, antiga parroquia de factura romànica que guarda el sepulcre dels comtes de Queralt, la font pública feta bastir pel comte Dalman de Queralt i les restes medievals de la vila que li donen un caràcter racial inconfundible.

El preu del tiquet és de 15 pessetes, i la inscripcio es pot fer tots els dijous i dijous, de vuit a nou del vespre, al local social, Salmerón, 87.

L'Agricultura

LA UNIO DE VINYATERS DE CATALUNYA I EL TRACTAT AMB FRANÇA

Organitzat per la Unió de Vinyaters de Catalunya va tenir lloc dimarts passat al Vendrell, al teatre Tivoli, un gran miting, en el qual es patentà una vegada més per unanimitat de tots els vinyaters presents la necessitat immediata de la derogacio del Tractat amb França.

Varen assistir a l'acte representacions dels Sindicats d'Arbo, Martorell, Vilardona, Torredembarra, Banyeres, Calafell, Castell i Gornal, les delegacions comarcals de la Unió, la Junta en ple del Sindicat de la poblacio, el Consell Comarcal del Baix Penedès i el Consell regional de la Unió de Vinyaters de Catalunya.

Presidí l'acte l'alcalde senyor Josep Grau, acompanyat dels senyors Fuster, Simó, Santacana, Vives, Papiol, Olivella, Escoté, Soler i les representacions oficials dels sindicats.

Obert l'acte per l'alcalde, després de saludar els assistents, cedi la paraula al senyor Fuster, el qual féu un breu resum explicant les causes que l'han motivat i recomanant a tots els vinyaters que prestin el màxim d'atencio i donant-los ensenys les més expressives gràcies per la seva assistència.

Sequidament parlà el senyor Josep Maria Vives, qui remarcà els avantatges dels Sindicats Agrícoles, els quals, a pesar d'ésser una veritable força per als vinyaters, s'ha de tenir present que aquests solament abracen la localitat o a tot estrar la comarca, i per tant pretenen ingressar a la Unió i amb ella a la Confederacio Nacional, única manera de poder obtenir i resoldre tots els problemes de la vinya i ésser la veritable força de la viticultura.

El senyor Francesc Santacana explicà d'una manera concreta i clara els triomfs obtinguts per la Unió durant els seus anys de vida.

Explica en diversos aspectes el Tractat amb França, del qual la Unió va protestar quan anava a subscriure's. D'u que s'ha de demanar la immediata derogacio del Tractat i acaba dient que s'ha d'anar immediatament a la deputacio del mercat interior.

El senyor Simó, president de la Unió, resumí l'acte explicant els esforços fets fins haver obtingut la formacio de la Confederacio Nacional. S'estén sobre el Tractat amb França, i en recomana la prompta derogacio. Recomanà que s'arupia tots els vinyaters, car, com ha dit molt bé el senyor Santacana, és l'única forma perquè els Poders públics es donin compte de les nostres justes aspiracions i donin a la viticultura el lloc que de dret li correspon.

L'alcalde donà per acabat l'acte donant gràcies als assistents, els quals en nombre d'uns dos mil omplien per complet el teatre.

Tots els oradors foren aplaudidíssims.

mai rebuda per l'opinio que ja comença a manifestar-ho així, com ho proven els següents telegrams:

"Excelentísimo Sr. presidente del Consejo de ministros. — Madrid.

Grupo dependientes mercantiles, alarmados anuncio derogacion hora de verano, protestan medida por considerarla irrazonada, lesiva, contraria anhelo general y criterio europeo."

Signat per Coral, Vilardach, Crivellé, Llebaria, Farreres, Pererrells, Armengol, Sales, Maria, Carbó, Ventura, Torres, Guarch, Cabero, Artigues, Bonet, Lerma, Miró, Tello, Fagás, Sésé, Borbón, Domingo, Martínez i Ametller.

"Presidencia Consejo ministros. — Madrid.

Grupo empleados Banca elevan V. E. enérgica pero respetuosa protesta por supresion hora verano. — Por la comision, Rivera, Polo, Obiol."

CATALUNYA

LA POLITICA A LES COMARQUES

A SANT JOAN DE LES ABADESSES

El deute de l'Ajuntament

Dimenge passat tingué lloc la sessió del ple de l'Ajuntament. Entre altres assumptes, l'alcalde posà a coneixement del Consell municipal la quantia del deute deixat per l'Ajuntament de la finida dictadura, el qual puja 518 mil pessetes.

Com sigui que aquesta quantitat no està en relació amb la capacitat econòmica de la nostra vila, s'acordà el nomenament d'un comissió que visités el governador per tal d'expressar-li el llastimós estat en què es troben les nostres finances municipals.

Pro-amnistia

Ha estat cursat el següent telegrama:

"Excmo. Sr. Presidente Consejo Ministros. — Madrid. — La sociedad Fomento de Caza y Pesca, de S. Juan de las Abadesas, expresando el sentir sus ochenta y tres socios y sumándose totalidad sentimientos pueblo Cataluña, solicita respetuosamente V. E. total amnistia y revisión causa Garraf. — Presidente, Joaquín Benet; secretario, Isidro Costa."

A SANT POL DE MAR

Un telegrama

Ha estat cursat el següent telegrama:

"Sr. Presidente Consejo Ministros. — Madrid. — Representantes verdaderamente sociales San Pol de Mar piden Gobierno V. E. preside de amplia amnistia presos desterrados políticos sociales, particularmente causas catalanas y revisión proceso Garraf. — (Signat) S. Fulquet, J. Pou, A. Nualart, A. Claramunt, J. Talamàs."

A GIRONA

Discurs del nou president de la Diputació, doctor Sagué i Olivé

En prendre possessió del càrrec el doctor Emili Sagué i Olivé, jurista i notari gironí, va llegir el discurs que publicuem a continuació, el qual fou subratllat amb mostres d'aprovació i grans aplaudiments:

"Companys"

No sé per què, però l'acte és consumat. No sé per què m'havien aixecat a aquest lloc delicat i de forta responsabilitat moral. Feixuga carrega per als meus anys, per les meves moltes ocupacions i per la meua salut, que no és la que era tres anys ençà i que farà necessari que molt m'auxilli el senyor vice-president."

M'havien aixecat a aquest lloc i ningú no m'ha demanat com jo pensava. Molt ho agraeixo. No obstant això, ben públic i notori és que no estic mancat d'ideari. No m'he mogut activament en la política, i fa més de vint anys que estic fora de tot cercle polític. La meua professió m'ha estat la causa, i si ara em trobo aquí com a diputat, és per virtut d'una disposició de l'actual Govern que fa el càrrec obligatori a tots els qui s'han trobat en determinades circumstàncies.

He dit que tenia el meu ideari.

Breument vaig a resumir-lo.

Estic amarat des de menut, quan encara gairebé no era res més que un nin, d'un veritable sentiment de catalanitat.

He sentit sempre, des que vaig començar a salutar l'estudi del Dret, un gran amor a la llibertat política, considerant que la veritable democràcia era l'única organització digna i profitosa que havia d'imparar en els pobles; però ni l'amor a la democràcia em fa concebre un poble sense ordre i sense autoritat, ni la meua catalanitat m'ha portat mai a desconèixer el fet cert, viu, i avui per avui inextinguible, de l'existència d'una realitat hispànica que obliga a harmonitzar aquest fet amb el de l'existència d'una varietat catalana.

Amant de la llibertat política com a garantia d'una veritable llibertat civil de tots els éssers individuals, i com a garantia de la llibertat que és convenient i just assolir-hi tots els agregats socials, intermedis entre l'individu i l'Estat per al més fàcil descabellament de les seves singularitats i varietats socials, estimo, per damunt de tot, la justícia, que vol dir sentiment de moralitat i d'amor, pacificació dels esperits, exemptió de tota violència, perquè, mitjançant ella, tots els interessos, tots els estímuls, totes les nobles aspiracions queden en el seu lloc.

Per això, senyors, crec que els que hem vingut a integrar la Diputació de Girona per disposició obligatòria del Poder públic, hem d'enquadrar la nostra conducta dins els tres principis de Dret romà que el gran emperador Justiní assignà en el llibre primer, títol primer, paràgraf tercer de la seva Instituta, el títol de la qual porta l'epígraf: "De la Justícia i del Dret".

Segint, inspirant-nos, en semblants principis, que són els de "honesta vivere, alterum non laedere, sumi cuique tribuere", o sia, els de viure honestament, no danyar ningú i reconèixer a cadascú allò que és seu, farem una obra digna i profitosa; ens separarem d'un règim i conducta que els autors d'ell qualificaven de règim no jurídic, com si fos possible a cap poble de la terra vaster-

te de viure i valer viure fora de la justícia, proclamant que aquesta no era altra cosa que el seu voler capriciós, el que els necessitessin, en cada moment, en cada circumstància, per a satisfer estímuls de tota mena, per a complir els amics, els estols de gent acomodaticia a tots els vents, a tots els climes polítics, a totes les latituds morals.

Enarborar la nostra bandera dintre el clos de la Diputació de Girona; sostinguem que volem viure modestament, honestament i honradament; que no volem ferir ni de cap manera desconèixer el dret d'altri, i que volem a cadascú donar, a cadascú reconèixer el que sigui seu.

No seria obrar de conformitat amb semblants principis el moure's exclusivament pels estímuls de la remuneració i de la coacció, sinó que és menester produir-se pels purs principis de l'ètica i de l'amor.

Els qui porten una representació col·lectiva, és necessari que en ells el tipus d'home honrat que ha d'encarnar en tot ésser racional, sigui més veritat, que es presenti sempre més de relleu, que quan l'home actua exclusivament dins de la seva àmbit individual.

No es cregui, com afirma un renomnat escriptor castellà en un brillant próleg a l'obra "El Dret civil i els pobles", d'Antoni Menger, que aquest home honrat és un home ideal, abstracte, impossible; no és una representació poètica imaginària, podria ésser (no ho és encara) l'home corrent. El saludem, de vegades, en la vida diària. Fins dins les societats rudimentàries n'hi ha hagut i n'hi ha encara.

No seria conformar-se amb els esmentats principis. Pel contrari, seria rebellar-se obertament contra el principi d'"honesta vivere", si la Diputació, sense ordre ni concert, amb estímuls no morals i dreters, esmerçés els cabals excessius que els contribuents posen a les seves mans.

No seria viure honestament continuant desarticulant els serveis de la Casa amb minva segura dels rendiments que bonament poden obtenir-se dels recursos amb què compta la Diputació. No és viure amb moderació digna i cristiana pensar invertir milions per a obres de major regal per als diputats i per als funcionaris, pensar, com s'havia pensat i acordat, fent ja considerables despeses amb projectes, en la construcció d'un Palau, quan en arribar nosaltres a aquesta Casa ens havem trobat que eren molt més de cent els desgraciats germans nostres acollits al Manicomí en què per manca de llits, que caben en dos grans dormitoris i nous pavellons construïts per la Mancomunitat en els seus darrers temps, vivien en vides encara allà gairebé com les bèsties.

No és produir-se amb la moderació que exigeix el principi "honesta vivere", utilitzant i pagant un personal notoriament excessiu, amb la qual cosa es causa doble dany; dany als assistits i hospitalitzats, i dany als contribuents als quals pertanyen molts drets i consideracions. És precís que s'esborrin aquestes idees. És convenient que tothom compregui que quan és sobre el nombre de funcionaris en els organismes destinats a regir la cosa pública, el poble, la regió o nació de què es tracta experimenta una pèrdua real, certa i positiva. Sols enriqueixen els pobles les activitats i energies que es dediquen a les explotacions de comerç, indústria, agricultura, etc. Ací el camp és il·limitat, i a major explotació, major riquesa per al conjunt de la nació.

Els funcionaris que viuen dels guanys dels pobles, han d'ésser els més precisos, sols els indispensables.

En tot s'ha de cercar una raonable economia; en tot ha d'obrar-se amb un extremat puritanisme, i els actes d'administració han de presentar-se sempre amb claredat i transparència. Lluny de fer maniobres per a evitar, com ha succeït en gran, però en gran escala, que certs contractes, de l'Estat i de les provincies, deixin de celebrar-se mitjançant subhasta, a ella s'ha d'acudir, entera que la llei no ho ordeni, sempre que no sigui quasi materialment impossible.

Es necessari ésser honrat i és també necessari semblar-ho. I jo us dic que no inspiren gran confiança aquelles persones que trencant disposicions i no fent les coses com està manat fer-les, sembla que es preocupen poc de la manera com pugui ésser jutjada la seva actuació. Pensem, companys de Diputació, que infringint el principi d'"honesta vivere", queden per complet atropellats els altres, dels quals al principi parlàrem, de no perjudicar a altri i de donar a cadascú allò que sigui seu.

Jo sé que tots nosaltres tenim una mateixa aspiració i que desitgem que sigui reconeguda una recta intenció en tota la nostra actuació.

Jo vull creure que tothom comprendrà la raó dels nostres mòbils, dels nostres desigs i dels nostres propòsits.

A TARRAGONA

Pròxima publicació d'un diari català

El nuevo colega representará la ideología netamente catalanista."

Acció Catalana

Després dels canvis d'impressions celebrats darrerament hom espera que aquesta setmana quedarà constituït el grup d'Acció Catalana, en el qual ingressarà un considerable estol de joventut.

Entra en els desigs dels fundadors publicar un setmanari que defensarà els punts cabdals del manifest publicat darrerament a LA PUBLICITAT tot comentant la política local i regional.

A VIO

Els mobles de la U. P., embargats

El propietari de l'edifici on hi havia instal·lada la Unió Patriòtica de Vio, ha fet embargar els mobles de la dita entitat per deutes d'arrendament.

A RIVISSA

La situació política

El senyor Joan March, caciè maxim a Mallorca, vol acaparar també la cosa pública ací. La Dietadura no ha fet res, estem igual que estàvem: partit liberal en dues branques, una a les ordres del banquer senyor Escalas Roman, ex-diputat. Per cert que tots els càrrecs han estat per als partidaris d'En March, i els altres parlen de dimidir tots.

Fets diversos

Incendi a Girona

S'ha declarat un incendi en una armeria propietat de Ramon Mas Casademont, situada al carrer de Sant Pere, de la vila de Ripoll.

Les pèrdues pugen unes vint mil pessetes.

No s'ha pogut plànyer cap desgràcia personal.

Un robatori a Manresa

La veïna Carme Vendrell Col·lins, de 29 anys, soltera, que habita a la casa coneguda per Cal Nius, ha denunciat a la policia que durant la nit del 19 al 20 entraren lladres al seu domicili, forçant la porta del carrer, emportant-se'n 63 pessetes en metàl·lic.

Un home de Sant Fruitós mort negat a la Sèquia

Dissabte passat, a la tarda, el veí de Sant Fruitós Francesc Reixach, propietari d'una fleca en aquell poble, sortí amb un carret i un animal de la seva propietat a portar pa a Claret, prop de Sampedor.

En ésser pels voltants d'aquell indret va lligar la cavalleria a un arbre i van llançar-se al canal de la Sèquia.

En tenir-se notícia de la seva desaparició, i en deduir-se el fet, dimenge a la tarda es procedí al tancament de l'aigua de la Sèquia, i allí fou trobat el cadàver del dissortat suïcida prop mateix de Claret.

Era un home de 45 a 50 anys, casat i amb tres fills.

Un magatzem de paper destruït per les flames, a Sabadell

Dimercs passat, a mitja nit, diversos transeüants que passaven pel carrer de Buff veieren que sortia fum de la fabrica de paper propietat de Feliu Fontanet.

Motivat per la gran combustibilitat dels gèneres emmagatzemats, el foc prengué de seguida un gran increment, malgrat dels esforços dels bombers, que audiren immediatament el foc del succeís.

Després de dues hores d'afersats treballs s'aconsegüí localitzar l'incendi, salvar una

família de la casa del costat i a un velliet que feia tres mesos que estava impossibilitat al llit.

Les pèrdues es calculen en una gent mil duros.

Tant el magatzem com les existències estaven assegurades.

Incendi a Tarragona

A dos quarts de onze de la matinada es declarà un incendi al magatzem i fabrica d'olis, propietat de Manuel Pedrol, situada al carrer de Misericòrdia, núm. 2.

Aviat el servei d'incendis, acudiren els bombers, els quals, després de dues hores de penosos treballs, a causa de l'asfiant fum, aconseguiren dominar el foc.

Ortosos no hi hagueren desgràcies personals.

Les pèrdues pugen 4.000 pessetes.

Mossegades i accident, a Lleida

A la Casa de Socors foren assistits de diverses lesions que els hi produí un gos en mossegars-los, Batista Teré, de Torregas de Segre, i Victòria Murillo, d'aquesta ciutat.

Maria Fola, de 22 anys, fou assistida a la casa de Socors de ferides al braç esquerre, de pronòstic reservat, i que, segons digué, li produí la seva marastra.

Ciclista mort a la carretera de Terrassa

A la carretera de Terrassa, a uns cent metres de la caseta del guarda consums, un ciclista anomenat Ramon Pujol, domiciliat a la Villa Maria, de Can Rull, per no atropellar una senyora, caigué amb tanta dissort, que morí a conseqüència de la caiguda.

A desgrat de tot, l'esmentada senyora, anomenada Emilia Col, fou atropellada, i en sortir lleugerament ferida.

Sembla que el ciclista mort era natural de Manresa. Aquest fou recollit i portat al Dispensari pel xofer Jaume Almirall Pach, conductor de l'auto número 24719 de la matrícula de Terrassa.

T. S. P.

Finalment ha arribat l'autorització per al funcionament de l'emissora EAJ-15

Tenim la satisfacció de posar a coneixement dels nostres associats i del món radio-ònt, que la Direcció General de Comunicacions ha autoritzat, finalment, la instal·lació i funcionament de l'emissora d'onda normal de l'Associació, la instància de la qual fou presentada el 4 d'octubre de 1939.

La nova estació té l'indicatiu E A J-15 i ve a complir fins paràmetres educatius i artístics, i no radiarà anuncis.

Oportunament donarem compte dels altres detalls relatius a l'esmentada emissora.

El delegat a Catalunya dels EAR

En la junta general d'E A R (secció espanyola de la Internacional Amateu Radio Unió) celebrada darrerament a Madrid, es nomenà delegat per Catalunya el senyor Rosend Sagrera Duran, concessionari de l'emissora experimental E A R-60. En prendre possessió d'aquest càrrec fa públic el seu agraïment per la confiança que se li ha dispensat, ensenyant que s'exerceix per a tot allò que pugui interessar-los, a tots els E A R i experimentadors en ràdio electricitat en general, al seu

Programes per a avui

UNIO RADIO BARCELONA

349 m.

11:00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE de la Península Ibèrica, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.

13:00: Emissió de sobretaula. Tancament del Bors del matí. El sextet Ràdio, alternant amb discos selectes: "The English", one step (Cayelles, J.); "Madrid! macho Madrid!", xotis (P. Rubio); "Tardora", vals americà (A. Soto); "Les campanes de la Seu", fox (J. Mateu i Moles); "Al dorsar les espigues", selecció (F. Halaguer i Pacheco); "Blancasul", tango (A. Vidal); "El caballero sin nombre", nocturn (Eduard Granados); "Ariane", selecció (J. Massenet); "Minnuet i Gavota" (H. Finck); "Vivito", pericon (B. Martinez Bisbal); "Gitaneria andalusa", pas-doble (P. Cambroner).

Informació teatral i cinematogràfica

Crítica de nous discos

14:30: Mitja hora setmanal dedicada a donar a conèixer al públic els nous discos editats. El crític musical d'aquesta emissora, Fa Salvador Raurich, farà la crítica de cada disc radiat. — Informació d'actualitat referent a l'Exposició de Barcelona.

15:00: Tancament de l'estació.

Radiobeneficència

De 16 a 17: Sessió radiobeneficència organitzada exclusivament a obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciàries d'Espanya. Seccions Literària, instructiva, humorística i musical.

17:30: Obertura de l'estació. "Sol d'Espanya", pas doble (J. Scottis), Trio Ibèria: "La mort i la donzella" (Schubert), per Chappaline; "Piu-to", pericon (M. Godoy); "Toc d'oració", sardana (P. Ventura i J. M. Canals), Trio Ibèria: "Quartier en re" menor, primer temps (Haydn) pel Quartet Elman; "La bella Itàlia", serenata (Nadal Puig Busquets), Trio Ibèria.

18:00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa.

Sessió femenina

18:05: Converses per a la dona, per "El Duendecillo de les Rambles", redactades per l'escriptora Maria del Patrocinio Alba.

18:30: Notícies de premsa. El Trio Ibèria interpretarà: "Russian", xarleston (R. Belmonte i E. Canonge); "Otello", selecció (Verdi); "Petit secret" (I. Saperes); "El niño de Haro", pas-doble (D. Acedo).

19:00: Tancament de l'estació.

20:30: Obertura de l'estació.

Idiomes

Curs elemental de francès, amb l'assistència d'alumnes davant el micròfon, per les Escoles Massé, a càrrec del professor nadir M. Martin.

21:00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE de la Península Ibèrica, a la mar i a les rutes aèries. — Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Bors de la tarda.

21:05: L'orquestra de l'estació interpretarà: "Hispania", marxa espanyola (H. T. Dreyer); "La Korrigane", selecció (Ch. M. Vidot); "Chuleria aristocrática", xotis (Casademont, C.); "Vals lent" (F. Chopin).

21:45: Conferència de divulgació científica pel doctor Tomàs Samarra i Ribes, sobre el tema de les que va donar a la Facultat de Medicina de Milà, i Acadèmia Perrini, de Gènova.

22:00: Notícies de premsa.

Concert quaresmal

L'Oratori "Elles", de Mendelssohn Audició parcial d'aquest oratori, a càrrec dels artistes Carme Combar, soprano; Concepció Callao, contralt; Germà Brugué, tenor; Conrat Giralt, baix. Choral a càrrec de l'Orfeó Montserrat, que dirigeix el mestre A. Pórrer Moya. Orquestra de l'estació. Direcció, mestre J. Comelles i Ribó. 1. "Obertura". 2. "Com que tots de cor", ària de tenor. 3. "Nostre Senyor no veu res", cor mixt. 4. "Amb fe, fes ton prec al Senyor", quartet de solistes. 5. "Ah! pobres dels qui de mi es dolent", ària de contralt. 6. "O-ua, Israel la ven divina!", ària de soprano. 7. "Ja m'hi ha prou, oh Déu", ària de baix. 8. "No et deixis pas mai", ària de contralt. 9. "Res em fa que tots els monts caiguin", ària de baix. 10. "Tots qui han tingut l'èsser bona", ària de tenor. 11. "Veniu, tots aquells que tinguin set!", quartet de solistes. 12. "Després esclatarà la llum", cor mixt.

23:00: Retransmissió des del Cafè Espanyol, d'un concert a càrrec de l'orquestra Vilalba. — Informació d'actualitat referent a l'Exposició de Barcelona.

24:00: Tancament de l'estació.

UNIO RADIO CATALANA

268 m.

19:00: Obertura de l'estació. — Cotitzacions del Bors de la tarda. Audició de discos triats

En els intermedis:

Notícies de premsa

20:30: Tancament de l'estació.

ASSOCIACIÓ NACIONAL DE RADIODIFUSIÓ (EAR-137) amb

onda de 45 metres

Cada diàlun, dimecres i divendres, no festius, de 21:30 h. a 22:30 h., en fonia, noticiari de l'Associació.

La vida religiosa

Sants d'avui: Sant Sixte III, papa i confessor, i sant Joan de Capistran, menor, of.

Sants de demà: Sant Victori, màrtir; sant Eustasi (o Eustasi), abat, i sant Ciril, diaca i màrtir.

Quaranta Hores. — Avui: Església dels Infants Orles.

Hores d'exposició: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà: Església de Mont-Bid, a les malalties hores.

Comunió reparadora. — Avui: Església parroquial de la Concepció.

Demà: Església parroquial de Sant Gual.

Cort de Maria. — Avui: Nostra Dona de les Misericòrdies, a la seva església, o de l'Allegria a la Catedral.

Demà: Nostra Dona de Maig, a Santa Anna, o de la Pietat, al Palau.

Adoració nocturna. — Dimenge: Torn de Sant Ramon Nonat (a la parroquia de Santa Maria del Poble Nou).

Vallies en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn de la Corona d'Espines.

Demà: Torn de la Muntanya del Calvari.

EXERCICIS ESPRITUALS PER A HOMES

La Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, Cercle Artístic de Sant Lluc, Acadèmia de la Joventut Catòlica, Unió d'Escolans de Montserrat i Amics de l'Art Litúrgic, amb el més gran interès conviden als Exercicis Espirituals que es donaran a l'església de Sant Felip Neri de Barcelona, dirigits pel reverend Dr. Jordi Canadell, prevere.

Començaran el dimenge dia 30 de març, a un quart de vuit del vespre, amb Predica prepa-

ratòria. Del 31 de març al 1 d'abril, a un quart de vuit del matí, Lectura espiritual, meditació i missa. Al vespre, a un quart de vuit, Rosari, lectura espiritual, meditació, oració i Santíssim i predica.

Dimenge dia 4 d'abril, a les vuit, Missa de comunió, amb els cants litúrgics i propis de costum. Acabada la missa final d'Exercicis, es donarà la Benedicció papal.

Les misses celebrades en els actes del matí dels dies d'Exercicis, seran aplicades pel bé de les ànimes dels socis difunts: Josep Homs, Josep Bonet, Francesc Flos, Josep Escribà, Frederic J. Miralles, Joan Pujol i Bardera, J. Berenguer i Sala, Joan Bta. Sanllehi, Martí Baulenas i Agustí Garriga.

CENTRE CATOLIC DE SANT PAU

Dimenge vinent, a les sis de la tarda, el doctor Trinitat Macià i Pons, metge de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, de Catalunya, donarà al Centre Catòlic de Sant Pau, la segona de les conferències guaresmals.

L'entrada serà lliure, mitjançant invitació que es facilita a tothom que la demani directament al domicili del president del Centre (Porta-Ferrera, 32, botiga), o bé a la consagreria (Sant Pau, 401 bis, interior, primer, primera), abans no s'esgotin les poques que resten disponibles.

NECROLOGICA

A l'Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau ha mort el reverend Josep Rocca Sala, rector de Trep, Era natural de Peraleu (Lleida) i complia actualment 62 anys. — R. I. P.

LA PUBLICITAT

Carrer Barbarà, 11-13

VICHY CATALA

• DIGESTIVA •
EXCEL·LENT PER A TAULA

Els dermatòlegs aconsellen emprar les cremes o pastes per a alaitar, amb preferència al sabó i totes les formes sabonoses (vegi's "Manual de Cosmètics", de Saaleld, traducció del Dr. Peyri, pàgina 86).

Entre totes les cremes la

PASTA NIX

ha estat elaborada pensant en l'higiene de la pell. El seu ús cura irritacions, picors, grans, etc. La cara, després d'alaitar-se, li quedarà fina, fresca, suau, sense aquell encarcament que li fa semblar que té els muscles d'una sola peça, ni aquella cremor tan molesta, de l'alaitat a l'antiga.

Demani-ho en drogueries i perfumeries al preu de 50 pessetes rub.

ESPECTACLES

TEATRES

Teatre Català Novel·tats

COMPANIA CATALANA
Directors: G. CAPDEVILA

A les cinc, el tercer exit del mestre Pons i Pagès.
VIVIM A LES PALPENTES
Magna interpretació i presentació.
Nit, a les 10, programa Rosinyol
EL GENTE BIEN
Demà, tarda i nit, grans programes Pons i Pagès.
VIVIM A LES PALPENTES
i un cop d'estat
Nit, a la programació de l'any:
SANG BLAU
i un cop d'estat
Diumenge, a dos quarts de 4,
LA VENTAFORS
A tres quarts de sis, a nit, a les deu, tot hom a riure amb el gran programa comèdic:
SANG BLAU i un cop d'estat
Diumenge, nit, benefici de Maria Llovet
LA MARE
Es despatxa a Comptaduria.

TEATRE CATALA ROMEA

COMPANIA VILA-DAVI
Avui, tarda, a les cinc, a riure tota la representació de **L'HOMME QUE FALTAVA**. A 3 ptes. solista. Nit, a les deu, benefici de Maria L. Rodríguez. Treballs de la diversitat comèdia
Baby, la Ventafors núm. 52
i al món dels d'ara Rosinyol la primera CARTA. Demà, tarda i nit, i diumenge, a les 10.
LA DOLOROSA
A les 10: **LA CAPUTXA VERMELLA**.

TEATRE BARCELONA

COMPANIA DRAMATICA
RICARD CALVO

Avui, divendres, tarda, a un quart de sis. La comèdia en tres actes, en vers, de Tirso de Molina,
EL VERGONZOSO EN PALACIO
Nit, a un quart d'onze.
El drama en tres actes, en vers, de Pedro Calderón de la Barca,
EL ALCALDE DE ZALAMEA
Demà, dissabte, tarda i nit: El alcalde de Zalamea.

Gran Teatre Espanyol

COMPANIA DE VODEVIL I GRANS ESPECTACLES
de JOSEP SANTPERE. Primera actuació i directors: Josep Santpere i Alexandre Rella. Primera actuació Maria Fortuny

Avui, divendres, tarda. Darrera de **LES DONES DE TOTHOM**
Nit, ESTRENA de l'alegre vodevil en tres actes
HA ARRIBAT L'HORA, O QUI GENEJA JA HA REBUT.

TEATRE POLIORAMA

COMPANIA CINEMATOGRAFICA I MIRA
Avui, divendres, tarda:
CONSTANTINO - PLA
Nit:
LOQUE DA VA, POR EL OONDE?
Fi de festa:
RAMPER

Aquesta nit tothom al ROMEA

a riure. Benefici de **MARIA LL. RODRIGUEZ**
Baby, la Ventafors número 52
de Francesc Madríg (estrena)
LA PRIMERA CARTA
de Santiago Rosinyol

EXPOSICIO DE BARCELONA-1930

Avui, divendres, obrera des de les deu del matí a les nou del vespre
Preu d'entrada al recinte: 1'05 pessetes

PALAU NACIONAL

Diumenge, dia 30, a dos quarts de sis de la tarda: Gran Festival per la Banda Municipal de Barcelona, amb el concurs de l'Orfeó de Sans, Orfeó Montserrat, Schola Cantorum de Sant Miquel i de l'organista senyor Joan Sunyer Sintes, formant un conjunt de quatre-cents executants. Direcció general: Mestre Lamole de Grignon.

PROGRAMA

- 1.—Beethoven
- 2.—Beethoven
- 3.—Millet
- 4.—Pérez Moya
- 5.—Sánchez Marraco
- 6.—Morera
- 7.—Pérez Moya
- 8.—Pérez Moya
- 9.—L. M. Millet
- 10.—Beethoven
- 11.—César Franck

Concert coral: Orfeó de Sans, Orfeó Montserrat i Schola Cantorum de Sant Miquel, dirigits pel mestre A. Pérez Moya

- 3.—Millet
- 4.—Pérez Moya
- 5.—Sánchez Marraco
- 6.—Morera
- 7.—Pérez Moya
- 8.—Pérez Moya
- 9.—L. M. Millet
- 10.—Beethoven
- 11.—César Franck

PSALM 150

(Orfeons, orgue i Banda Municipal).

PREUS

Llotges amb sis entrades 5'00 Ptes.
Cadires platan 1'00 "
Butaques pis 0'50 "

PAVELLONS DELS ARTISTES REUNITS

Tes selectes de l'Art i de la Moda. Dies 28 i 29 de març, i 1 i 2 d'abril a les deu de la tarda. Exposició de models de vestits, capells, pells, etc. per importants

NOTA: Per a tiquets, al Restaurant Mateo Doré. Preu, 15 pessetes.
Entrada limitada a 100 persones.
Per a detalls, al Pavelló d'Artistes Reunits, telèfon 34125.

TIVOLI CINEMA SONOR amb aparell "PHOTOPHONE"
Avui, tarda, a les cinc, i nit, a les deu: Noticiari Fox Movietone; la cinta **JUSTICIA GLACIAL**, i **LA ALDADA TRIUNFA**, per George O'Brien.
FEMINA A CINEMA SONOR amb aparell WESTERN ELECTRIC
Avui, tarda, sessió continua de 4 a 8, i nit, a les 10: **EL PUERTO DE CASOLINA**; Cançons dels Revelers, i **HOMBRES DE HIERRO**, per Los Chapar.
KURSAAL - CATALUNYA
Avui, a les 4'30 i a les 9'30: Cíntica comèdia. El film per NOBLEZA PEDRO DORA, per Nancy Carroll; Noticiari Fox, i **PARADISO**, per Betty Ballour.
CAPITOL - 1.250 CINEMA
Avui, a les 4'30 i a les 9'30: Cíntica comèdia. El film HERMANO BLIM, per Karl Dane; Revista, i la cinta **LA COQUETA DEL COLEGIO**, R. Taylor.
PATHE PALACE - 1.250 CINEMA
Avui, repassa de **HEA-HUR**, per Ramón Novarro; Cíntica i Revista, Als Páthos i Excelsior; a més, **OJOS AZULES**, i **LOS DOS AMIGOS**.
MONUMENTAL - 1.250 CINEMA
Avui, la cinta **EL BARBERO DE SEVILLA**, per Arlette Marchal; la cinta **SU DIA DE SUERTE**, per Reginald Denny; Comèdia, Cultural i Revista.
WALKYRIA - 1.250 CINEMA
Avui, la cinta **M. G. M. ORQUIDEAS SALVAJES**, per Grete Garbo; el film **EN ALAS DEL AMOR**, per Billy Sullivan; Comèdia, Cultural i Revista.
ARGENTINA - 1.250 CINEMA
Avui, la cinta **REYES DEL AIRE**, i **HOMBRES DEL PECADO**; Comèdia, Cultural i Revista. Al Barcelona, a més, "El expreso de la luna de miel".

OLYMPIA

Avui, divendres, nit, a un quart d'onze. Companyia de l'èminent tragèdia HALL HUBBERTO NOZZATO:

EL DRAMA DE CRISTO

en espanyol. Música religiosa, amb el concurs de les emponents artistes ANDREA FORNELLS i ENRIQUETA SABATER. Demà, i diumenge, tarda i nit: **EL DRAMA DE CRISTO**.

TEATRE NOU

Gran companyia de sarsuela castellana i catalana de G. Camarasa Sort. Directors: Llimona-Martínez Valls. Primer tenor: JOAN ROSSICH

Tarda, a les 4'30. Prou popular: **LOS DE ARAGON** i **LOS CLAVILES**. A les deu, **L'ENTREMÉS MARTIRIO ME DE TU CUERPO** i l'èxit triomfal **LA LEGIO D'HONOR**
Demà, tarda, gran programa. Nit: **LA LEGIO D'HONOR**

TEATRE VICTORIA

Companyia lírica de TOMAS ROS, en la qual figura PAU GORGE. — Avui, divendres, 28 de març, tarda, a les 4'30. Butaques a 3 ptes. i: **LA VIEJECHA**. II: **COMPLACENCIA**. Nit, a les 9'15. I: **EL ROYAL**. II: **LA SUERTE NEGRA**.

TEATRE TALIA

Companyia de vodevil i teatre modern. Primers actors: Març Nicolau. Directors: M. Salva. Primers actors: Vito López i Dolores Pla. Primera actriu: S. Sierra i M. Giménez Sales

Avui, divendres, tarda, popular: **EL PECAT DE LAS CASAS**. Nit, a un quart d'onze: **NO JUGUIS AMB LES DONES** i l'èxit **EL MISTERI DE LONG-BRANCH**

Demà, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc: **NO JUGUIS AMB LES DONES** i l'èxit **EL ESCANDOL DEL 22**. Nit, a un quart d'onze: **CONFERENCIA PER A CAJAS** (estrena) i **EL MISTERI DE LONG-BRANCH**.

CINEMES

COLISEVM

Avui, tarda, sessió continua de 4 a 8, repetint-se el programa. Nit, a les deu en punt:
REVISTA SONORA PARAMOUNT (Tarda: A les 6'00. — Nit: 10'00)
LA BARCA DE NOX
Dibuixos animats Paramount (Tarda: 4'00 i 6'15. — Nit: 10'15)
EL DESFILE DEL AMOR
Opereta cinematogràfica Paramount per MAURICE CHEVALIER i JEAN-RENEE MAC DONALD (Tarda: 4'10 i 6'25. — Nit: 10'30)

CINE PARIS

Orquestra V. Granados
Tel. 1454. Tarda, 4'30. Nit, 9'30: Comèdia musical de aventura, per Buzz Barton: **Perdido del Guepato**, amb les falles de València i actes de fraternitat entre castellans i catalans i l'èxit de Jenny Hugs i Willy Fritsch en **HAMPA**

SPLENDID CINEMA

C. de Cent. 217. Telèfon 3665
Avui, divendres, Revista, Cultural, Comèdia; Cadenes de oro, Priscilla Bow, net. Grandios exit de la gran cinta **EL PATRIOTA**

TRIOMF, MARINA I NOU

Avui, estupend programa: **LOPPING THE LOOP**, película de la Ufa; **EL MESSIAH**, per John Robinson; **LA DORONA MORRADO**, per John Mac Brown.

CATALUNA

película sonora de gran espectacle, que es projectarà fins al diumenge inclòs als cinemes Triomf i Marina. La comèdia **UN LOCO DE AYAR** i **ACT. D'AMOR**. Diumenge, nit, grans estrenes. Nota: Dilluns, dimarts i dimecres es projectarà el Cinema Nou CATALUNYA.

CONCERTS

En el Concert del diumenge vinent, tarda, Palau de la Música Catalana, els grans violonistes

FRANCESE COSTA

EDUARD TOLDRA

Interpretaran, fora de programa, a demanda de nombrosos admiradors, secundats per l'excel·lent pianista

ALEXANDRE VILALTA

el meravellós "Largo ma non tanto", del "Concert per a dos violins", de

J. S. BACH

POQUES VEIGADES HAURA POGUT SENTIR-SE UN PROGRAMA TAN INTERESSANT, INTERPRETAT PER ARTISTES NOSTRES TAN EMINENTS. — Localització: Passatge Gràcia, 54 (Aragó), de 4 a 7. "Concerts Blaus".

Rubinstein

MAGIC DEL PIANO
GENIAL INTERPRET
de la MUSICA ESPANYOLA,

Rubinstein

DESTACAT INTERPRET
DELS MODERNS COMPOSIDORS
QUE ENLLESTIRAN AQUEST ARTISTA
LLURS PRODUCCIONS.

Rubinstein

S'ACOMIADA

EL DILLUNS 14 D'ABRIL, 10 NIT.

Palau de la Música Catalana

ESPORTS

FRONTO NOVELTATS

AVUI, DIVENDRES, DIA 28

Tarda, a les 4'15:

Funció núm. 83

SEGON PARTIT

Ortiz - Celaya

contra

Koenarro i - Basabe

Nit, a les 10'15:

Funció núm. 84

PRIMER PARTIT

Luolo - Altamira

contra

Urtzar - Lizarraga

Demà, dissabte, dia 29.

Tarda: **GURUCAGA - Basabe**

contra **Luolo - Arriola**.

Nit: **Ituarte - Barrondo II**

contra **Irigoyen II - Quiñero**.

Per a aquestà funció no

seran vàlids els passis de favor.

Es despatxa a comptaduria amb l'augment corresponent.

Detalls per cartells

Pròxim debut de Hernandorena i Irigoyen I.

DIVERSOS

GRAN CAFE ESPANYOL

Marqués del Duero, 70

Avui, divendres, a les deu nit, GRAN FESTIVAL

Pabissa-Toldrà

Sardanes del mestre Toldrà

"La princesa Margarida"

del mestre Pabissa.

Selecció de cançons populars:

L'hereu Riera - Muntanyes

del Canigó i EL CANT DE

LA SENYERA

sota la direcció de l'èminent mestre

ALEXANDRE VILALTA

amb la col·laboració d'Albert Martí.

LA VOSTRA EXCURSIO DE

Setmana Santa i Pasqua

Tarragona, Mallorca, Alger, Costa Brava

VIATGES CATALONIA

Edifici del Centre, 37. Tel. 23959.

Recordar també que l'excursió del

primers dies d'abril en autocar de

VIATGES CATALONIA S.A. a TARRAGONA i POBLIT.

VIGILEMS EL NOSTRE ESTÓMAG

L'abús de les viandes excessivament condimentades, dels tòxics, del tabac, una insuficient masticació i una alimentació defectuosa dilaten l'estómag abans de perjudicar greument l'organisme. Si no ens prevenim i a l'aparició dels primers símptomes no ens sotmetem a un règim prudent i reduït, ens exposem a la dispepsia, a la gastràlgia, a la dilatació o a l'enteritis.

Cal, doncs, que quan comencin a sentir-se les primeres molèsties es practiqui una abstinència severa i es doni repòs a l'estómag. El millor règim per a descansar l'estómag és, indubtablement, el del PHOSCAO, l'assimilació del qual no exigeix esforç a l'aparell digestiu.

PHOSCAO

EL DESDEJUNI MES EXQUISIT
EL RECONSTITUENT MES POTENT

Aliment complet, compost i dosificat judiciosament, per a respondre a totes les exigències fisiològiques, agradable al paladar i de una digestibilitat perfecta, el PHOSCAO ha resolt la qüestió de l'alimentació racional dels malalts, dels convalescents i dels ancians. Veritable acumulador de forces, el PHOSCAO és aconsellat pels metges als anèmics, als esgotats, a les dones embarassades, a les dides i a tots els que sofreixen de una afecció de l'estómag (dispepsia, gastràlgia, dilatació) o que pateixen amb dificultat

A les farmàcies i drogueries

SE N'ENVIA GRATIS UNA MOSTRA A TOT HOM QUE HO SOLICITE

Dipòsit: FORTUNY, S. A., 32, Hospital, Barcelona

Ha obtingut el GRAN PREMI a l'Exposició Internacional de Barcelona

PIANOS
Illeguier, des de pessetes
al mes. C. BIEBER
- DILLUN 75

ELS AVORRITS DE SA
BLENORRAGIA
Crecent-la Incurable
Recorren a les antigues i segures
Especialitats Paradell Assalt 28

**POWER
RADIO
LOT**
PASSEIG DE SANT JOAN 17
BARCELONA

PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS

OFERTES DE TREBALL

CALADORES

amb nocions de dibuix per a treballar en taller i en obra. Escriure a "La Publicitat" número 5.552.

DEMANDES DE TREBALL

JOVE

instruït, sabent francès i anglès, cinc mil pessetes llana, desitja càrrec com a Escriure a "La Publicitat" número 5.552.

MUNTADORS

per telers Cotton fan falta. Pare Claret, 200. Fabrica tèxtil de punt.

VENDES

PIANO ELECTRIC

alemany usat 2.500 Ptes. garantit. Bord de Sant Pau, 8. Pianos.

DIVERSOS

MALALTIES DE LA PELL

Vies urinals. Defectes sexuals. Malalties de la pell. Escriure a "La Publicitat" número 5.553.

JOVE

viatja França i Anglaterra, parlant francès i anglès, desitja acompanyar persones viatgers. Escriure a "La Publicitat" número 5.553.

COPIES

pulcras a màquina a 3/4 centísim. Aragó, 45, primer, segona.

Casa Provincial de Caritat

SERVEI PUBLIC DE POMPES FUNEBRES

Direcció i Oficines: EDIFICI DE LA CASA PROVINCIAL DE CARITAT, Torres Amat, número 8. Telèfons: 16524 - 16525 - 16528.

Subcentrals:	Carrer del Clot	núm.	80	Telèf.	50461
Sucursals:	Carrer Cren Coberta	"	91	"	33761
	Carrer de Sant Andreu	"	221	"	51051
	Plaça del Centre	"	4	"	33471
	Passeig del Triomf	"	17	"	52012
	Carrer de Sarrià	"	72	"	73682
Badalona	Reial	"	110	"	87 B.
Hospitalet	Central: Laureà Miró	"	60	"	33 H.
	Sucursals: P. Margall	"	108	"	31226
	Progrés	"	58	"	31227
Sta. Coloma de Gramenet	Anselm Clavé	"	19	"	